ΤΟ ΗΘΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

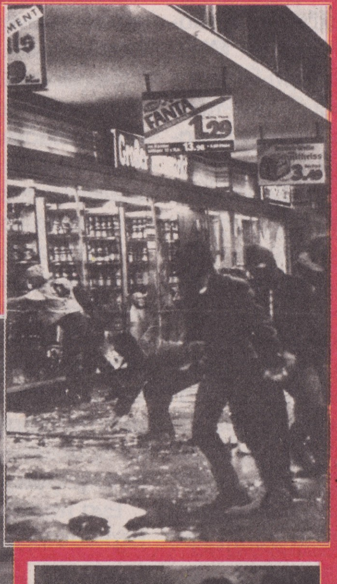
ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 74
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
2008
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Χιλιάδες σουπερμάρκετ γεμάτα πράγματα, γιατί δεν τα βουτάμε για τα ...γεράματα;

L.A.

L.A.

Μοντεβίδεο

Σομαλία

Η αφαίρεση ειδών άμεσης ανάγκης από μεγαλοκαταστήματα και η διανομή τους στους ανθρώπους είναι κατ' αρχήν μια πράξη αντίστασης. Είναι μια έμπρακτη έκφραση κοινωνικής αλληλεγγύης, που δεν θα μπορούσε να έχει σχέση με οποιαδήποτε μορφής φιλανθρωπία. Είναι μια απευθείας επίθεση σ' αυτούς που κατέχουν και διαχειρίζονται τα απαραίτητα για την επιβίωση των ανθρώπων αγαθά. Είναι μια πράξη που έχει τη δυνατότητα να ξεπερνά τις όποιες πολιτικές σκοπιμότητες, χωρίς να επιζητά την καταξίωση.

Με τη διανομή στον κόσμο ειδών άμεσης ανάγκης εκείνο που επιδιώκεται είναι η σύνθεση με τους υπόλοιπους ανθρώπους και το άπλωμα αυτής της πρακτικής στον κοινωνικό χώρο. Όμως το σημαντικότερο που θα μπορούσε να προκύψει είναι ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΙ ΚΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗ. Η γενίκευση μιας πρακτικής, που ξεπερνά την πρόσκαιρη ικανοποίηση κάποιων αναγκών είναι το ζητούμενο.

Μέσα από τη συνεχή δράση είναι δυνατό να αναπτυχτούν πολύμορφες δραστηριότητες, απλές, λειτουργικές και οικειοποιήσιμες από όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους που επιθυμούν να προβάλλουν αντίσταση, στην επιθετικότητα της κυριαρχίας.

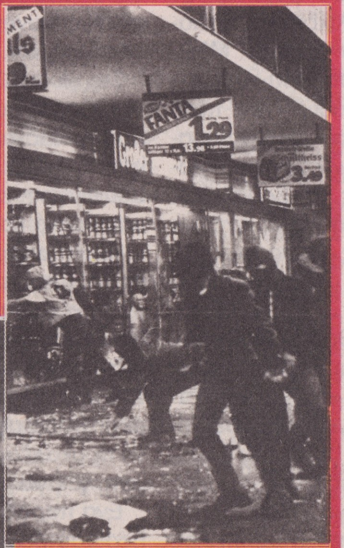
Είναι κατανοητό και αποδειγμένο μέσα από την εμπειρία, πως ακόμα και οι συγκρουσιακές και βίαιες πρακτικές των ανθρώπων είναι εύκολο να περιχαρακωθούν από μόνες τους, όταν δεν συνδέονται κοινωνικά και δεν αποκτούν την αντικρατική δυναμική της πολύμορφης δράσης.

Η πρακτική της αφαίρεσης από πολυκαταστήματα προϊόντων, αγαθών και η διανομή του στον κόσμο δεν έρχεται να προσφέρει ανακούφιση αλλά, να δείξει, ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΕΝΑ ΜΕΣΟ ΔΡΑΣΗΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. Άλλωστε, αυτό το μέσο δράσης δεν είναι πρωτοφανέρωτο. Έχει εφαρμοστεί από τους καταπιεσμένους σε άπειρες περιπτώσεις σε όλο τον κόσμο.

Χιλιάδες σουπερμάρκετ γεμάτα πράγματα, γιατί δεν τα βουτάμε για τα ...γεράματα;

L.A.

L.A.

Μοντεβίδεο

Παλαιστίνη

Καμπούλ

Σομαλία

L.A.

Η αφαίρεση ειδών άμεσης ανάγκης από μεγαλοκαταστήματα και η διανομή τους στους ανθρώπους είναι κατ' αρχήν μια πράξη αντίστασης. Είναι μια έμπρακτη έκφραση κοινωνικής αλληλεγγύης, που δεν θα μπορούσε να έχει σχέση με οποιαδήποτε μορφής φιλανθρωπία. Είναι μια απευθείας επίθεση σ' αυτούς που κατέχουν και διαχειρίζονται τα απαραίτητα για την επιβίωση των ανθρώπων αγαθά. Είναι μια πράξη που έχει τη δυνατότητα να ξεπερνά τις όποιες πολιτικές σκοπιμότητες, χωρίς να επιζητά την καταξίωση.

Με τη διανομή στον κόσμο ειδών άμεσης ανάγκης εκείνο που επιδιώκεται είναι η σύνθεση με τους υπόλοιπους ανθρώπους και το άπλωμα αυτής της πρακτικής στον κοινωνικό χώρο. Όμως το σημαντικότερο που θα μπορούσε να προκύψει είναι ΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΙ ΚΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗ. Η γενίκευση μιας πρακτικής, που ξεπερνά την πρόσκαιρη ικανοποίηση κάποιων αναγκών είναι το ζητούμενο.

Μέσα από τη συνεχή δράση είναι δυνατό να αναπτυχτούν πολύμορφες δραστηριότητες, απλές, λειτουργικές και οικειοποιήσιμες από όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους που επιθυμούν να προβάλλουν αντίσταση, στην επιθετικότητα της κυριαρχίας.

Είναι κατανοητό και αποδειγμένο μέσα από την εμπειρία, πως ακόμα και οι συγκρουσιακές και βίαιες πρακτικές των ανθρώπων είναι εύκολο να περιχαρακωθούν από μόνες τους, όταν δεν συνδέονται κοινωνικά και δεν αποκτούν την αντικρατική δυναμική της πολύμορφης δράσης.

Η πρακτική της αφαίρεσης από πολυκαταστήματα προϊόντων, αγαθών και η διανομή του στον κόσμο δεν έρχεται να προσφέρει ανακούφιση αλλά, να δείξει, ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΕΝΑ ΜΕΣΟ ΔΡΑΣΗΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. Άλλωστε, αυτό το μέσο δράσης δεν είναι πρωτοφανέρωτο. Έχει εφαρμοστεί από τους καταπιεσμένους σε άπειρες περιπτώσεις σε όλο τον κόσμο.

Γιατί η ζωή δεν είναι μια στιγμή, ούτε τα προβλήματα των ανθρώπων ξεπερνιούνται με κάποιες πρόσκαιρες κινήσεις. Γιατί η καταπίεση κι η εκμετάλλευση παραμένουν μόνιμα και είναι σταθερά και αδιαμφισβήτητα εχθροί της ανθρωπινότητας και της ελευθερίας.

Άλλωστε, το σαμποτάζ είναι δυνατό να προκαλεί φθορές στους εχθρούς του ανθρώπινου γένους και στους σχεδιασμούς τους, αλλά δεν μπορεί να σταματήσει τον κάθε πόλεμο ούτε και να αλλάξει τις συνθήκες που υπάρχουν ώστε να πραγματοποιηθεί η αναρχική κοινωνική επανάσταση.

Συσπείρωση Αναρχικών, σελ. 3

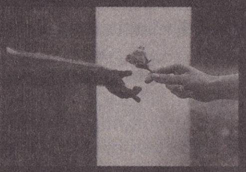
Είναι κατανοητό και αποδειγμένο μέσα από την εμπειρία, πως ακόμα και οι συγκρουσιακές και βίαιες πρακτικές των ανθρώπων είναι εύκολο να περιχαρακωθούν από μόνες τους, όταν δεν συνδέονται κοινωνικά και δεν αποκτούν την αντικρατική δυναμική της πολύμορφης δράσης.

Η πρακτική της αφαίρεσης από πολυκαταστήματα προϊόντων, αγαθών και η διανομή του στον κόσμο δεν έρχεται να προσφέρει ανακούφιση αλλά, να δείξει, ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΕΝΑ ΜΕΣΟ ΔΡΑΣΗΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ. Άλλωστε, αυτό το μέσο δράσης δεν είναι πρωτοφανέρωτο. Έχει εφαρμοστεί από τους καταπιεσμένους σε άπειρες περιπτώσεις σε όλο τον κόσμο.

Γιατί η ζωή δεν είναι μια στιγμή, ούτε τα προβλήματα των ανθρώπων ξεπερνιούνται με κάποιες πρόσκαιρες κινήσεις. Γιατί η καταπίεση κι η εκμετάλλευση παραμένουν μόνιμα και είναι σταθερά και αδιαμφισβήτητα εχθροί της ανθρωπινότητας και της ελευθερίας.

Άλλωστε, το σαμποτάζ είναι δυνατό να προκαλεί φθορές στους εχθρούς του ανθρώπινου γένους και στους σχεδιασμούς τους, αλλά δεν μπορεί να σταματήσει τον κάθε πόλεμο ούτε και να αλλάξει τις συνθήκες που υπάρχουν ώστε να πραγματοποιηθεί η αναρχική κοινωνική επανάσταση.

Συσπείρωση Αναρχικών, σελ. 3

Αγάδες και Πασάδες στη μίζα Βασιλιάδες

Θα ήταν κοινοτυπία αν (ξανα)γράφαμε πόσο θυμίζει το σημερινό πολιτικό σκηνικό τις μέρες του '89, αν η συστηματική κρατική προπαγάνδα δεν είχε καταστήσει την μνήμη αρκετών «βραχεία», προβάροντας ξανά και ξανά το ίδιο φθαρμένο κουστούμι, σωστό κουρέλι πια, αυτό της «ανανέωσης» και της «ανατροπής».

Και όμως, ακόμα και για αυτούς που προτιμούν να ξεχνούν, σε λίγους μήνες συμπληρώνονται τα εικοσάχρονα από τους «εθνικούς συμβιβασμούς», τα οικονομικά «σκάνδαλα», τις συγκυβερνήσεις και τους συμψηφισμούς, τα ειδικά δικαστήρια και τις εξεταστικές επιτροπές, την «Κάθαρση» αλλά και τις εσωκομματικές εκκαθαρίσεις.

Τα ίδια διακομματικά «σκάνδαλα» χρηματισμού πολιτικών, η ίδια κυβερνητική ρητορεία υπέρ των «ιδιωτικοποιήσεων» με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων των λεγόμενων «προβληματικών επιχειρήσεων» από τους ξένους (κρατικούς κατά κανόνα) και ντόπιους «Χρυσούς Χορηγούς», οι ίδιοι Κοσκωτάδες-Βγενόπουλοι πατριάρχες της πλειοψηφικής μιζαδόρικης πλευράς της εξουσίας.

Αγοράζουν σε μια νύχτα μεγάλες ΠΑΕ, εφημερίδες, ραδιοκανάλα, τράπεζες και κατασκευαστικές. Χρηματοδοτούν, χορηγούν και εξαγοράζουν τους πάντες και τα πάντα. Και ας παριστάνουν τις αθώες περιστερές οι γαλάζιοι απατεώνες ότι τάχα ο Κακός Λύ-

νονται οι ενδοεξουσιαστικές συγκρούσεις, αλλά με κοινή και συντεταγμένη πορεία ως προς τις απώτερες επιδιώξεις τους. Κερδοσκοπούν και λαφυραγωγούν, ό,τι απέμεινε από τη φύση και από την ανθρώπινη υπερηφάνεια, με την αμέριστη κάλυψη των πολιτικών εκπροσώπων τους και των Μεγάλων Δυνάμεων από το '45 και μετά.

Η ίδια ρητορεία, περί «κρίσεως του (δικομματικού πάντα) συστήματος», «κυκνείων ασμάτων», «καταρρεύσεων» και άλλων κωμικοτραγικών, τροφοδοτεί τις πιο φανταχτερές φούσκες για «ανατροπές» και άλλα παραμύθια για εύπιστους και μικρά παιδιά.

Εξεταστική (αβάντι μαέστρο) Επιτροπή (βαστάτε Τούρκοι τ' άρματα) για την υπόθεση SIEMENS και Διακομματικής (!) για την Δι-Αφάνεια (το έργο το έχουμε ξαναδεί...). Άλλη μια εξεταστική επιτροπή και θα γκρεμιστούν τα ντουβάρια του Κοινοβουλίου από τις σάλπιγγες των Αγγέλων της Κάθαρσης, άλλη μια αποκάλυψη και το υπουργικό συμβούλιο του Καραμανλή θα κρέμεται σαν τσαμπί από το τελευταίο ελικόπτερο εγκαταλείποντας για πάντα το μέγαρο Μαξίμου... Η πιο υπεύθυνη και σοβαρή «στάση» των πολύχρωμων μασκαράδων του ποτέ δεν ήταν πιο αρμονικά δεμένη με την πιο αμετροεπή παπαρολογία (την λέξη χρησιμοποίησε πρώτος, δημοσίως, ο Σουφλιάς), χάρη σε αυτό τον αλλοπρόσαλλο ηγετικό δυισμό του ΣΥΡΙΖΑ, με τους όλους τους βαθιούς —και ηλικιακούς— συμβολισμούς που εμπεριέχει.

Ο κυρ Αλαβάνος που αισθάνεται λίγο σαν τον Νέστωρα της αριστεράς, προειδοποιεί για τους κινδύνους ότι το «καθεστώς διαφθοράς κι εξαγοράς, έχει γονατίσει σε μεγάλο βαθμό την οικονομία(!!!) και τον δημόσιο τομέα(!!!) της χώρας μας» (οι ελληνικές επιχειρήσεις σημείωσαν μόνο για το πρώτο εξάμηνο κέρδη 258%!!!) ενώ ο ορμητικός Τσίπρας βάζει φωτιά στις καρδιές των νέων «να βάλουν ένα χεράκι προκειμένου να καταρρεύσει μια ώρα αρχύτερα (το σύστημα)».

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο, ότι το σύστημα εξουσίας διέρχεται μια, ορισμένου βαθμού, «κρίση» ανά τακτά (σχεδόν) χρονικά διαστήματα ως απόρροια αναδιανομής της εξουσίας, που τροφοδοτεί ενδοεξουσιαστικές συγκρούσεις, με αρκετά σφοδρό τρόπο, ιδιαίτερα στο παρελθόν.

Η άγρια ρωμαϊκή δημοκρατία, όπου κανένας ρωμαίος αυτοκράτορας δεν πέθανε από φυσικά αίτια και η διάδοχη «δημοκρατική ομαλότητα» του Αύγουστου, μπορεί ως ένα βαθμό να παραλληλιστεί με την νεότερη πολιτική ιστορία της Ελλάδας, δηλαδή των συγκρούσεων για την εξουσιαστική πίττα.

Χωρίς να καταφύγουμε σε θεωρητικές ακροβασίες, μπορούμε να σκιαγραφήσουμε κάποια κοινά στοιχεία των «κρίσεων» του πολιτικού συστήματος. Η λεγόμενη διαφθορά, αδιαμφισβήτητα κατέχει την πρώτη θέση στο θεωρητικό οπλοστάσιο των «επικριτών του συστήματος», αλλά και των απολογητών του, που επιδιώκουν να αναβαπτιστούν στα ίδια τους τα βρομόνερα κηρύσσοντας συνεχώς αγώνες για κάθε είδους «Καθάρσεις».

Συχνά αναζητούν συνεργάτες και συνενόχους σε μια προσπάθεια να παρουσιαστεί η διαδικασία της «κάθαρσης» ως επείγουσα λαϊκή απαίτηση και προκύπτουν οι συμφωνίες κορυφής και οι συγκυβερνήσεις, αλλά και αυτές κάτω από το τραπέζι.

Κατά καιρούς τα οικονομικά σκάνδαλα στην Ελλάδα έχουν προκαλέσει εκτός από πολιτικές ανακατατάξεις ακόμα και ωμή παρέμβαση του «ξένου παράγοντα», που στηρίζεται μεν στην διαφθορά αλλά δεν είναι διατεθειμένη να ανεχτεί χοντροκοπιές και ακρότητες με το ξένο χρήμα που μπορούν να προκαλέσουν κοινωνικές αναταραχές μη μετρήσιμου μεγέθους.

Ένα παράδειγμα ελάχιστα γνωστό στους περισσότερους είναι η «κρίση του '47».

Η νεόκοπη κρατικοδίαιτη εξουσιαστική τάξη πραγμάτων, που θησαύρισε επί Κατοχής και συνέχιζε να λυμαίνεται την χώρα, ως «δημοκρατικό καθεστώς», είχε προκαλέσει μια άνευ προηγουμένου αλυσίδα οικονομικών σκανδάλων με την «αμερικάνικη βοήθεια» δηλαδή τις μίζες της εποχής. Η ακρίβεια κόντευε να ξεπεράσει και αυτή της Κατοχής από τους κερδοσκόπους.

Τότε οι ΗΠΑ ανέλαβαν την κεντρική ευθύνη για την πάταξη της «ανταρσίας». Έστειλαν στην Ελλάδα πολυμελείς αποστολές με διπλωμάτες, στρατηγούς, πράκτορες και οικονομικούς συμβούλους και διαπίστωσαν ότι η αγορά ήταν κατάμαυρη και οι εθνικόφρονες (πλέον) μαυραγορίτες της ζούσαν και βασίλευαν και με πολιτικές διαπλοκές κατέτρωγαν την αμερικανική βοήθεια (μια παράδοση που κρατάει από το 1821 σε ό,τι αφορά δάνεια και οικονομικές βοήθειες), ενώ ο αμερικάνικος τύπος απεκάλυπτε περιπτώσεις θρασύτατης ληστείας εκ μέρους της και ασκούσε σφοδρή κριτική στην κυβέρνηση Τρούμαν και στους εκπροσώπους της στην Ελλάδα. Αναφέρεται μάλιστα ότι ο επικεφαλής της αμερικάνικης αποστολής ...ξυλοκόπησε τον τότε υπουργό Οικονομικών στο γραφείο του τελευταίου.

Από τότε βέβαια έχουν περάσει αρκετά χρόνια και η Ελλάδα πια ανήκει στο κλαμπ των Ισχυρών. Πιο διακριτικό το γερμανικό κράτος, αλλά το ίδιο κυνικό, δεν διστάζει να καταδώσει κάποιους από τους έλληνες πρώην συνεργάτες του, παζαρεύοντας με όλο τον πολιτικό κόσμο το μερίδιο του (λέοντος) από τις προς πώληση —αντί πινακίου φακής— σύγχρονες «προβληματικές» επιχειρήσεις, λιμάνια, αεροδρόμια, ΟΤΕ, ταχυδρομικό ταμιευτήριο κ.α.

Μια προσεκτική και κατευθυνόμενη σκανδαλολογία εις βάρος ανταγωνιστών των ηγετών των δύο κομμάτων όχι μόνο δεν θα ...γκρεμίσει το δικομματισμό αλλά μάλλον θα δώσει ανάσα σε Γιωργάκη και Καραμανλή.

Πράγματι, ο Γιωργάκης δεν έχει πολλούς λόγους να λυπάται από την απώλεια μερικών τσουκατοπαναγιάδων. Αλλά κι αυτή του η «αλληλεγγύη» στο ξέπλυμα υποχρεώσεων κοντεύει να γίνει παροιμιώδης. Αποπέμπει από την κοινοβουλευτική ομάδα τον «αναντικατάστατο» για λόγους «παράβα-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ...

ρεία υπέρ των «ιδιωτικοποιήσεων» με σκοπό την εκκαθάριση των περιουσιακών στοιχείων των λεγόμενων «προβληματικών επιχειρήσεων» από τους ξένους (κρατικούς κατά κανόνα) και ντόπιους «Χρυσούς Χορηγούς», οι ίδιοι Κοσκωτάδες-Βγενόπουλοι πατριάρχες της πλειοψηφικής μιζαδόρικης πλευράς της εξουσίας.

Αγοράζουν σε μια νύχτα μεγάλες ΠΑΕ, εφημερίδες, ραδιοκανάλα, τράπεζες και κατασκευαστικές. Χρηματοδοτούν, χορηγούν και εξαγοράζουν τους πάντες και τα πάντα. Και ας παριστάνουν τις αθώες περιστερές οι γαλάζιοι απατεώνες ότι τάχα ο Κακός Λύκος Βγενόπουλος παρέσυρε (μια γλυκιά νύχτα) την αθώα αλογοσκουφίτσα στο ζήτημα της εξαγοράς του ΟΤΕ στην καλύβα (ή καλύτερα στην παράγκα) της DEUTSCHE TELECOM.

Στα μαρμαρένια αλώνια των γερμανικών μάρκων και των ευρωπαϊκών ευρώ γιγαντώ-

που εμπεριέχει.

Ο κυρ Αλαβάνος που αισθάνεται λίγο σαν τον Νέστωρα της αριστεράς, προειδοποιεί για τους κινδύνους ότι το «καθεστώς διαφθοράς κι εξαγοράς, έχει γονατίσει σε μεγάλο βαθμό την οικονομία(!!!) και τον δημόσιο τομέα(!!!) της χώρας μας» (οι ελληνικές επιχειρήσεις σημείωσαν μόνο για το πρώτο εξάμηνο κέρδη 258%!!!) ενώ ο ορμητικός

πολιτικές ανακατατάξεις ακόμα και ωμή παρέμβαση του «ξένου παράγοντα», που στηρίζεται μεν στην διαφθορά αλλά δεν είναι διατεθειμένη να ανεχτεί χοντροκοπιές και ακρότητες με το ξένο χρήμα που μπορούν να προκαλέσουν κοινωνικές αναταραχές μη μετρήσιμου μεγέθους.

Ένα παράδειγμα ελάχιστα γνωστό στους περισσότερους είναι η «κρίση του '47».

χυδρομικό ταμιευτήριο κ.α.

Μια προσεκτική και κατευθυνόμενη σκανδαλολογία εις βάρος ανταγωνιστών των ηγετών των δύο κομμάτων όχι μόνο δεν θα ...γκρεμίσει το δικομματισμό αλλά μάλλον θα δώσει ανάσα σε Γιωργάκη και Καραμανλή.

Πράγματι, ο Γιωργάκης δεν έχει πολλούς λόγους να λυπάται από την απώλεια μερικών τσουκατοπανταγιάδων. Αλλά κι αυτή του η «αλληλεγγύη» στο ξέπλυμα υποχρεώσεων κοντεύει να γίνει παροιμιώδης. Αποπέμπει από την κοινοβουλευτική ομάδα τον "αναντικατάστατο" για λόγους "παράβασης γραμμής" και διαφορετικής άποψης για να προλάβει τις αποκαλύψεις και να μη βρεθεί στο δίλλημα της διαγραφής για ατιμωτικούς λόγους.

Πάντως αυτή η ανταλλαγή επιστολών ανάμεσα στον πρώην και νυν αρχηγό του ΠΑ-ΣΟΚ θυμίζει μαφιόζικη συναλλαγή. Στο "άλλο στρατόπεδο" κύματα ευφορίας θα προκάλεσε στον Καραμανλή η εμπλοκή του πολυάριθμου μητσοτακαίικου σογιού στην υπόθεση.

«Φταίχτης δεν υπάρχει, είπα· μονάχα φταίξιμο», όπως έγραφε ο Νίκος Καρούζος ή αλλιώς «όλοι ένοχοι, άρα ουδείς ένοχος». Ο κάθε κρατικός υπάλληλος έχει και την τιμή του.

Και όμως. Αθόρυβη και επικίνδυνη η γαλάζια διακυβέρνηση συνεχίζει το έργο της. Το Κτηματολόγιο —πόθος κάθε αριστερού, που σεβόταν τον εαυτό του— είναι εδώ και μια από τις μεγαλύτερες κρατικές αρπαχτές έχει ήδη ξεκινήσει.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η «ομολογία», οι «αποδείξεις», το ανακριτικό υλικό, οι «αποκαλύψεις» των «μαρτύρων» που πλέον «δένουν» συνεχίζονται και δεν πρέπει να αφήνουν καμία αμφιβολία για την όξυνση της πολιτικής «κρίσης»... Μόνο που οι καχύποπτοι πληθαίνουν και αναρωτιούνται όλο και συχνότερα τι καινούργιο επιτέλους μάθαμε.

Μα η «ομολογία» είναι αυτή που έλειπε διαπιστώνουν τα πρόθυμα παπαγαλάκια της «εξημέρωσης» για να πείσουν για τον πολιτικό σεισμό και τους «ανεξέλεγκτους» κραδασμούς που δεν μπορεί (sic!) να απορροφήσει το πολιτικό σύστημα...Και η «αποκαθήλωση» των ισχυρών μεταχρονολογημένα έρχεται να «σπρώξει» τις εξελίξεις, να ρυθμίσει την συνέχεια, να εμπεδώσει συμμαχίες, να διαμορφώσει «νέους» πόλους, να κάψει «λύσεις», να κοντύνει φιλοδοξίες και να βάλει τα θεμέλια για την εξυπηρέτηση νέων.

Ορκίζονται στο όνομα της «κάθαρσης» οι θεσμικοί, καμώνονται και οι μικροί, διακριτικά βέβαια και με το μαλακό, ότι λερωμένοι είναι μόνο οι «μεγάλοι» δηλαδή η ΝΔ και το Πασοκ. Ξεχνούν, τόσο το ΚΚΕ, την γερή χρηματοδότηση παλαιότερα από την ΕΣΣΔ μέσω διαφόρων εταιρειών, όσο και ο ΣΥΝ, όταν ως ΚΚΕ εσ. προμηθευόταν δημοσιογραφικό χαρτί από την Ρουμανία του «συντρόφου δημοκράτη» Τσαουσέσκου. «Ξεχνούν» εύκολα οι «αμόλυντοι» ότι γνώριζαν και γνωρίζουν το περιεχόμενο της ταμπακέρας, για να κρύψουν ότι συμφωνούν με την ουσία της «καθαρτήριας τελετής». Οι ισορροπίες, λοιπόν, θα κρατηθούν, αλλά και το ξεκαθάρισμα λογαριασμών θα προχωρήσει, φθάνει η κοινωνική οργή να εκπροσωπηθεί πολιτικά.

«**Γιατί να στραφούμε ενάντια στο βέλος, αφού μπορούμε να τα βάλουμε με το τόξο**;» λέει μια ινδική παροιμία. Γιατί είναι εύκολη λύση, γιατί είναι μια εφικτή απάντηση, είναι η συνηθισμένη απάντηση, που παίρνει κάποιος, όταν θέτει το ίδιο ερώτημα μ' άλλο τρόπο. Μόνο που οι εύκολες απαντήσεις στα δύσκολα προβλήματα, όχι μόνο δεν αποτελούν έστω και πρόσκαιρα μπαλώματα, αλλά πολύ γρήγορα **αποδεικνύονται συμμέτοχες στην επιδείνωση μιας κατάστασης**, στην οποία, εννοείται, πως έρχονται να αντιπαρέρθουν. Ή μήπως η επιτυχία κατασταλτικών κινήσεων από την πλευρά του κράτους, μπορεί να μετριαστεί με κινήσεις που αφ' ενός μεν διχάζουν όσους αγωνίζονται, είναι αναντίστοιχες στο μέγεθος και την ουσία εκείνων που σημείωσε η αντίπαλη πλευρά, συντηρούν την εικόνα ακροκινούμενων αντιμαχόμενων πλευρών που καλλιεργεί με επιμέλεια η εξουσία, αλλά, και το χειρότερο, **είναι παντελώς ακατονόητες από κοινωνικής σκοπιάς και λειτουργικότητας**.

Κύκλος Σύνταξης

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 7ος•ΦΥΛΛΟ 74•
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ. ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.
Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο **69 73 79 92 07** ή μέσω του email: **diadromi@revolution.gr**

ΕΑΝ ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Πώς συντηρούνται οι συνθήκες καταπίεσης κι εκμετάλλευσης

Με τον όρο ακρίβεια συνήθως γίνεται αναφορά στην άνοδο των τιμών ειδών απαραίτητων για την κάλυψη των άμεσων αναγκών των ανθρώπων. Οι διάφοροι «ειδικοί» επί των οικονομικών ζητημάτων, την μετρούν με διάφορα ποσοστά. Αλλά, η πλέον σίγουρη μέτρηση γίνεται από τους ίδιους τους ανθρώπους μέσα από την καθημερινή επαφή με τα μαγαζιά, που πουλούν είδη άμεσης ανάγκης.

Όταν τα διάφορα παπαγαλάκια της εξουσίας αρχίζουν να μιλούν συνέχεια για την ακρίβεια, αυτό σημαίνει πως η όποια σχέση ανάμεσα στους μισθούς και στην ποσότητα ειδών άμεσης ανάγκης που απαιτούνται για την συντήρηση και επιβίωση των ανθρώπων έχει διαταραχτεί έντονα. Που σημαίνει πως η ποσότητα των ειδών αυτών γίνεται μικρότερη απέναντι στο ίδιο ποσό χρημάτων. Οι επιπτώσεις είναι γνωστές και δεδομένες και δεν χρειάζονται παραπέρα εξήγηση. Η ακρίβεια είναι ένα «φαινόμενο» που άλλοτε είναι περιορισμένο κι άλλοτε εκτείνεται, όχι μόνο **σε πολλά είδη αλλά και σε πολλά κράτη**. Ούτως ή άλλως έχουμε να κάνουμε με ένα παγκόσμιο «φαινόμενο».

Η τιμή ενός προϊόντος αποτελεί ένα μέσο για την συντήρηση των συνθηκών δουλείας. Οι αυταπάτες που κατασκευάζονται στους καταπιεζόμενους κι εκμεταλλευόμενους ανθρώπους με τους μισθούς και τις κατά περιόδους αυξήσεις που δίνονται, γκρεμίζονται μέσα από τις συνεχείς τιμολογήσεις και ανατιμολογήσεις των διαφόρων ειδών. Ο τιμές των προϊόντων και οι μισθοί έχουν ένα κοινό παρανομαστή: **τη διατήρηση των συνθηκών σκλαβιάς**.

Η σχέση ανάμεσα σ' αυτά τα δύο αναπτύσσεται με πολύπλοκους τρόπους διαχωρισμού και κατηγοριοποιήσεων μέσα στην κοινωνία, που αφορά τόσο τις ειδικότητες των μισθοδοτούμενων σκλάβων και τις μισθολογικές τους αξιολογήσεις, όσο και τις διαβαθμίσεις για το πέρασμα από την μία κοινωνική στρωματοποίηση - κατηγορία σε μία άλλη. Πρόκειται για μία διαδικασία απομάκρυνσης ή πλαισίωσης και συνταύτισης με τα κυρίαρχα κομμάτια της καταπίεσης κι εκμετάλλευσης. **Η τιμή**, λοιπόν, **είναι μια συνάρτηση πολλών παραγόντων**.

Μέσα από τις πολύπλοκες διαδικασίες της αγοράς και των τιμών προσπαθούν να συγκαλυφθούν οι συνθήκες σκλαβιάς αφού **καλλιεργούνται ψευδαισθήσεις ανεξαρτησίας και προσδοκίες για οικονομική ευμάρεια**. Οι τελευταίες, υλοποιούνται μόνο ως προς ένα περιορισμένο α-

των κερδών ανάμεσα στις διάφορες μερίδες εξουσίας. Είναι, τα λάφυρα ενός αδιάκοπου πολέμου που συνεχίζεται ανάμεσα στις διάφορες μερίδες της κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης.

Αλλά αυτός δεν είναι ο μοναδικός ρόλος της. Ένα μέρος της τιμής χρησιμεύει για τη συντήρηση του υπερμεγέθους πλέγματος των **ενδιάμεσων**, που χρειάζεται το σύστημα καταπίεσης κι εκμετάλλευσης για να διακλαδωθεί κοινωνικά και να **στηριχτεί**. Ακόμα και οι κινήσεις φιλανθρωπίας κι ευαισθησίας απέναντι στη φτώχεια και τη μείωση του «εισοδήματος», όπως λ.χ. οι επιδοτήσεις σε διάφορα είδη ή προς κοινωνικές κατηγοριοποιήσεις εντάσσονται στη διαδικασία αναδιανομής του όγκου των κερδών. Κατά συνέπεια, **το κέρδος και η κερδοσκοπία αποτελούν αδιαχώριστα συστατικά του συστήματος**.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ...

Ο μισθός, η τιμή και το κέρδος αποτελούν, λοιπόν, αναπόσπαστα στοιχεία του συστήματος καταπίεσης κι εκμετάλλευσης των ανθρώπων κι όσοι επιδιώκουν την ορθολογικοποίησή τους, ουσιαστικά έχουν διαλέξει στρατόπεδο. Κι αυτό, σίγουρα, δεν είναι της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Όλη η φιλολογία, (γιατί περί φιλολογίας πρόκειται), σχετικά με την κερδοσκοπία και τις συνέπειές της δεν έχει κάποια ουσιαστική βάση. Αντίθετα, με την μετατόπιση του ζητήματος στην «κερδοσκοπία», γίνεται ένα είδος ανοιχτού καλέσματος στην ανανέωση της εμπιστοσύνης της κοινωνίας στο «νόμιμο» κέρδος. Εδώ όμως είναι που αρχίζει όλο αυτό το χαοτικό σύμπλεγμα, από το οποίο οποιοσδήποτε προσπαθήσει να βγάλει κάποια άκρη θα μπερδευτεί για τα καλά.

Εδώ είναι που παίζει σημαντικότατο ρόλο η πολιτική. Αυτή η βαθειά εξουσιαστική μεθοδολογία μπορεί να επιτυγχάνει με διάφορες τεχνικές την εξαπάτηση του κόσμου. Μία συνηθισμένη τεχνική είναι να προβάλλεται ένα ζήτημα και ταυτόχρονα να αποκόβεται η σχέση του με όσα συνδέεται άμεσα και ουσιαστικά. Στη συνέχεια να φορτώνονται σ' αυτό το ζήτημα μύρια όσα δεινά, που δήθεν προέρχονται απ' αυτό. Το ίδιο συμβαίνει και με τη λεγόμενη κερδοσκοπία. Αφού την αναδεικνύουν σαν το μέγιστο κακό στη συνέχεια ζητούν να καταπολεμηθεί. Έτσι, **στο όνομα της καταπολέμησης της αισχροκέρδειας απο-**

ναρτησίες, για διαφάνειες σε επιχειρήσεις του δημοσίου ή για σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων εκτοξεύονται, παρ' όλο που δεν μπορούν να σταθούν όχι μόνο σαν μέτρα, αλλά ούτε και σαν ημίμετρα.

Είναι μια επαναλαμβανόμενη φτηνή αντικαπιταλιστική προπαγάνδα που προσπαθεί να προσεταιριστεί την απελπισία και την οργή των ανθρώπων. Αυτοί οι δήθεν πολέμιοι του καπιταλισμού δεν τολμούν να θίξουν μια από τις σημαντικές πτυχές του, που είναι το κέρδος, **απλώς θέλουν να το διευθετήσουν**. Κι εννοείται πως αυτοί θα αναδειχθούν ως ικανοί διαχειριστές. Έτσι δείχνουν πως παραμένουν στηρίγματα του καθεστώτος καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, αφού τα μέτρα που προτείνουν στην ουσία βοηθούν το σύστημα να απονευρώνει τις κοινωνικές αντιδράσεις. Ο αντικαπιταλισμός πάει περίπα-

το, γιατί τον παρουσιάζουν σαν κακό μόνο και μόνο επειδή δεν διαχειρίζονται αυτοί τις υποθέσεις του.

Άλλωστε, οι αριστεροί με την μαρξιστική ή την σοσιαλιστική προβιά τους έχουν αποδείξει τα αντικοινωνικά τους

ων μέσα στην κοινωνία, που αφορά τόσο τις ειδικότητες των μισθοδοτούμενων σκλάβων και τις μισθολογικές τους αξιολογήσεις, όσο και τις διαβαθμίσεις για το πέρασμα από την μία κοινωνική στρωματοποίηση - κατηγορία σε μία άλλη. Πρόκειται για μία διαδικασία απομάκρυνσης ή πλαισίωσης και συνταύτισης με τα κυρίαρχα κομμάτια της καταπίεσης κι εκμετάλλευσης. **Η τιμή**, λοιπόν, **είναι μια συνάρτηση πολλών παραγόντων**.

Μέσα από τις πολύπλοκες διαδικασίες της αγοράς και των τιμών προσπαθούν να συγκαλυφθούν οι συνθήκες σκλαβιάς αφού **καλλιεργούνται ψευδαισθήσεις ανεξαρτησίας και προσδοκίες για οικονομική ευμάρεια**. Οι τελευταίες, υλοποιούνται μόνο ως προς ένα περιορισμένο αριθμό ατόμων, το οποίο αφού συνταχθεί ολοκληρωτικά με την πλευρά της κυριαρχίας αποτελεί, πλέον, τμήμα της μέσα στο πλαίσιο των ιεραρχικών δομών και σχέσεων.

Η τιμή ενός προϊόντος είναι ένας τρόπος για να αποκομίζουν κέρδη όχι μόνο οι μεγάλες εταιρείες, αλλά και οι κάθε είδους κεφαλαιούχοι. Είναι, ένα μέσο αναδιανομής

Ο πιο άπληστος τούρκος αγάς θα έκανε βαθύ τεμενά μπροστά στον Αλογοσκούφη με την απίθανης έμπνευσης διάταξη, να καταβάλλουν χαράτσι όλοι(!!) οι ιδιοκτήτες ενός παλιάμπελου. Και επειδή ένα παλιάμπελο είναι συνήθως ιδιοκτησία μιας ντουζίνας φουκαράδων, ενώ μια έπαυλη ανήκει σε Έναν δεν χρειάζεται να πούμε από ποιών τις τσέπες θα εισπράξει το κράτος τα 270.000.000 ευρώ που του λείπουν για ρουσφέτια. Η κυβερνητική ανακοίνωση για το κτηματολόγιο συνοδεύτηκε από τα πανηγύρια, τα πυροτεχνήματα και τις πυρκαγιές των οικοπεδοφάγων και μπορούμε να υπολογίσουμε, στα σίγουρα, ότι μέχρι τις 30 Σεπτέμβρη, καταληκτική ημερομηνία για την δήλωση ακινήτων στην Αττική, δεν θα έχει μείνει ούτε ένα δέντρο στα γύρω βουνά.

Νάτο και το νομοσχέδιο για τα μεταπτυχιακά! Τσουπ και η τροπολογία για την μονιμοποίηση των κομματικών υπαλλήλων! Νάτοι και οι δρόμοι-μεγαθήρια!

Πάει και το πάρκο του Ελληνικού! Πάει και ο Υμηττός!

Ας επαναπαύονται οι Δυνατοί στην θερινή ραστώνη και τη βραχεία μνήμη. Μετά τα '89 ακολουθούν πάντα τα 90-91. Και θα είμαστε πάλι εδώ.

Λεόν

μως είναι που αρχίζει όλο αυτό το χαοτικό σύμπλεγμα, από το οποίο οποιοσδήποτε προσπαθήσει να βγάλει κάποια άκρη θα μπερδευτεί για τα καλά.

Εδώ είναι που παίζει σημαντικότατο ρόλο η πολιτική. Αυτή η βαθειά εξουσιαστική μεθοδολογία μπορεί να επιτυγχάνει με διάφορες τεχνικές την εξαπάτηση του κόσμου. Μία συνηθισμένη τεχνική είναι να προβάλλεται ένα ζήτημα και ταυτόχρονα να αποκόβεται η σχέση του με όσα συνδέεται άμεσα και ουσιαστικά. Στη συνέχεια να φορτώνονται σ' αυτό το ζήτημα μύρια όσα δεινά, που δήθεν προέρχονται απ' αυτό. Το ίδιο συμβαίνει και με τη λεγόμενη κερδοσκοπία. Αφού την αναδεικνύουν σαν το μέγιστο κακό στη συνέχεια ζητούν να καταπολεμηθεί. Έτσι, **στο όνομα της καταπολέμησης της αισχροκέρδειας αποθεώνεται η νόμιμη κερδοφορία**. Το ξεζούμισμα των μισθωτών σκλάβων ανακηρύσσεται έτσι σε κοινωνικά καταξιωμένη κατάσταση.

Οι νεοδημοκράτες διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων, προαναγγέλλουν διάφορες «δέσμες μέτρων» για την πάταξη αυτού του «φαινομένου» καθώς και την αποστολή ελεγκτών στην αγορά. Όλοι όμως γνωρίζουμε πως όλα αυτά είναι «στάχτη στα μάτια» του κόσμου, αφού ο πόλεμος «ενάντια στην κερδοσκοπία» είναι προδιαγεγραμμένα αποτυχημένος.

Οι αριστεροί όλων των αποχρώσεων, όμως, έχουν βρει την απάντηση κι έχουν πάντα έτοιμες τις «λύσεις» για να ξεπεραστούν τα αδιέξοδα. «Φταίει το καπιταλιστικό σύστημα», λένε, «φταίει η κυβέρνηση που στηρίζει τις επιλογές του μεγάλου κεφαλαίου και των κερδοσκόπων». Όπως είναι αναμενόμενο, προτάσσουν την άνοδο στην κυβέρνηση της αριστεράς, που θα λύσει τα προβλήματα.

Όλα αυτά βέβαια καταλήγουν να **είναι ανιστόρητες και εξωπραγματικές θέσεις** με τις οποίες επιχειρούν να παραπλανήσουν τον κόσμο και να προσελκύσουν την προσοχή των ανθρώπων με σκοπό να τους εγκλωβίσουν στις δικές τους εξουσιαστικές επιλογές. Με τέτοιους τρόπους έχουν κατορθώσει σε πολλές περιπτώσεις να αποσυμπιέσουν την κοινωνική οργή, αποτρέποντας τον μετασχηματισμό της σε ανταρσία.

Σ' αυτή την κατεύθυνση, προαναγγέλλουν και προπαγανδίζουν διάφορες «λύσεις», που όμως είναι η επιστροφή σε προηγούμενα καθεστώτα εξαπάτησης και χειραγώγησης των καταπιεσμένων κι εκμεταλλευόμενων ανθρώπων, όπως αυτό της αυτόματης τιμαριθμικής αναπροσαρμογής (ΑΤΑ), λες και δεν ξέρουν πως όλα αυτά αποτελούσαν συγκεκριμένες επιλογές της κυριαρχίας μέχρι να κατευναστεί ένα μέρος της ανταγωνιστικής κινητικότητας, που υπήρχε στον κοινωνικό χώρο και να μετασχηματιστούν οι πελατειακές σχέσεις στο πολιτικό επίπεδο.

Εργατικοί έλεγχοι, κοινωνικοί έλεγχοι και άλλες ασυ-

το, γιατί τον παρουσιάζουν σαν κακό μόνο και μόνο επειδή δεν διαχειρίζονται αυτοί τις υποθέσεις του.

Άλλωστε, οι αριστεροί με την μαρξιστική ή την σοσιαλιστική προβιά τους έχουν αποδείξει τα αντικοινωνικά τους αισθήματα με τα μέτρα, που έχουν πάρει από την εποχή της απελευθέρωσης από την γερμανική κατοχή, το 1944, μέχρι σήμερα, όσες φορές τους ανατέθηκε από την κυριαρχία να διαχειριστούν τις υποθέσεις της.

Μέσα από την απέραντη φλυαρία, τα μισόλογα, απέραντες συζητήσεις, καλέσματα σε αντίσταση, αλλά και «ευαισθησίες» διατυπώνονται, όπως πάντα, μισές αλήθειες και μεγάλα ψέματα. Το σίγουρο, πάντως, είναι πως αυτή η ραγδαία αύξηση των τιμών, ιδιαίτερα στους μήνες που έχουν περάσει δεν είναι ένα αποκομμένο περιστατικό. Εντάσσεται στην **έξαρση του παγκόσμιου οικονομικού πολέμου**.

Ενός πολέμου, ο οποίος, όπως και αυτός που πραγματοποιείται με στρατιωτικά μέσα, επιφέρει απώλειες ανάμεσα στους ανθρώπους, τους οποίους εξουσιάζουν τα αντιμαχόμενα στρατόπεδα. Ενός πολέμου, που λόγω της παγκοσμιοποίησής του τείνει στην γενίκευση της καταστροφής ανθρώπων και πραγμάτων και του πλανήτη πιο συγκεκριμένα.

Έτσι είναι συνηθισμένο φαινόμενο να γίνεται αναφορά σε υπερκέρδη χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν η πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί από την παγκόσμια κυριαρχία, μετά την ενοποίηση των στόχων του ανατολικού και δυτικού της μπλοκ.

Η λεγόμενη παγκοσμιοποίηση που με επίταση προβάλλεται, ο ελεύθερος ανταγωνισμός σε μια ελεύθερη αγορά δεν μπορούσε να έχει διαφορετικά αποτελέσματα. Αν αυτή τη στιγμή το κύριο βάρος της ακρίβειας εντοπίζεται στα κράτη της Ευρώπης, η δυστυχία που απλώνεται στον πλανήτη είναι απερίγραπτη.

Την ίδια στιγμή η λεηλασία συνεχίζεται με τα βιοκαύσιμα, κάτι που δεν είναι άσχετο με την αύξηση των τιμών και την επέλαση των εκμεταλλευτών. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες είναι τελείως ανεδαφικό να υπάρξει ο οποίος

συνέχεια στη σελ. 4

συνέχεια από σελ. 3

κρατικός παρεμβατισμός. Συνεπώς, **οι εκκλήσεις και οι επικλήσεις για τέτοιας μορφής παρεμβάσεις είναι πολιτική προπαγάνδα και μάλιστα φτηνή**.

Είπαμε, ότι η ακρίβεια είναι μέρος του πολέμου στον οποίον έχουν αποδυθεί οι κυρίαρχοι. Ενός πολέμου καταστροφικού. Οι άνθρωποι που βρίσκονται εξαναγκαστικά σ' αυτό τον πόλεμο έχουν να διαλέξουν την πλήρη υποταγή και τον καθημερινό σφαγιασμό τους ή την αντίσταση. **Μία συγκεκριμένη μορφή αντίστασης είναι το σαμποτάζ**.

Η αφαίρεση ειδών άμεσης ανάγκης από μεγαλοκαταστήματα και η διανομή τους στους ανθρώπους είναι κατ' αρχήν μια **πράξη αντίστασης**. Είναι μια έμπρακτη **έκφραση κοινωνικής αλληλεγγύης**, που δεν θα μπορούσε να έχει σχέση με οποιαδήποτε μορφής φιλανθρωπία. Είναι μια απευθείας επίθεση σ' αυτούς που κατέχουν και διαχειρίζονται τα απαραίτητα για την επιβίωση των ανθρώπων αγαθά. Είναι μια πράξη που έχει τη δυνατότητα να ξεπερνά τις όποιες πολιτικές σκοπιμότητες, χωρίς να επιζητά την καταξίωση.

Με την διανομή στον κόσμο ειδών άμεσης ανάγκης εκείνο που επιδιώκεται είναι η σύνθεση με τους υπόλοιπους ανθρώπους και **το άπλωμα αυτής της πρακτικής στον κοινωνικό χώρο**. Όμως το σημαντικότερο που θα μπορούσε να προκύψει είναι να αναπτύξουν οι καταπιεσμένοι κι εκμεταλλευόμενοι άνθρωποι αυτήν την πρακτική. Η γενίκευση μιας πρακτικής, που ξεπερνά την πρόσκαιρη ικανοποίηση κάποιων αναγκών είναι το ζητούμενο.

Μέσα από την συνεχή δράση είναι δυνατό να αναπτυχτούν πολύμορφες δραστηριότητες, απλές, λειτουργικές και οικειοποιήσιμες από όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους που επιθυμούν να προβάλλουν αντίσταση, στην επιθετικότητα της κυριαρχίας.

Είναι κατανοητό και αποδειγμένο μέσα από την εμπειρία, πως ακόμα και οι συγκρουσιακές και βίαιες πρακτικές των ανθρώπων είναι εύκολο να περιχαρακωθούν από μόνες τους. όταν δεν συνδέονται κοινωνικά και δεν αποκτούν την αντικρατική δυναμική της πολύμορφης δράσης.

Η πρακτική της αφαίρεσης από πολυκαταστήματα προϊόντων, αγαθών και η διανομή του στον κόσμο δεν έρχεται να προσφέρει ανακούφιση αλλά να δείξει, **να προτείνει ένα μέσο δράσης** που μπορεί να φέρει κοντά τους ανθρώπους. Άλλωστε, αυτό το μέσο δράσης δεν είναι πρωτοφανέρωτο. Έχει εφαρμοστεί από τους καταπιεσμένους σε άπειρες περιπτώσεις σε όλο τον κόσμο.

Γιατί η ζωή δεν είναι μια στιγμή, ούτε τα προβλήματα των ανθρώπων ξεπερνιούνται με κάποιες πρόσκαιρες κινήσεις. Γιατί η καταπίεση κι η εκμετάλλευση παραμένουν μόνιμα και είναι σταθερά και αδιαμφισβήτητα εχθροί της ανθρωπινότητας και της ελευθερίας.

Άλλωστε, το σαμποτάζ είναι δυνατό να προκαλεί φθορές στους εχθρούς του ανθρώπινου γένους και στους σχεδιασμούς τους,

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ «ΠΑΣΤΡΙΚΑ ΧΕΡΙΑ«, ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΛΩΠΟΔΥΤΕΣ ΚΑΙ Η ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ «ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΟΥ« ΣΗΜΙΤΗ

«Η Ιστορία δικαιώνει οποιονδήποτε κι οτιδήποτε! Δεν διδάσκει απολύτως τίποτα, γιατί περιέχει τα πάντα και δίνει παραδείγματα για όλα. Είναι το πιο επικίνδυνο απ' όλα τα παρασκευάσματα που σκάρωσε η αλχημεία του ανθρώπινου νου...»

Πωλ Βαλερύ

«Οι διηγήσεις που γράφτηκαν πάνω στις περγαμηνές, καταστράφηκαν από αυτούς που θέλουν να διατηρήσουν την άγνοια. Αλλά τα λόγια τους πάνε και κάθονται πάνω στις ψυχές, σαν τα αγριοπερίστερα που έρχονται από μακρυά και ξαποστάζουν μόνο και μόνο για να ξαναφύγουν. Κι αυτό είναι μια μορφή της Δικαιοσύνης...»

Maurice Magre

Και όσο προχωρούν οι «αποκαλύψεις», αυτοί οι πάλαι ποτέ «απαγορευμένοι καρποί της γνώσης», διατίθενται όλο και περισσότερο σε ευρεία «λαϊκή» κατανάλωση.

Παλιές ιδέες, θα πει κανείς, που προσαρμόζονται στην κοστολογούμενη από τους τεχνικούς της εξουσίας «ικανότητα κατανόησης» του εθισμένου «κοινού» σε «σκάνδαλα», «διαφθορά» και «αποκαθηλώσεις» των ισχυρών. Ενός «κοινού» που του παραχωρήθηκε «γενναιόδωρα» το προνόμιο να ψηφίζει δημοσκοπικά σχεδόν κάθε μήνα με αντάλλαγμα την κατοχύρωση μιας συνεχώς παρούσας έκφρασης της δήθεν λαϊκής βούλησης, που οι θλιβερές πολιτικές καρικατούρες λαμβάνουν υπόψιν τους...

Το κλείσιμο της αυλαίας της παράστασης με τον τί-

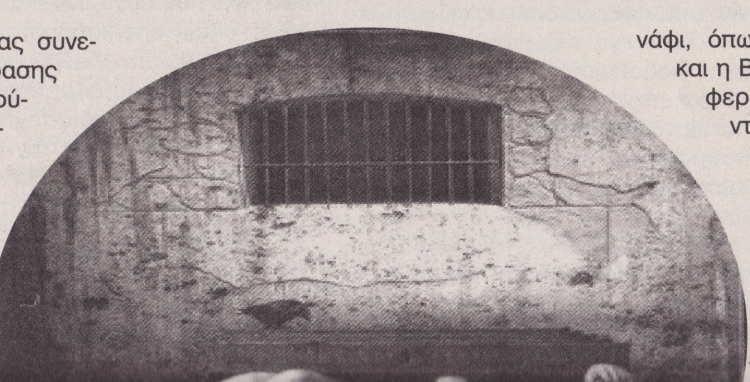
Μητσοτάκηδες, Λιάπηδες, Μαντέληδες, Τσουκάτους και λοιπούς συγγενείς.

Αλλά δεν είναι δυνατόν να μην σταθεί κανείς στη διευθέτηση της λεγόμενης διαγραφής Σημίτη με πρόσχημα «διαφωνίες» για την προσφυγή ή μη σε δημοψήφισμα για την επικύρωση της Ευρωσυνθήκης.

Διαβάζουμε, λοιπόν, στις 8 Ιουνίου στην Καθημερινή σε ανταπόκριση του Τάσου Τέλογλου ότι «στο διάγραμμα των πληρωμών 2% της Debevoise εμφανίζονται δύο φυσικά πρόσωπα, ο κ. Μιχάλης Βόγιας και ο κ. Ι. Πιταούλης, που φαίνεται να συνδέονται με την σύμβαση για τα ΠΑΤΡΙΟΤ, ο πρώτος, και με ένα πρόσωπο στο περιβάλλον του γραφείου του τέως πρωθυπουργού Κ. Σημίτη, ο δεύτερος». Ήδη δηλαδή τρεις ημέρες πριν από την ανταλλαγή επιστολών για το ζήτημα του δημοψηφίσματος ανάμεσα σε Σημίτη και Παπανδρέου φωτογραφίζεται όχι γενικά και αόριστα η καίρια εμπλοκή υψηλόβαθμου στελέχους του Πασοκ, αλλά προσδιορίζεται συγκεκριμένα η προέλευση του από το στενό περιβάλλον του Σημίτη, με τρόπο που δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολίας ότι είναι γνωστή η ακριβής του ταυτότητα.

Το καμπανάκι απλώς χτυπά, γιατί βέβαια η εμπλοκή του Τσουκάτου, του Μαντέλη, του Τσοχατζόπουλου και πολλών ακόμα είναι ήδη γνωστή, όχι μόνο μέρες και μήνες, αλλά πριν πολλά χρόνια στο διακομματικό σινάφι, όπως είχε παραδεχτεί και η Β. Παπανδρέου αναφερόμενη στους «συντρόφους που έκαναν περιουσίες στα χρόνια διακυβέρνησης του Πασοκ».

Στο ίδιο δημοσίευμα της 8ης Ιουνίου στην Καθημε-

Η πρακτική της αφαίρεσης από πολυκαταστήματα προϊόντων, αγαθών και η διανομή του στον κόσμο δεν έρχεται να προσφέρει ανακούφιση αλλά να δείξει, **να προτείνει ένα μέσο δράσης** που μπορεί να φέρει κοντά τους ανθρώπους. Άλλωστε, αυτό το μέσο δράσης δεν είναι πρωτοφανέρωτο. Έχει εφαρμοστεί από τους καταπιεσμένους σε άπειρες περιπτώσεις σε όλο τον κόσμο.

Γιατί η ζωή δεν είναι μια στιγμή, ούτε τα προβλήματα των ανθρώπων ξεπερνιούνται με κάποιες πρόσκαιρες κινήσεις. Γιατί η καταπίεση κι η εκμετάλλευση παραμένουν μόνιμα και είναι σταθερά και αδιαμφισβήτητα εχθροί της ανθρωπινότητας και της ελευθερίας.

Άλλωστε, το σαμποτάζ είναι δυνατό να προκαλεί φθορές στους εχθρούς του ανθρώπινου γένους και στους σχεδιασμούς τους, αλλά δεν μπορεί να σταματήσει τον κάθε πόλεμο ούτε και να αλλάξει τις συνθήκες που υπάρχουν ώστε να πραγματοποιηθεί η **αναρχική κοινωνική επανάσταση**.

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,

εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος, Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
και το τηλέφωνο επικοινωνίας 69 73 79 92 07

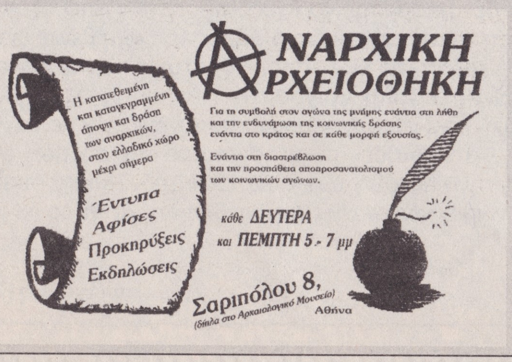
***

η Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα και Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας 6992231286

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
(Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

σχεδόν κάθε μήνα με αντάλλαγμα την κατοχύρωση μιας συνεχώς παρούσας έκφρασης της δήθεν λαϊκής βούλησης, που οι θλιβερές πολιτικές καρικατούρες λαμβάνουν υπόψιν τους...

Το κλείσιμο της αυλαίας της παράστασης με τον τίτλο «πόλεμος στην διαφθορά» φαίνεται να βρίσκεται κοντά. Η μαγική λέξη «κάθαρση» αρχίζει να ακούγεται όλο και πιο συχνά μετά τα τελευταία πικάντικα επεισόδια, με μια πράγματι εξαντλητική προετοιμασία, ενώ ως το ίδιο εξαντλημένες προβλήθηκαν και οι «ομαλές» διέξοδοι.

Χρόνοι μετρημένοι, πληροφορίες που γίνονται φήμες και μετά ειδήσεις, με την σειρά που συμφωνήθηκε, με το κόστος που υπολογίστηκε, με τα πολιτικά κέρδη που μετρήθηκαν, γιατί τα οικονομικά οφέλη δεν θα μετρηθούν ποτέ...

Και οι πολιτικοί ταγοί όλοι μαζί και χέρι χέρι οδεύουν προς την έξοδο. «Χαμένοι από χέρι», «διαγραμμένοι», και «ιδιωτεύοντες», ποικιλώνυμοι διαχειριστές της «εφιαλτικής πλέον κρίσης», «λαμόγια» και «έντιμοι» θεματοφύλακες των θεσμών, της «διαφάνειας», της «επανίδρυσης της πολιτικής», της αντιμετώπισης της κοινωνικής απαξίας για τους πολιτικούς.

«Εκκαθάριση τώρα, δεν είμαστε όλοι ίδιοι» κραυγάζουν οι «έντιμοι», «καμία συγκάλυψη» διαβεβαιώνουν οι θεσμικοί μη ξεχνώντας καλού κακού την συνωμοσιολογία περί ξένων κέντρων, που εποφθαλμιούν την πολιτική σταθερότητα για ίδιο όφελος, ενώ δεν λείπουν και κάποιοι προχωρημένοι με την φαεινή ιδέα οι μίζες να μη λείψουν αφού δεν γίνεται αλλιώς, αλλά να πηγαίνουν σε ταμείο φτώχειας του δημοσίου!!! Από κοντά και οι Πρετεντέρηδες να πετούν σωσίβια καλώντας την «ύστατη στιγμή» σε συνεννόηση δείχνοντας σκιάχτρα Μπερλουσκόνιδων...

Η κατάσταση, λοιπόν, ούτε παραξέφυγε, ούτε οι τελευταίες εξελίξεις είναι κανενός είδους «αιφνίδιος σεισμός» που ταρακούνησε γαλάζιους και πράσινους

πολλά χρόνια στο διακομματικό σινάφι, όπως είχε παραδεχτεί και η Β. Παπανδρέου αναφερόμενη στους «συντρόφους που έκαναν περιουσίες στα χρόνια διακυβέρνησης του Πασοκ».

Στο ίδιο δημοσίευμα της 8ης Ιουνίου στην Καθημερινή πληροφορούμαστε ακόμα ότι ένα μεγάλο μέρος του «πολιτικού χρήματος», που συνδέεται με τις εκλογές του 2004, κινήθηκε από την Placid Blue Corporation προς δύο ναυτιλιακές εταιρείες: «οι αποδέκτες των 2,3 εκατομμυρίων ευρώ των πολιτικών πληρωμών του 2004 ήταν τα ίδια πρόσωπα με εκείνα που πληρώθηκαν και από την άλλη εταιρεία του κ. Χριστοφοράκου, την fairways estates. Τα ονόματα των παρένθετων προσώπων - τουλάχιστον για την μια εταιρεία- είναι γνωστά από μηνός περίπου. Και φυσικά δεν εκλήθησαν να καταθέσουν».

Και ένα "παρένθετο" κουίζ: ποιος γνωστός μεγαλοδικηγόρος εκπροσωπεί στην Ελλάδα την αμερικάνικη εταιρεία Debevoise and Plimpton LLP στην οποία ανατέθηκε από την Siemens «ανεξάρτητος εσωτερικός έλεγχος για τις κινήσεις του "παραταμείου" της για τις οποίες δικάζονται στην Γερμανία πρώην στελέχη της; Μα ο πρώην βουλευτής της ΝΔ αξιότιμος κ. Λυκουρέζος.

Συνεχίζουμε όμως για να παρακολουθήσουμε την πολιτική διευθέτηση της καρατόμησης Σημίτη από τον Παπανδρέου, που όσο και αν φαίνεται οξύμωρο είναι «τιμητική»!!! Εκτός και αν συμπτωματικά συνέπεσε με την επικαιρότητα ενός «σοβαρού» ευρωπαϊκού ζητήματος, που θα δικαιολογούσε την διαφοροποίηση του κάποτε «αναντικατάστατου» και θα έδινε την ευκαιρία στον Παπανδρέου να τον στείλει στο «ψυγείο» μόλις τρεις ημέρες πριν από την ομολογία Τσουκάτου που παραδέχτηκε ότι φούσκωσε τα κομματικά ταμεία με «μαύρο» χρήμα της Siemens όντας ο επιτελάρχης του τότε πρωθυπουργού!!!

Μ' άλλα λόγια η «διαγραφή» Σημίτη δεν απέχει διό-

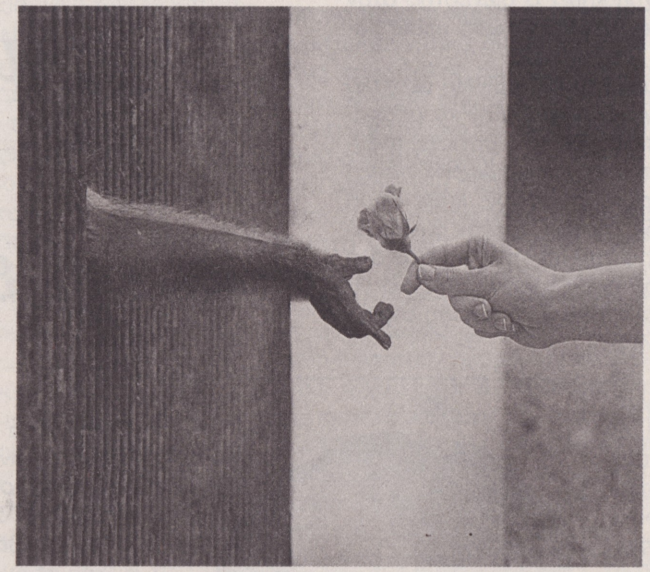
Μια συνέντευξη του John Zerzan

Με όρους οικολογικής άμυνας, γιατί είναι εχθρικός ο πολιτισμός;
Πρέπει να πάμε πολύ πίσω για να δούμε τις ρίζες της παρούσας κρίσης. Να πάμε πίσω στην εξημέρωση και την οικογενειακή ζωή. Όπως είπε ο συγγραφέας Paul Shepard, μιλάμε για πράγματα όπως η νανοτεχνολογία, η γενετική μηχανική και η κλωνοποίηση, που ξεκινούν από την γεωργία. Είναι κάτι το απόλυτο, κατ' αρχήν. Η επιβάρυνση του περιβάλλοντος πηγάζει από αυτή την ανέλιξη του ελέγχου - η μετακίνηση στην εξημέρωση και την οικογενειακή ζωή όπου η φύση γίνεται ένα αντικείμενο προς χρήση και επιβολή. Έτσι πηγαίνουμε πίσω σε ένα βασικό, πρωταρχικό παράγοντα. Ο Oswald Spengler, ένας δεξιός, ένα αρκετά αποκρουστικό άτομο θα έλεγα, λέει ότι ο πολιτισμός σημαίνει τον ολοκληρωτικό τάφο της φύσης, γιατί απλά προχωράει μπροστά. Ή όπως το έθεσε ο γερμανός φιλόσοφος Martin Heidegger, όλη η φύση είναι απλά η πρώτη ύλη για την τεχνολογία, είναι κάτι προς χρήση. Αν δεν κοιτάζεις το κίνητρο, βλέπεις μόνο την επιφάνεια.

Γι' αυτό οι πράσινοι αναρχικοί κριτικάρουν την τεχνολογία;
Η τεχνολογία, μεγάλο μέρος της οποίας είναι καθαρό και λαμπερό και φαντάζει όμορφα στα ράφια, έχει αίμα πάνω της. Έρχεται από τη συστηματική χρήση της φύσης σαν πρώτη ύλη. Η τεχνολογία δεν έπεσε από τον ουρανό. Έρχεται από την ύπαρξη ορυχείων, χυτήρια και γραμμές παραγωγής. Η βασική ιδέα που το σύστημα μας δίνει είναι ότι, ναι, υπάρχει κρίση, αλλά η τεχνολογία θα βρει τη λύση. Τη βλέπουμε σας μέρος του προβλήματος. Η τεχνολογία συνεχίζει να δημιουργεί προβλήματα, και φτάνουν στο σημείο να λένε ότι η ανάπτυξή της θα δώσει λύσεις. Νομίζουμε ότι αυτός είναι ένας απατηλός ισχυρισμός.

Θα έπρεπε να απορρίψουμε τελείως τη συμβατική οικολογία, ή υπάρχει κάτι στο οποίο θα μπορούσε να προσφέρει;
Η συμβατική οικολογία δεν πλησιάζει το πρόβλημα σε βάθος. Υπάρχει το περιοδικό Sierra του ομώνυμου club, στο οπισθόφυλλο υπάρχουν πάντα διαφημίσεις της Toyota. Αυτό είναι πραγματικά απίστευτο. Δεν μπορεί να είσαι περιβαλλοντιστής, με την οπτική μας τουλάχιστον, και να λες ότι οι αυτοκινητοβιομηχανίες είναι απλά εντάξει. Αυτό δεν έχει νόημα. Αισθανόμαστε ότι υπάρχουν πολλοί ειλικρινείς, καλοπροαίρετοι άνθρωποι στο συμβατικό περι-

Πως κινείται η «πράσινη» αναρχία πέρα από μια ανθρωποκεντρική και lifestyle νοοτροπία σε μια βιοκεντρική;
Ε, αυτό είναι όλο. Πώς να σπάσουμε την εξάρτηση από όλα αυτά τα χαρακτηριστικά εξημέρωσης και οικογενειακής ζωής που έχουμε συνηθίσει; Όταν λέμε να επανασυνδεθούμε με τη Γη, αυτή είναι μια πρακτική πρόκληση: Πως το κάνεις με έναν πραγματικό τρόπο και όχι με όρους ιδεών κριτικής; Κι αυτό είναι ένα ζήτημα του να δεις ποιες τεχνικές και εργαλεία μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε. Για παράδειγμα, με το φαγητό, υπάρχουν άνθρωποι που ασχολούνται με permaculture (ΣτΜ: από το permanent agriculture, μοντέλο πολυετών αγροτικών «οικισμών» που μιμούνται φυσικές διαδικασίες): Τι τρώνε; Ποια είναι η σχέση τους με την ίδια την εξοχή; Αυτοί οι άνθρωποι κινούνται μακριά από την εξημέρωση-οικογενειακή ζωή. Οι άνθρωποι ρωτούν τι προσφέρουμε εμείς οι πράσινοι αναρχικοί στις πόλεις. Τίποτα, είναι η απάντηση. Γιατί τελικά δεν πιστεύουμε ότι οι πόλεις είναι υποστηρίξιμες. Μόλις ήρθα από την Ιστανμπούλ, βλέπεις 15 εκατομμύρια ανθρώπους

να ζουν σε πολυκατοικίες. Θα πεθάνουν σε 2 μέρες αν καταρρεύσει το σύστημα. Πρέπει να ξεκινήσουμε αυτό το κίνημα έξω ή μακριά από αυτές τις τεχνητές καταστάσεις όπου οι άνθρωποι δεν έχουν καμία αυτονομία, καμία ικανότητα να θρέψουν τους εαυτούς τους.

παίρνεις όταν ο κοινωνικός χώρος μετατρέπεται σε χώρο τεχνολογίας και τίποτα περισσότερο. Η κοινωνική ζωή αδειάζει ολοένα, χάνει το όποιο νόημα και ερημώνει. Έτσι αρχίζεις να έχεις ανθρώπους που είναι τόσο μηδενιστές που δεν νοιάζονται πια για τη ζωή. Δε νομίζω ότι είναι απλά η εξωτερική φύση, νομίζω είναι η εσωτερική μας φύση επίσης που περνάει τόσο δύσκολους καιρούς. Έχω εγγόνια, και αναρωτιέμαι σε τι κόσμο θα ζήσουν. Τι έχουμε γίνει;

Βρίσκεις κάποια ελπίδα σε όλα αυτά;
Κατά κάποιο παράξενο τρόπο, είμαι αισιόδοξος γιατί νομίζω μπορεί να γίνει μια υπέροχη αλλαγή - μια μεγάλη μετατόπιση που θα έρθει γιατί το σύστημα δεν έχει απαντήσεις, και μπορούμε να δούμε ότι δεν υπάρχει μέλλον σ' αυτό. Έτσι είναι μια καλή ευκαιρία για τους ανθρώπους να συνεργαστούν και να φτιάξουν κάτι καλύτερο.

Οι αναρχικοί προωθούν την άμεση δράση αντί για τη μεσολαβημένη ή συμβολική μορφή αντίστασης. Τι είδους δράσεις ενστερνίζεσαι;
Δεν θα δίσταζα να πω ότι η άμεση δράση είναι καλό πράγμα. Η ζημιά στην περιουσία, όχι η βία ενάντια σε ανθρώπους. Πράγματα στο δρόμο, όπως στο Σιάτλ το 1999, τράβηξαν πράγματι την προσοχή των ανθρώπων. Το Earth Liberation Front, όταν κάνει κάποιον εμπρησμό, προκαλεί την προσοχή των ανθρώπων στο πόσο άσχημα είναι τα πράγματα και πως χρειάζεται να αναληφθεί ένοπλη δράση. Και δεν εννοώ εναντίον ανθρώπων. Δεν έχουν τραυματίσει ποτέ κανέναν —πηγαίνουν μόνο για να πλήξουν σ τέτοιους στόχους. Κυριολεκτικά εννοούμε άμεση δράση και έχουμε φίλους στη φυλακή γι' αυτό. Όπως γίνεται με τις διαδηλώσεις ενάντια στον πόλεμο, κατεβαίνουν στους δρόμους ένα σωρό καλοί άνθρωποι αλλά αυτό δεν σημαίνει τίποτα, γιατί οι σκοτωμοί συνεχίζονται. Μπορεί να χρειάζεται να κάνεις κάτι παραπάνω απ' αυτό. Μπορεί να χρειάζεται ν' αρχίσεις να μπλοκάρεις τους δρόμους. Προσωπικά, θα έλεγα είναι ένας διάλογος μέσα στην κοινωνία: αν υπάρχει τέτοια συνέχεια τότε οι δυνατότητες είναι τεράστιες. Η αυτάρκεια κάνει τους ανθρώπους δυνατότερους. Αν είσαι ευάλωτος, δεν μπορείς ν' αντιταχθείς σε κάποια πράγματα αποτελεσματικά, δεν μπορείς να διακινδυνεύσεις τόσο πολύ. Αν είσαι σε καλύτερη κατάσταση, μπορείς να έχεις έναν πιο ισχυρό τρόπο έκφρασης.

συνεχίζει να δημιουργεί προβλήματα, και φτάνουν στο σημείο να λένε ότι η ανάπτυξή της θα δώσει λύσεις. Νομίζουμε ότι αυτός είναι ένας απατηλός ισχυρισμός.

Θα έπρεπε να απορρίψουμε τελείως τη συμβατική οικολογία, ή υπάρχει κάτι στο οποίο θα μπορούσε να προσφέρει;
Η συμβατική οικολογία δεν πλησιάζει το πρόβλημα σε βάθος. Υπάρχει το περιοδικό Sierra του ομώνυμου club, στο οπισθόφυλλο υπάρχουν πάντα διαφημίσεις της Toyota. Αυτό είναι πραγματικά απίστευτο. Δεν μπορεί να είσαι περιβαλλοντιστής, με την οπτική μας τουλάχιστον, και να λες ότι οι αυτοκινητοβιομηχανίες είναι απλά εντάξει. Αυτό δεν έχει νόημα. Αισθανόμαστε ότι υπάρχουν πολλοί ειλικρινείς, καλοπροαίρετοι άνθρωποι στο συμβατικό περιβαλλοντικό χώρο. Αλλά δεν θα προχωρήσουμε αν δεν χρησιμοποιήσουμε ένα διαφορετικό μοντέλο αντί απλά να ελπίζουμε ότι θα βελτιώσουμε το υπάρχον. Απλά το αφήνεις να φύγει. Ο Al Gore, λέει, αλλάξτε τις παλιές λάμπες σας, αλλά αυτό είναι γελοίο. Αν το έκανε ο καθένας, ένα ελάχιστο μέρος θα άλλαζε. Δεν είναι τόσο η ατομική, καταναλωτική επιλογή αλλά είναι βαθύτερη θεσμική επιλογή. Θέλουμε ένα κόσμο μαζικής παραγωγής, που καταβροχθίζει τα πάντα και απλά να ελπίζουμε κάπως για το καλύτερο όταν βλέπουμε ότι τα πράγματα μόνο χειρότερα γίνονται, ή θέλουμε να δοκιμάσουμε ένα διαφορετικό τρόπο;

να ζουν σε πολυκατοικίες. Θα πεθάνουν σε 2 μέρες αν καταρρεύσει το σύστημα. Πρέπει να ξεκινήσουμε αυτό το κίνημα έξω ή μακριά από αυτές τις τεχνητές καταστάσεις όπου οι άνθρωποι δεν έχουν καμία αυτονομία, καμία ικανότητα να θρέψουν τους εαυτούς τους.

Αυτό έχει σχέση με την αναρχική ιδέα του «πρωτόγονου μέλλοντος»;
Αν πρόκειται να έχουμε μέλλον, θα πρέπει να είναι πρωτόγονο για να σταματήσει να καταστρέφει τη Φύση, ένας τρόπος επιστροφής στην κοινότητα. Έχω γράψει για την κοινωνική εξάρθρωση και τι έχει συμβεί με την κοινωνία όπως και με το περιβάλλον, γιατί πιστεύω ότι αυτός είναι ο πυρήνας. Αυτό που βλέπουμε τώρα στις περισσότερες ανεπτυγμένες τεχνολογικά χώρες, όπως αυτή (ΣτΜ: εννοεί τις ΗΠΑ) είναι μαζικές εκτελέσεις - εκτελέσεις στα σχολεία, στα εμπορικά κέντρα - αυτό είναι πράγματι τρομακτικό, είναι πράγματι μια παθολογική κατάσταση. Είναι αυτό που τοιους στόχους. Κυριολεκτικά εννοούμε άμεση δράση και έχουμε φίλους στη φυλακή γι' αυτό. Όπως γίνεται με τις διαδηλώσεις ενάντια στον πόλεμο, κατεβαίνουν στους δρόμους ένα σωρό καλοί άνθρωποι αλλά αυτό δεν σημαίνει τίποτα, γιατί οι σκοτωμοί συνεχίζονται. Μπορεί να χρειάζεται να κάνεις κάτι παραπάνω απ' αυτό. Μπορεί να χρειάζεται ν' αρχίσεις να μπλοκάρεις τους δρόμους. Προσωπικά, θα έλεγα είναι ένας διάλογος μέσα στην κοινωνία: αν υπάρχει τέτοια συνέχεια τότε οι δυνατότητες είναι τεράστιες. Η αυτάρκεια κάνει τους ανθρώπους δυνατότερους. Αν είσαι ευάλωτος, δεν μπορείς ν' αντιταχθείς σε κάποια πράγματα αποτελεσματικά, δεν μπορείς να διακινδυνεύσεις τόσο πολύ. Αν είσαι σε καλύτερη κατάσταση, μπορείς να έχεις έναν πιο ισχυρό τρόπο έκφρασης.

Τι σημαίνει πράσινη αναρχική επανάσταση;
Δε χρησιμοποιούμε, είναι αλήθεια, τον όρο «επανάσταση» γιατί αισθανόμαστε ότι είναι ξεπερασμένο μοντέλο που δεν έχει δουλέψει. Αλλά καταλαβαίνω τι εννοείς - τι θα ήταν το σημείο καμπής ή μια μεγάλη κοινωνική ορμή; Νομίζω θα ήταν η ριζική κριτική των πάντων και η απομάκρυνση των πραγμάτων που δημιουργούν τα προβλήματα. Κι αυτή δεν είναι μια πολιτική επανάσταση, αλλά κάτι πολύ βαθύτερο.

Μετάφραση - απόδοση:
Αναρχικός Πυρήνας ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

λου από την καταδίκη του ως πολιτικού υπεύθυνου για το τρελό φαγοπότι στο οποίο είχαν πέσει με τα μούτρα επί πρωθυπουργίας του, αλλά και επί υπουργίας Γιωργάκη τα πράσινα τσακάλια. Άλλο όμως να γίνεται και να διαψεύδεται και άλλο να λέγεται έστω και αν πράγματι όχι απλά βγάζει μάτια, αλλά κάτι παραπάνω... Όσο για τα υπόλοιπα μεγάλα κεφάλια τύπου Τσοχατζόπουλου και Μαντέλη όπως γράψαμε και στην προηγουμένη διαδρομή, ποινικά δεν πρόκειται να αγγιχθούν αφού τους προστατεύει ο νόμος περί διαγραφής ύστερα από δύο θητείες οτιδήποτε και αν έχουν κάνει. Το ίδιο ισχύει και για τον Τσουκάτο, ο οποίος δεν μπορεί να διωχθεί ούτε στην Γερμανία λόγω της Συνθήκης Σένγκεν που απαγορεύει την δίωξη του ιδίου προσώπου σε δύο χώρες-μέλη.

Παστρικές δουλειές. Είπαμε...

Φυσικά δεν μας ενδιαφέρει η λογική όποιος «κλέβει πηγαίνει φυλακή» ούτε βέβαια όπως διατείνονται οι υποστηριχτές του βρετανικού ή άλλου μοντέλου (δεν υπάρχει ούτε βουλευτική ασυλία) υπάρχει καμία διαφορά στην ουσία στις περιπτώσεις που δήθεν ελέγχονται με αυστηρότητα οι πολιτικοί για να μπαλώνεται η «τιμή και υπόληψη» τους.

Όσο για τα ποσά που διακυβεύτηκαν και διακυβεύονται δεν είναι ούτε 40 ούτε 50 ούτε 100 εκατ. ευρώ, αλλά ανυπολόγιστα περισσότερα, αφού δεν πρόκειται μόνο για την περίφημη πλέον «σύμβαση 8002» του ΟΤΕ, αλλά και για την προγραμματική συμφωνία του ΟΣΕ, τα προγράμματα του στρατού ΠΑΤΡΙΟΤ, ΕΡΜΗΣ, και το σύστημα ασφαλείας C4I και έχει ο μπαχτσές από «διακριτικές πληρωμές», ναυτιλιακές εταιρείες, καταθέσεις σε γερμανικές, ολλανδικές και ελβετικές τράπεζες ακόμα και μίζες για τρένα που δεν κατασκευάστηκαν, την ίδια ώρα που οι συνταξιούχοι βομβαρδίζονταν με δακρυγόνα γιατί τόλμησαν να αμφισβητήσουν το άβατο της Ηρώδου του Αττικού και του Μαξίμου.

Τα συμφέροντα, βέβαια, κακώς ταυτίζονται με τις πράγματι τεράστιες οικονομικές απολαβές «ενδιάμεσων» και «παρένθετων», υπουργών και κομματικών στελεχών, εμπόρων όπλων και επαγγελματιών μιζαδόρων. Η καταδικαστική ετυμηγορία για τον ίδιο τον Σημίτη από το ίδιο του το κόμμα έρχεται επίσης να «χτυπήσει» παραδειγματικά το πάλαι ποτέ λεγόμενο εκσυγχρονιστικό μπλοκ, την στήριξη που πρόσφερε στη λύση Βενιζέλου και να δώσει απτές προοπτικές στα συμφέροντα που εκπροσωπεί κομματικά και όχι μόνο ο Παπανδρέου.

Μ' άλλα λόγια μετά την αποκαθήλωση του Σημίτη, πρωθυπουργού επί οκτώ χρόνια, από τον Παπανδρέου η «κάθαρση» έχει ήδη φτάσει «ψηλά»... Και «κάθαρση» όπως έχουμε ξαναπεί σημαίνει πολιτική σταθερότητα με όρους διαχείρισης του χαμένου κοινωνικού ελέγχου, αφού όπως παραδέχονται οι κομματικοί «ο κόσμος στα καφενεία θεωρεί μάταιο ακόμα και να μας φτύσει».

Δεν είναι δύσκολο κανείς να καταλάβει την συνέχεια αν ανατρέξει ήδη στις πρώτες «στιγμές» ανάληψης της εξουσίας από την ΝΔ και θυμηθεί τον συντονισμό του βηματισμού των εκπρόσωπων των πολιτικών δυναστειών Καραμανλή και Παπανδρέου. Απλά ο τελευταίος ήρθε η ώρα να προβάρει αισίως και εσχάτως με την σειρά του την φορεσιά του «αρχάγγελου της κάθαρσης», που τα βάζει με το «σάπιο» πολιτικό σύστημα αναστέλλοντας την κομματική ιδιότητα των εμπλεκομένων πασόκων που ήδη ήταν παροπλισμένοι (sic!!!). Και αν ακούσει τον Λαλιώτη μάλλον ετοιμάζεται για φθινοπωρινές αναγεννήσεις: «η 3η Σεπτέμβρη του 2008 θα είναι μια ιστορική πρόκληση και για τον Γ. Παπανδρέου και για όλους», αφού «η συμβολική αυτή ημέρα είναι ανεπανάληπτη ευκαιρία για μια νέα δυναμική και δημιουργική εκκίνηση, για ένα άλμα προς τα εμπρός».

Περασμένα μεγαλεία θυμούνται οι τεχνικοί της πολιτικής, που θα μείνουν όνειρα καλοκαιρινής νυχτός.

Συσπείρωση Αναρχικών

Ψυχοχειρουργική, του ανθρώπινου και η εγκληματικότητα

Υπάρχουν πολλές πτυχές της εξουσιαστικής μανίας όπου τα κράτη χρησιμοποιούν τις επιστημονικές γνώσεις πάνω στο ανθρώπινο σώμα στοχεύοντας πάντα στο μυαλό. Το άρθρο που ακολουθεί δίνει μια εικόνα των όσων έχουν γίνει γνωστά από προηγούμενες δεκαετίες και τα οποία μπορούν να αναστατώσουν, αν δεν πανικοβάλλουν και τον πλέον ψύχραιμο.

«Χρειαζόμαστε ένα πρόγραμμα ψυχοχειρουργικής για να επιτύχουμε τον πολιτικό έλεγχο της κοινωνίας. Σκοπός είναι ο έλεγχος του εγκεφάλου. Όποιος παρεκκλίνει του δεδομένου κανόνα θα ακρωτηριάζεται μέσω χειρουργικής επέμβασης».

«Το άτομο μπορεί να νομίζει πως η πιο σημαντική πραγματικότητα είναι η ίδια του η ύπαρξη, αλλά αυτό δεν είναι παρά η προσωπική του άποψη. Αυτό δεν έχει ιστορική διάσταση».

«Ο άνθρωπος δεν έχει δικαίωμα να αναπτύσσει κρίση. Αυτού του είδους ο φιλελεύθερος προσανατολισμός έχει απήχηση. Πρέπει να ελέγχουμε με ηλεκτρικά μέσα τον εγκέφαλο. Μια μέρα οι στρατοί και οι αξιωματικοί θα ελέγχονται με ηλεκτρική διέγερση του εγκεφάλου».

(Dr. Jose Delgado, Congressional Record, No 26, Vol. 118 (Αρχείο του Κογκρέσου), 24 Φεβρουαρίου 1974).

Αυτές οι κυριολεκτικά αντιανθρώπινες δηλώσεις του Delgado, δεν εμπόδισαν τη χρηματοδότηση των ερευνών του από το Γραφείο Έρευνας του Πολεμικού Ναυτικού, το Εργαστήριο Αερο-Ιατρικής της Πολεμικής Αεροπορίας και το Ίδρυμα Δημόσιας Υγείας της Βοστόνης.

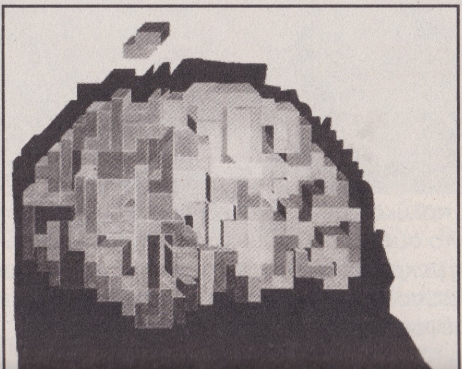
Ο Delgado υπήρξε πρωτοπόρος στην τεχνολογία Ηλεκτρικής Διέγερσης του Εγκεφάλου (ESB). Οι New York Times σ' άρθρο τους, στις 17 Μαΐου του 1965, με τίτλο «**Ματαντόρ με Ράδιο Σταματά τον Άγριο Ταύρο**», αναλύουν λεπτομερώς τα πειράματά του στην Ιατρική Σχολή του Γέιλ και στην Κόρδοβα της Ισπανίας:

«Το φως του απομεσήμερου τρύπωνε πάνω απ' τον ξύλινο φράχτη στην αρένα κα-

Ο Ι. Φ. Τοματσέφσκυ (ρώσος φυσιολόγος) έκανε τα πρώτα πειράματα με άτομο σε μια απόσταση 1-2 δωματίων και σε συνθήκες όπου αυτό δεν μπορούσε να ξέρει ή να υποψιαστεί ότι θα γινόταν το υποκείμενο του πειράματος. Σε άλλες περιπτώσεις ο πομπός δεν βρισκόταν στο ίδιο οίκημα και κάποιος άλλος παρατηρούσε την συμπεριφορά του υποκειμένου. Παρόμοια πειράματα με σημαντική απόσταση μεταξύ πομπούδέκτη ήταν επιτυχή. Ένα έλαβε χώρα σ' ένα πάρκο και οι εντολές ύπνωσης έγιναν πράξη μέσα σ' ένα λεπτό».

Ο Βασίλιεφ κατέδειξε πως η εκπομπή ραδιοκυμάτων μπορεί να διεγείρει τον εγκέφαλο. Δεν είναι μια περίπλοκη διαδικασία. Πράγματι, δεν χρειάζεται να γίνει εμφύτευση μέσα στον εγκέφαλο ή να είναι αποτέλεσμα της ίδιας της εγκεφαλικής διέγερσης. Το μόνο που χρειάζεται για να επιτευχθεί ο έλεγχος μέσω ραδιοπομπού είναι ένας μυς ο οποίος να διεγείρεται. Το υποκείμενο υπνωτίζεται και εμφυτεύεται ένας διεγέρτης στον μυ. Το υποκείμενο, ενώ βρίσκεται υπνωτισμένο, παίρνει την εντολή να αντιδράσει όταν ενεργοποιηθεί ο διεγέρτης στον μυ, στην προκειμένη περίπτωση μέσω ραδιοκυμάτων.

Ο Λίνκολν Λώρενς σ' ένα βιβλίο με τίτλο **«Μας ελέγχουν;»** έγραφε: *«Εάν το υποκείμενο υπνωτιστεί και προγραμματιστεί πνευματικά να κάνει μια συγκεκριμένη πράξη π.χ. να πυροβολήσει κάποιον, κάθε φορά που ένας μυς διεγείρεται με έναν συγκεκριμένο τρόπο μέσω του πομπού, θα έχει όλο και περισσότερη αποφασιστικότητα για να τελέσει την πράξη. Καθώς η ύπνωση επαναλαμβάνεται, γίνεται σκοπός της ζωής του να πραγματοποιήσει αυτή την πράξη. Έτσι υπάρχουν δύο συμπληρωματικές εμφανίσεις του ελέγχου του εγκεφάλου (RHIC) μέσω ραδιο-ύπνωσης, που η μια ενισχύει την άλλη και διαιωνίζει τον έλεγχο για όσο*

τεί από τον εχθρό. Μεγάλος αριθμός δολιοφθορέων θα μπορούσε να γεννηθεί μέσω υπνωτισμού, με τους γιατρούς να πειραματίζονται σε εθνικότητες που έχουν πολιτιστικό δεσμό με εχθρικές δυνάμεις.

Ο Έσταμπρουκς διεξήγαγε πειράματα σε στρατιώτες των ΗΠΑ για ν' αποδείξει τα λεγόμενά του. Οι στρατιώτες κατώτατων βαθμών με λίγη εκπαίδευση υπνωτίστηκαν και έπειτα δοκιμάστηκε η μνήμη τους.

Με έκπληξη τους, οι υπνωτιστές μπόρεσαν να ελέγξουν την ικανότητα των υποκειμένων να συγκρατήσουν πολύπλοκες πληροφορίες.

Ο J.G.Watkins ακολούθησε τα βήματά του Έσταμπρουκς και έβαλε τους στρατιώτες χαμηλότερου βαθμού να προχωρήσουν σε πράξεις που όχι μόνο αντίβαιναν στον ηθικό τους κώδικα αλλά και στον στρατιωτικό. Ένα από τα πειράματα ήταν να προκαλέσουν βαθιά ύπνωση σ' ένα φυσιολογικό στρατιώτη. Ο Watkins προσπαθούσε να μάθει αν ο στρατιώτης θα μπορούσε να επιτεθεί σ' έναν ανώτερό του (σοβαρότατο παράπτωμα στο στρατό). Ενώ ήταν σε βαθιά ύπνωση, ο Watkins του είπε ότι ο αξιωματικός που καθόταν απέναντί του ήταν ένας στρατιώτης του εχθρού και θα προσπαθούσε να τον σκοτώσει. Για τον στρατιώτη ήταν μια υπόθεση ζωής ή θανάτου. Αμέ-

σχετίζεται άμεσα με τον έλεγχο του ανθρώπινου νου, έβαλε τις βάσεις για μελλοντικές μελέτες για τον έλεγχο του εγκεφάλου και της συμπεριφοράς. Ο Τζων Μπ. Ουάτσον διεξήγαγε πειράματα στις ΗΠΑ σ' ένα μωρό 11 μηνών. Αφού το άφησε να δημιουργήσει μια σχέση μ' ένα λευκό ποντίκι, άρχισε να χτυπά με έναν σιδηρολοστό το πάτωμα κάθε φορά που το παιδάκι πλησίαζε το ποντίκι. Μετά από λίγο το παιδί είχε συσχετίσει τον τρομαχτικό θόρυβο με την εμφάνιση του ποντικού και άρχισε να κλαίει κάθε φορά που εμφανίζονταν το ποντίκι. Το παιδί ανέπτυξε φοβίες για τα μικρόσωμα ζώα. Ο Ουάτσον ήταν ο ιδρυτής της Σχολής των Συμπεριφοριστών (behaviorists).

«Δώσε μου το παιδί και θα το κάνω να σκαρφαλώνει και να κατασκευάζει κτίρια με πέτρα ή ξύλο, θα το κάνω κλέφτη, δολοφόνο ή ναρκομανή. Οι πιθανότητες να το διαμορφώσεις προς κάθε είδους κατευθύνσεις είναι σχεδόν ατελείωτες. Ακόμη και μεγάλες διαφορές στα όρια που θέτει η ανατομία είναι πιο λίγες απ' ότι νομίζει κανείς. Κάνε κάποιον κωφάλαλο και εγώ θα τον μετατρέψω σε Helen Keller. Οι άνθρωποι κατασκευάζονται δε γεννιούνται», έλεγε ο Ουάτσον. Η ψυχολογία του αναγνώριζε εσωτερικά συναισθήματα και σκέψεις σαν νόμιμα αντικείμενα επιστημονικής μελέτης. Το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν η εκδηλωμένη συμπεριφορά.

Παρ' όλο που η έρευνα του Ουάτσον ήταν η αρχή των προσπαθειών για τον έλεγχο των ανθρωπίνων πράξεων, η πραγματι-

χρηματοδότηση των ερευνών του από το Γραφείο Έρευνας του Πολεμικού Ναυτικού, το Εργαστήριο Αερο-Ιατρικής της Πολεμικής Αεροπορίας και το Ίδρυμα Δημόσιας Υγείας της Βοστόνης.

Ο Delgado υπήρξε πρωτοπόρος στην τεχνολογία Ηλεκτρικής Διέγερσης του Εγκεφάλου (ESB). Οι New York Times σ' άρθρο τους, στις 17 Μαΐου του 1965, με τίτλο «**Ματαντόρ με Ράδιο Σταματά τον Άγριο Ταύρο**», αναλύουν λεπτομερώς τα πειράματά του στην Ιατρική Σχολή του Γέιλ και στην Κόρδοβα της Ισπανίας:

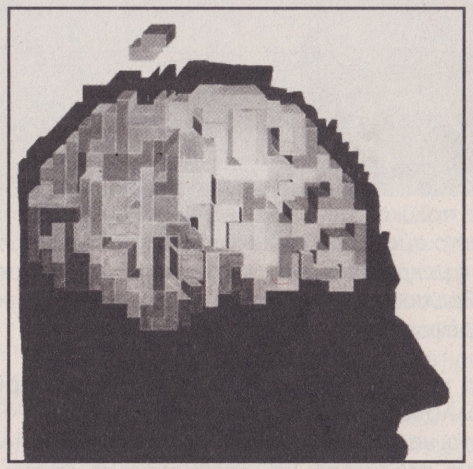
«Το φως του απομεσήμερου τρύπωνε πάνω απ' τον ξύλινο φράχτη στην αρένα καθώς ο θαρραλέος ταύρος υπέκυπτε στον «ματαντόρ» (ταυρομάχο) που δεν κρατούσε όπλο, σ' έναν επιστήμονα που ποτέ δεν είχε ξαναπαλέψει με ταύρο. Όμως το ηλεκτρικό φορτίο στο κέρατο του ζώου δεν του επέτρεπε να φθάσει στο κόκκινο πανί. Ο Dr. Delgado, πατώντας λίγες στιγμές πριν ένα κουμπί σ' ένα μικρό ραδιοπομπό που κρατούσε στο χέρι, έκανε το ζώο να σταματά μ' ένα αλτ. Μ' ένα άλλο κουμπί έκανε το ζώο να στρίψει δεξιά και να φύγει. Ο ταύρος ακολούθησε εντολές που έπαιρνε από την διέγερση συγκεκριμένων περιοχών του εγκεφάλου όπου είχαν φυτευτεί λεπτά καλώδια - χωρίς πόνο- την προηγούμενη ημέρα».

Κατά τον Delgado, τέτοιου είδους πειράματα έχουν γίνει και σε ανθρώπους. Κατά τη διάρκεια διάλεξης που έδωσε αναφορικά με τον ανθρώπινο εγκέφαλο το 1965, ο Delgado είπε: «**Η επιστήμη ανέπτυξε μια νέα μέθοδο για τη μελέτη και τον έλεγχο της εγκεφαλικής λειτουργίας στους ανθρώπους και τα ζώα**».

Τα ρωσικά πειράματα για τον έλεγχο του εγκεφάλου μέσω ύπνωσης και ραδιοκυμάτων έγιναν τη δεκαετία του 1930. Τριάντα χρόνια πριν το πείραμα του Delgado με τον ταύρο.

Ο Λ. Λ. Βασίλιεφ, καθηγητής φυσιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Λένινγκραντ έγραψε μια μελέτη σχετικά με τον υπνωτισμό: *«Για να ελεγχθεί η κατάσταση του ατόμου, όταν θα βρίσκονταν εκτός του εργαστηρίου σε άλλο χώρο όπου διεξάγονταν πειράματα, χρησιμοποιήθηκε ένα σύστημα πομπού-δέκτη. Τα αποτελέσματα αποδεικνύουν πως τα ραδιοσήματα βοηθούν σημαντικά τις δυνατότητες πειραματισμού.*

τελέσει την πράξη. Καθώς η ύπνωση επαναλαμβάνεται, γίνεται σκοπός της ζωής του να πραγματοποιήσει αυτή την πράξη. Έτσι υπάρχουν δύο συμπληρωματικές εμφανίσεις του ελέγχου του εγκεφάλου (RHIC) μέσω ραδιο-ύπνωσης, που η μια ενισχύει την άλλη και διαιωνίζει τον έλεγχο για όσο χρειάζεται. Αυτό γίνεται με μια δεύτερη συνεδρία ύπνωσης όπου ο υπνωτιστής δίνει τις τελευταίες οδηγίες. Αυτές μπορεί να ενισχυθούν επί πλέον με ραδιοδιέγερση με ακόμη πιο συχνό ρυθμό, διασφαλίζοντας την ήρεμη συμπεριφορά κατά τη διάρκεια της διαφυγής ή για να διασφαλιστεί ότι το υποκείμενο δεν θα μοιάζει να γνωρίζει ποιος συνωμότησε για αυτή την πράξη ή ακόμη και ότι τον γνώριζε».

Ο εγκεφαλικός έλεγχος μέσω ραδιο-ύπνωσης είναι το πάντρεμα δύο γνωστών μεθόδων: της ύπνωσης και του ραδιοκύματος. Οι άνθρωποι δύσκολα κατανοούν πως κάποιος μπορεί να υπνωτιστεί και να κάνει πράγματα που αντιτίθενται στην ηθική του. Ορισμένα πειράματα που πραγματοποιήθηκαν από τον Αμερικάνικο Στρατό καταδεικνύουν πόσο λάθος είναι αυτή η άποψη. Ο επικεφαλής του τμήματος ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο του Κολγκέιτ, Δρ. Έσταμπρουκς βεβαιώνει: «Μπορώ να υπνωτίσω κάποιον χωρίς να το γνωρίζει ή να έχει δώσει τη συγκατάθεσή του, και να προδώσει τις ΗΠΑ».

Ο Έσταμπρουκς ήταν μια από τις σημαντικές προσωπικότητες στα θέματα υπνωτισμού. Ο ψυχολόγος είπε στους αξιωματούχους της Ουάσιγκτον πως 200 εκπαιδευμένοι υπνωτιστές θα μπορούσαν να αναπτύξουν ένα στρατό υπνωτισμένων, και έκανε ένα σενάριο όπου ένα γιατρός του εχθρού, θα υπνώτιζε χιλιάδες στρατιώτες καθώς και αξιωματούχους. Σύμφωνα με αυτό θα μπορούσε όλος ο στρατός των ΗΠΑ να κυριευ-

ράπτωμα στο στρατό). Ενώ ήταν σε βαθιά ύπνωση, ο Watkins του είπε ότι ο αξιωματικός που καθόταν απέναντί του ήταν ένας στρατιώτης του εχθρού και θα προσπαθούσε να τον σκοτώσει. Για τον στρατιώτη ήταν μια υπόθεση ζωής ή θανάτου. Αμέσως πήδηξε και έπιασε τον ανώτερό του απ' το λαιμό. Το πείραμα επαναλήφθηκε αρκετές φορές και σε μία περίπτωση ο άνθρωπος που υπνωτίστηκε και ο δήθεν εχθρός ήταν πολύ στενοί φίλοι. Τα αποτελέσματα ήταν πάντα τα ίδια. Σε ένα πείραμα έβγαλε ένα μαχαίρι και σχεδόν μαχαίρωσε τον απέναντί του. Παρόμοια πειράματα πραγματοποιήθηκαν από τον Watkins με χρήση WACS, που είχαν ως στόχο την δυνατότητα εκμαίευσης μυστικών του στρατού από τους υπαλλήλους. Ένα σχετικό πείραμα έπρεπε να σταματήσει καθώς ο ερευνητής, που είχε γίνει κι αυτός ένα από τα υποκείμενα, έβγαλε στη φόρα πολλά άκρως απόρρητα σχέδια στον υπνωτιστή του, ο οποίος δεν είχε την σχετική άδεια για να ακούσει όλες αυτές τις πληροφορίες. Οι πληροφορίες κοινοποιήθηκαν σε προσωπικό που αριθμούσε τα 200 άτομα.

Μια ναυτική σχολή δολοφόνων

Στην αναζήτηση της εξουσίας να ελέγξει τη συμπεριφορά των συνανθρώπων του, έγινε μια καινοτομία από τον Παβλόφ, ο οποίος βρήκε έναν τρόπο να κάνει τα σκυλιά να παράγουν σάλιο με σινιάλο που έδινε. Κόβοντας τα μάγουλα των σκυλιών μέτρησε το ποσό του σάλιου, ανάλογα με το ερέθισμα. Ο Παβλόφ κατέδειξε πως «η ποιότητα, ο βαθμός και η συχνότητα της παραγωγής σάλιου άλλαζε αναλόγως με την ποιότητα, τον βαθμό και τη συχνότητα του ερεθίσματος».

Παρ' όλο που η έρευνα του Παβλόφ δεν

Κάνε κάποιον κωφάλαλο και εγώ θα τον μετατρέψω σε Helen Keller. Οι άνθρωποι κατασκευάζονται δε γεννιούνται», έλεγε ο Ουάτσον. Η ψυχολογία του αναγνώριζε εσωτερικά συναισθήματα και σκέψεις σαν νόμιμα αντικείμενα επιστημονικής μελέτης. Το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν η εκδηλωμένη συμπεριφορά.

Παρ' όλο που η έρευνα του Ουάτσον ήταν η αρχή των προσπαθειών για τον έλεγχο των ανθρωπίνων πράξεων, η πραγματική δουλειά είχε γίνει από τον Μπ. Φ. Σκίνερ, τον «ιερέα» του κινήματος των συμπεριφοριστών. Το κλειδί στην έρευνα του Σκίννερ ήταν η έννοια της operant conditioning, οποία βασιζόταν στην έννοια της ενδυνάμωσης, κάθε συμπεριφορά που μαθαίνεται πηγάζει από την θετική ή αρνητική απόκριση στην ενέργεια αυτή. Υπάρχουν δύο απόρροιες της operant conditioning. Η θεραπεία της aversion (αποστροφής) και της desensitization (αποευαισθητοποίησης).

Η θεραπεία της αποστροφής χρησιμοποιεί αποκρουστική βία, σε μια αντίδραση η οποία δεν είναι επιθυμητή. Αυτό μπορεί να πάρει τη μορφή ηλεκτρικού σοκ, που εκθέτει το υποκείμενο σε καταστάσεις πρόκλησης φόβου και πόνου. Χρησιμοποιήθηκε για την δήθεν θεραπεία της ομοφυλοφιλίας, του αλκοολισμού και για λογοθεραπεία.

Η θεραπεία της αποευαισθητοποίησης συνίσταται στο να δει το υποκείμενο με τη βία ενοχλητικές εικόνες ξανά και ξανά μέχρι που να μην του προκαλούν πλέον άγχος. Έπειτα να βλέπει ακόμη πιο ενοχλητικές εικόνες και με την επανάληψη να μην δημιουργείται πια άγχος στο υποκείμενο. Έτσι γίνεται αναίσθητο ακόμη και στις πιο ακραίες εικόνες. Αυτή η τεχνική χρησιμοποιείται συχνά για την καταπολέμηση φοβιών. Έτσι, η βία που προβάλλεται στην τηλεόραση θα μπορούσε να πει κανείς πως φέρνει ανάλογα αποτελέσματα στους ανθρώπους.

Η θεωρία του Σκίννερ κατηγορήθηκε ότι προσπαθούσε να αποστερήσει την ελεύθερη βούληση, την αξιοπρέπεια και την αυτονομία από τον άνθρωπο. Λέγεται πως δεν

ανέχεται την αβεβαιότητα στην συμπεριφορά και αρνείται να αναγνωρίσει το προσωπικό, το απρόβλεπτο. Βλέπει το άτομο σαν ιατρική, χημική και μηχανιστική οντότητα που δεν ξέρει ποιο είναι το πραγματικό του συμφέρον.

Ο Σκίννερ πίστευε πως οι άνθρωποι χειραγωγούνται. «Απλώς θέλω να τους χειραγωγήσω με επιτυχία», είπε. Μετρούσε την επιτυχία του με την απουσία της αντίστασης και αντι-ελέγχου από τη μεριά του υποκειμένου που χειραγωγούσε. Πίστευε πως οι τεχνικές του θα μπορούσαν να τελειοποιηθούν σε τέτοιο βαθμό ώστε το υποκείμενο να μην υποψιάζεται καν πως το χειραγωγούν.

Ο δρ. Τζέιμς Β. Μακόννελ, επικεφαλής του τμήματος Έρευνας γα την Πνευματική Υγεία του Πανεπιστημίου του Μίτσιγκαν είχε πει: ***«Ηρθε η μέρα που θα συνδυάσουμε την στέρηση των αισθήσεων μέσω ναρκωτικών και ύπνωσης και την χειραγώγηση της επιβράβευσης και της τιμωρίας ώστε να αποκτήσουμε σχεδόν πλήρη έλεγχο της συμπεριφοράς ενός ατόμου. Θέλουμε να επανασχηματοποιήσουμε την κοινωνία μας δραστικά»***.

Ένας ψυχολόγος του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ, υποστήριξε ότι το Γραφείο Έρευνας του Πολεμικού Ναυτικού πήρε καταδικασμένους σε θάνατο κρατούμενους από τις στρατιωτικές φυλακές, τους έκανε πειραματόζωα με σκοπό την αλλαγή της συμπεριφοράς τους και ύστερα τους επανατοποθέτησε σε Πρεσβείες των ΗΠΑ σε ό-

έλεγχος εγκεφάλου της επιστήμης

δεαν τα συναισθήματα που ένιωθαν σε σχέση με τις εικόνες που προβάλλονταν. Η «κατάρτιση» ήταν πιο επιτυχής όταν εφαρμόζονταν σε «παθητικά επιθετικούς» τύπους, και οι περισσότεροι από αυτούς σκότωναν χωρίς τύψεις. Ο δείκτης βίαιης συμπεριφοράς ήταν το απογραφικό αρχείο της Μινεσότα (Multiphasic Personality Inventory). Ο Ναρούτ γνώριζε δύο κέντρα όπου γινόταν αυτή η διαδικασία, στο Σαν Ντιέγκο και την Ιταλία, όπου και είχε εργαστεί. Στη διάρκεια της οπτικοακουστικής κατάρτισης χρησιμοποιούνταν μέσα καθήλωσης για να υποχρεωθεί το υποκείμενο να δει τα φιλμ. (Γύρω από αυτό το θέμα γυρίστηκε η ταινία το «Κουρδιστό Πορτοκάλι» που προβλήθηκε στις αρχές τις δεκαετίας του 1970). Μία ειδική συσκευή χρησίμευε για να κρατά τα μάτια του υποκειμένου ανοιχτά. Το πρώτο φιλμ είχε θέμα έναν νεαρό αφρικανό στον οποίο έκαναν περιτομή με μαχαίρι χωρίς αναισθησία. Το δεύτερο είχε θέμα ένα εργατικό ατύχημα, όπου ο εργάτης έχανε τα δάχτυλά του στον τροχό.

Επί πλέον, προγραμματίστηκαν ώστε να θεωρούν τους μελλοντικούς εχθρούς τους, και ιδίως τους αρχηγούς των εχθρικών

Σοβιετικοί και Αμερικάνοι χρησιμοποιούσαν μεθόδους ελέγχου του εγκεφάλου

Τρεις ήταν οι επιστήμονες πρωτοπόροι στη χρήση ηλεκτρομαγνητικού πεδίου γι' αυτόν τον σκοπό. Η έρευνα τους ξεκίνησε πριν από μισό περίπου αιώνα: πρόκειται για τους Jose Delgado, καθηγητή ψυχολογίας στο Γιέιλ, τον Ρος Αντέυ, φυσιολόγο στο Ινστιτούτο Έρευνας του Εγκεφάλου στο Πανεπιστήμιο του Λος Άντζελες και τον δρ. Ουάιλντερ Πένφιλντ από τον Καναδά.

Τα πειράματα του Πένφιλντ συνίσταντο στην εμφύτευση ηλεκτροδίων βαθιά στον εγκέφαλο των ασθενών που έπασχαν από επιληψία και θα τους χειρουργούσαν. Μπόρεσε να βελτιώσει τη μνήμη των ασθενών μέσω της διέγερσης αυτής. Ο Αντέυ εμφύτευσε πομποδέκτες στους εγκεφάλους γατιών και χιμπατζήδων, οι οποίοι έστελναν σήμα σχετικά με την ηλεκτρική δραστηριότητα του εγκεφάλου των ζώων, νέα σήματα πήγαιναν πίσω και τροποποιούσαν τη συμπεριφορά τους σύμφωνα με την επιθυμία του δόκτορα. Άλλα πειράματα συνίσταντο στη χρήση εμφυτευμάτων από πλατίνα, χρυσό και ανοξείδωτο ατσάλι, που προκάλεσαν την απόλυτη τρέλα σε γατιά, την αποχαύνωση σε μαϊμούδες και οδήγησαν ανθρώπους να κάνουν τον καραγκιόζη πχ. να κουνάνε τα χέρια πάνω-κάτω.

Μεγάλο τμήμα της έρευνας του Delgado χρηματοδοτήθηκε από την CIA μέσω δήθεν φιλανθρωπικών οργανώσεων ώστε να μην υπάρχει άμεση σύνδεση. Μετά την επιτυχία του Delgado, η CIA άρχισε το δικό της ερευνητικό πρόγραμμα στο πεδίο της αλλαγής της συμπεριφοράς, με ηλεκτρομαγνητικά μέσα, με το κωδικό όνομα Ωραία Κοιμωμένη (Slee-ping Beauty). Με την καθοδήγηση του δρ. Ίβορ Μπράουνινγκ, στήθηκε ένα εργαστήριο στο Νέο Μεξικό, με ειδίκευση στους υποθαλάμους του εγκεφάλου, η διέ-

Η γενική μακροπρόθεσμη επιδίωξη της CIA ήταν να ανακαλύψει κατά πόσον ο έλεγχος του εγκεφάλου θα μπορούσε να επιτευχθεί από ένα εξωτερικό ηλεκτρομαγνητικό ερέθισμα. Η ηλεκτρική δραστηριότητα του εγκεφάλου πραγματοποιείται στη συχνότητα των 100 Hertz ELF (Extremely Low Frequency), δηλαδή πολύ χαμηλή συχνότητα. Στέλνει κύματα με πολύ χαμηλή ιοντική ακτινοβολία και θερμοκρασία και κατ' επέκταση δεν δημιουργεί ανατρεπτικά αποτελέσματα. Πειράματα των σοβιετικών τα οποία έχουν δει το φως της δημοσιότητας αποκάλυψαν πως με τη χρήση της παραπάνω συχνότητας αυξήθηκαν οι ανωμαλίες στο κεντρικό νευρικό σύστημα και στην ψυχική υγεία των ναυτών που εργάζονταν σε κοντινούς χώρους και εμφάνισαν συμπτώματα στρες.

Στα μέσα της δεκαετίας του '70, οι αμερικάνοι θεωρούσαν πολλά υποσχόμενη την σύνδεση των τεχνικών EMR (ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας) με την ύπνωση. Το σχέδιο ήταν να χρησιμοποιηθούν ανθρώπινα πειραματόζωα, έτσι ώστε τα λεγόμενα του υπνωτιστή να μεταβιβάζονταν μέσω ηλεκτρομαγνητικής ενέργειας απευθείας στο υποσυνείδητο χωρίς τεχνικά μέσα και χωρίς το άτομο να μπορεί να ελέγχει την πληροφόρηση συνειδητά.

Στην Καλιφόρνια, ο Αντέυ ανακάλυψε ότι τα κύματα του εγκεφάλου των ζώων μπορούσαν να αλλάξουν άμεσα από την ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία. Οι μαϊμούδες έπεφταν σε χαύνωση, καθώς τα κύματα διαπερνούσαν εύκολα το κρανίο, το οποίο προστατεύει το κεντρικό νευρικό σύστημα από εξωτερικές επιδράσεις.

Στο Σαν Λεάνδρο, η Elisabeth Rauscher, διευθύντρια του Εργαστηρίου Τεχνικής Έρευνας, διεξήγαγε πειράματα για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα σε ανθρώπους, με αντικείμενο την επίδραση της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας στον εγκέφαλο. Μια από τις συχνότητες προκαλούσε ναυτία για πάνω από μια ώρα. Μια άλλη, η λεγόμενη συχνότητα-μαριχουάνα κάνει τους ανθρώπους να γελούν. ***«Δώστε μου τα χρήματα και τρεις μήνες καιρό και θα μπορέσω να επηρεάσω τη συμπεριφορά του***

λεγχο της συμπεριφοράς ενός ατόμου. Θέλουμε να επανασχηματοποιήσουμε την κοινωνία μας δραστικά».

Ένας ψυχολόγος του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ, υποστήριξε ότι το Γραφείο Έρευνας του Πολεμικού Ναυτικού πήρε καταδικασμένους σε θάνατο κρατούμενους από τις στρατιωτικές φυλακές, τους έκανε πειραματόζωα με σκοπό την αλλαγή της συμπεριφοράς τους και ύστερα τους επανατοποθέτησε σε Πρεσβείες των ΗΠΑ σε όλο τον κόσμο. Πριν από αυτό, η Επιτροπή Πληροφοριών της Γερουσίας επέκρινε την CIA για τα σχέδια πολιτικών δολοφονιών που εξύφαινε, όπως κατά του Φιντέλ Κάστρο.

Ο ψυχολόγος, ονόματι Τόμας Ναρούτ είπε δημόσια τις πληροφορίες αυτές σε συνέδριο του ΝΑΤΟ στο Όσλο, σε 120 ψυχολόγους από 11 κράτη. Κατά τον Ναρούτ, το ναυτικό ήταν εξαιρετικός χώρος ανεύρεσης πειραματόζωων. Το Ναυτικό χρηματοδότησε δεόντως αυτά τα πειράματα. Ο Ναρούτ, σε μια συνέντευξη τύπου όπου παρευρίσκονταν δημοσιογράφοι από πολλές χώρες αποκάλυψε πως το Ναυτικό προγραμμάτιζε μυστικά μεγάλο αριθμό δολοφονιών. Είπε ότι οι άνθρωποι με τους οποίους είχε συνεργαστεί στο Ναυτικό προετοίμαζαν επιχειρήσεις κομάντο, όπως και μυστικές αποστολές στις πρεσβείες των ΗΠΑ σε όλη τη γη. Περιέγραψε τους ανθρώπους που θα συμμετείχαν στις επιχειρήσεις ως «δολοφόνους επί πληρωμή».

Η προσεκτική επιλογή τους γίνονταν από ψυχολόγους του Ναυτικού, και όσοι περνούσαν τα τεστ μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν. Κυρίως επρόκειτο για άτομα από τα πληρώματα των υποβρυχίων, τις ειδικές δυνάμεις, καταδικασμένους δολοφόνους από τις στρατιωτικές φυλακές καθώς και πολλούς οι οποίοι είχαν λάβει μετάλλια ανδρείας.

Οι δολοφόνοι «καταρτίζονταν» μέσω οπτικοακουστικής απoευαισθητοποίησης. Η διαδικασία περιελάμβανε: την προβολή φιλμ όπου άνθρωποι τραυματίζονταν ή δολοφονούνταν με πολλούς τρόπους, αρχίζοντας από απλές περιπτώσεις έως και τις χειρότερες σφαγές. Έτσι τα άτομα αποσυν-

Επί πλέον, προγραμματίστηκαν ώστε να θεωρούν τους μελλοντικούς εχθρούς τους, και ιδίως τους αρχηγούς των εχθρικών κρατών ως υπανθρώπους, μέσω φιλμ όπου υποβιβάζονταν ο πολιτισμός και τα ήθη των ανθρώπων των χωρών αυτών.

Μετά την ομιλία του στο ΝΑΤΟ ο Ναρούτ εξαφανίστηκε. Δεν μπορούσε να εντοπιστεί. Το Πεντάγωνο, μια εβδομάδα μετά την ομιλία, αρνήθηκε κάθε ύπαρξη του προγράμματος και των κέντρων, επιβεβαίωσε ότι είχε εργαστεί στην Ιταλία και δήλωσε πως είχαν χαθεί τα ίχνη του.

Ο δρ. Άλφρεντ Ζιτανί, αμερικάνος εκπρόσωπος στο Όσλο, επιβεβαίωσε τις παρατηρήσεις του Ναρούτ, οι οποίες δημοσιεύτηκαν στις Sunday Times. Λίγο αργότερα, ο Ναρούτ εντοπίστηκε στο Λονδίνο και ανασκεύασε τις δηλώσεις του λέγοντας πως μιλούσε θεωρητικά και όχι με πραγματικά περιστατικά. Τα γραφεία του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ στο Λονδίνο εξέδωσαν ανακοίνωση, όπου έλεγαν πως τα σχόλια του Ναρούτ στο Όσλο δεν θα έπρεπε να ληφθούν υπ' όψη, επειδή είχε προσωπικά προβλήματα. Ο τελευταίος δεν έκανε ποτέ ξανά άλλες δηλώσεις για το πρόγραμμα...

Ας σημειωθεί πως σ' εκείνο το συνέδριο στο Όσλο, ο Ναρούτ είχε επισημάνει πως γνωστοποίησε αυτές τις πληροφορίες επειδή πίστευε πως θα έβγαιναν προς τα έξω ούτως ή άλλως και αναφέρθηκε σε μια υποεπιτροπή της Γερουσίας, η οποία έκανε δηλώσεις στον τύπο σχετικά με τα σχέδια που εξύφαινε η CIA για να δολοφονήσει αρχηγούς κρατών. Μάλλον δεν είχε καταλάβει πως τα σχέδια του Ναυτικού δεν προορίζονταν για να γίνουν δημοσίως γνωστά τότε.

φιλανθρωπικών οργανώσεων ώστε να μην υπάρχει άμεση σύνδεση. Μετά την επιτυχία του Delgado, η CIA άρχισε το δικό της ερευνητικό πρόγραμμα στο πεδίο της αλλαγής της συμπεριφοράς, με ηλεκτρομαγνητικά μέσα, με το κωδικό όνομα Ωραία Κοιμωμένη (Slee-ping Beauty). Με την καθοδήγηση του δρ. Ίβορ Μπράουνινγκ, στήθηκε ένα εργαστήριο στο Νέο Μεξικό, με ειδίκευση στους υποθαλάμους του εγκεφάλου, η διέγερση του οποίου προκαλεί ευφορία.

Ο Μπράουνινγκ κατάφερε να συνδέσει έναν δέκτη στον εγκέφαλο ενός γάιδαρου (με σήμα 5 μικροαμπέρ), το οποίο δημιουργούσε εξαιρετική ευφορία στο ζώο. Το ζώο ανέβηκε και κατέβηκε ένα βουνό του Νέου Μεξικού με 2000 πόδια υψόμετρο. Όταν ακολουθούσε τη σωστή διαδρομή επιβραβεύονταν, όταν παρέκκλινε τιμωρούνταν, δηλαδή έπαυε το ευφορικό σήμα. *«Πρώτη φορά βλέπει κανείς τόσο υπάκουο γαϊδούρι»*, είχε πει ο Μπράουνινγκ.

Η CIA χρησιμοποίησε αυτή την μέθοδο για να εκπαιδεύσει περιστέρια ώστε να κουβαλούν κοριούς στα περβάζια των παραθύρων των μυστικών αρχηγείων της KGB και να παρακολουθούν για μήνες τις συνδιαλέξεις που γίνονταν. Έγινε μια κίνηση στην CIA ώστε το πείραμα να πραγματοποιηθεί και σε ανθρώπους, ξένους και φυλακισμένους αλλά επισήμως ο Λευκός Οίκος απέρριψε την πρόταση ως ανήθικη.

Τον Μάιο του 1989, η CIA έμαθε πως η KGB, όταν ανέκρινε άτομα, χρησιμοποιούσε την ηλεκτρομαγνητική μέθοδο, γεγονός το οποίο προκάλεσε πανικό, καθώς θα ήταν πιο εύκολο οι πράκτορες να σπάσουν στη διάρκεια της ανάκρισης. Τα άτομα δεν γνώριζαν ότι τους διέγειραν ηλεκτρομαγνητικά τον εγκέφαλο. Λίγα χρόνια νωρίτερα, ο Ρος Αντέυ έδωσε φωτογραφίες και πληροφορίες σχετικά με το «Russian Lida Machine». Ήταν ένα μηχάνημα των Ρώσων, ένας μικρός πομπός (10 Hertz) που προκαλούσε υπνωτισμό. Παρόμοιο μηχάνημα είχε χρησιμοποιηθεί και στην Κορέα από τους αμερικανούς για ανακριτικούς σκοπούς.

προστατεύει το κεντρικό νευρικό σύστημα από εξωτερικές επιδράσεις.

Στο Σαν Λεάνδρο, η Elisabeth Rauscher, διευθύντρια του Εργαστηρίου Τεχνικής Έρευνας, διεξήγαγε πειράματα για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα σε ανθρώπους, με αντικείμενο την επίδραση της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας στον εγκέφαλο. Μια από τις συχνότητες προκαλούσε ναυτία για πάνω από μια ώρα. Μια άλλη, η λεγόμενη συχνότητα-μαριχουάνα κάνει τους ανθρώπους να γελούν. ***«Δώστε μου τα χρήματα και τρεις μήνες καιρό και θα μπορέσω να επηρεάσω τη συμπεριφορά του 80% των ανθρώπων σε αυτή τη πόλη χωρίς να το γνωρίζουν»***, ισχυριζόταν.

Στο παρελθόν, η Σοβιετική Ένωση επένδυσε τεράστια ποσά σε χρήμα και πολύ χρόνο για τα μικροκύματα. Το 1952, ενώ ο Ψυχρός Πόλεμος ήταν σε εξέλιξη, έγινε μια μυστική συνάντηση στη Sandia Corporation, στο Νέο Μεξικό, μεταξύ αμερικανών και ρώσων επιστημόνων ώστε να ανταλλάξουν πληροφορίες σχετικά με τους κινδύνους που εγκυμονεί η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία στη βιολογία. Οι σοβιετικοί είχαν ορθή πληροφόρηση, την οποία οι αμερικανοί δεν ήθελαν να λάβουν σοβαρά υπ' όψη, υποβιβάζοντας τα μειονεκτήματα της μεθόδου. Μετά το τέλος των συναντήσεων αυτών, οι σοβιετικοί άρχισαν να εκπέμπουν ένα μικροκύμα προς την Πρεσβεία των ΗΠΑ στη Μόσχα, χρησιμοποιώντας σαν πειραματόζωα τούς εκεί υπαλλήλους. Αυτό ήταν ένα γεγονός που αποκαλύφθηκε το 1962 και ερευνήθηκε από την CIA, η οποία προσέλαβε τον Μίλτον Ζάρετ, ένα σύμβουλο και έδωσε στην έρευνα την κωδική ονομασία Project Pandora (Σχέδιο Πανδώρα). Κατά τον Ζάρετ, το σήμα των σοβιετικών αποτελούνταν από πολλές συχνότητες, και κυρίως σημάδευε το γραφείο του πρέσβη. Η ένταση του σήματος δεν κοινοποιήθηκε ποτέ και το Υπ. Εξωτερικών όταν παραδέχτηκε δημόσια τι είχε συμβεί δήλωσε πως το σήμα ήταν ιδιαίτερα χαμηλό.

Υπήρξε ομοφωνία μεταξύ των σοβιετικών ερευνητών ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, πως το κύμα σαν αυτό που σημάδευε την Πρεσβεία των ΗΠΑ προκαλούσε θολή όραση και απώλεια της ικανότητας συγκέ-

συνέχεια στη σελ. 11

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ • ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη ΔΙΑΔΡΟΜΗ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Τρίτη 27 Μαΐου
ΒΕΡΟΛΙΝΟ
Έφοδος των ΜΑΤ και εκκένωση της κατάληψης επί της οδού Michael-Kirche Platz πραγματοποιείται και ενώ βρίσκεται σε εξέλιξη η βδομάδα δράσης για τους Αυτόνομους Χώρους στο Βερολίνο.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Οι «Εφιάλτες Του Κεφαλαιοκρατικού Ονείρου» αναλαμβάνουν την ευθύνη για την επίθεση που πραγματοποιήθηκε στις 24/05 στην eurobank-open 24 στην οδό Δελφών, ως ένδειξη αλληλεγγύης στον Β. Μποτζατζή.

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στον προφυλακισμένο Β. Μποτζατζή και τους 3 διωκόμενους καλεί στην Καμάρα η «κατάληψη Terra Incognita». Καλεί, επίσης, και σε συγκέντρωση στα δικαστήρια την επόμενη μέρα, όπου συζητείται η παράταση ή μη της προφυλάκισής του. Το βράδυ γίνεται μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στις φυλακές Διαβατών.

Τετάρτη 28 Μαΐου
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Τσουραπά-Κοντορεβυθάκη γίνεται

ΑΘΗΝΑ
Σειρά εμπρηστικών επιθέσεων σημειώνονται, στο Περιστέρι, την Καλλιθέα, τα Πετράλωνα, την Ηλιούπολη, τους Αμπελόκηπους, την Πειραιώς και την λεωφόρο Αμφιθέας. Μέσα σε 11 λεπτά από τις 02:03 έως τις 02:14 άγνωστοι τοποθετούν εμπρηστικούς μηχανισμούς με γκαζάκια σε έξι διαφορετικά σημεία της Αθήνας. Στόχος είναι δύο τράπεζες, 2 αντιπροσωπείες αυτοκινήτων, ένα αυτοκίνητο των ΕΛΤΑ και τα γραφεία της Νέας Δημοκρατίας στην Αγία Μαρίνα Ηλιούπολης.
Την ευθύνη για τις επιθέσεις, σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, αναλαμβάνει η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς.

Τέρμα στη ζωή του, πηδώντας από ύψος 10 μέτρων, από το δεύτερο όροφο των φυλακών Κορυδαλλού, βάζει ακόμη ένας κρατούμενος, που είχε προφυλακιστεί την προηγούμενη βάσει εντάλματος.

Πραγματοποιείται μικροφωνική αλληλεγγύης στους μετανάστες, πλανόδιους μικροπωλητές, στην πλ. Κοτζιά απέναντι από το δημαρχείο Αθηνών. Στο σημείο συγκεντρώνονται περίπου 60-70 μετανάστες και

έλεγχο στα πανεπιστήμια καλεί το «Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι στο Πολυτεχνείο».

Τρίτη 3 Ιουνίου
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Τσουραπά-Κοντορεβυθάκη καλείται, με αναρχική αφίσα, στην πλατεία Νέας Σμύρνης.

Τετάρτη 4 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εμπρησμός γίνεται σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Γαμβέτα και του ΠΑΣΟΚ στην Άνω Πόλη. «Τα παιδιά του Ιούνη» αναλαμβάνουν με κείμενο τους την ευθύνη: «Τα ξημερώματα της Τετάρτης 4-6-08 επιτεθήκαμε, με σύμμαχό μας τη φωτιά στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ Τ.Ο. Κουλέ Καφέ και στα γραφεία της ΟΝΝΕΔ στη Γαμβέτα.
Ήταν μια πράξη αντίστασης στη συνεχή και εντεινόμενη προσπάθεια της εξουσίας (όποιο χρώμα κι αν αυτή φέρει) να καθυποτάξει και να φιμώσει οποιαδήποτε φωνή ξεφεύγει από τα θεσμοθετημένα από την ίδια όρια, έχοντας απώτερο στόχο τη δημιουργία ενός απέραντου κοινωνικού νεκροταφείου, στο οποίο βασιλεύει το δόγμα της τάξης, της ησυχίας και της ασφάλειας. Σαν απόρροια των παραπάνω στοχεύσεων της κυριαρχίας, έρχεται και η πρόσφατη δίκη των 7 και κυρίως η απόφαση αυτής.
Η ιστορία ξεκινάει στη Θεσσαλονίκη τον Ιούνιο του 2003, στη σύνοδο κορυφής της Ε.Ε. Σε μια πόλη μετετραμμένη σε φρούριο, πέρα από το πανηγύρι των ειρηνικών «αντί»διαδηλώσεων, υπάρχει και ένα κομμάτι στο δρόμο που με αξιοπρέπεια επιλέγει την επίθεση σε κεφάλαιο και κράτος. Το τελευταίο, έχοντας πιστούς φίλους μαζί του τα Μ.Μ.Ε., για αντίποινα κατασκευάζει ενόχους και φυλακίζει 7 άτομα. Ύστε-

ΑΛΓΕΡΙΑ
Γίνεται επίθεση αυτοκτονίας από τον καμικάζι Yusuf Abu Baseer Al Aasmi με στόχο στρατιωτική σχολή της πρωτεύουσας. Ανατινάζεται στην είσοδο της σχολής και αμέσως μετά, ένας άλλος καμικάζι, ο Ibrahim Al Adham, ανατινάζεται σε παρακείμενο καφέ όπου συχνάζουν στρατιωτικοί. Ο συνολικός απολογισμός είναι 23 νεκροί.

ΚΙΝΑ
Άγνωστος παραμένει ο αριθμός όσων εξακολουθούν να κρατούνται στις κινεζικές φυλακές, μετά από τη φοιτητική εξέγερση στην πλατεία Τιεν Αν Μεν το 1989.

Πέμπτη 5 Ιουνίου
ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ
Επίθεση δέχεται βρετανική αυτοκινητοπομπή.

ΑΛΓΕΡΙΑ
Γίνεται έκρηξη βόμβας με στόχο κομβόι του στρατού στο Raas Janaat. Σκοτώνονται 14 στρατιωτικοί. Σε άλλη έκρηξη στο Bani Imraan σκοτώνονται 2 γάλλοι που εργάζονται σε εταιρία την οποία έχουν προειδοποιήσει πολλές φορές οι μουτζαχεντίν να αποχωρήσει από τη χώρα.

Παρασκευή 6 Ιουνίου
ΚΡΗΤΗ
Τριήμερο εκδηλώσεων πραγματοποιείται για τα 6 χρόνια της κατάληψης Ευαγγελισμού, στο Ηράκλειο.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ξεκινά το διήμερο εκδηλώσεων της Αναρχικής Αρχειοθήκης.

Σάββατο 7 Ιουνίου
ΑΡΤΑ
Μικροφωνική στήνεται στην κε-

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ομάδα περίπου 40 ατόμων επιτίθεται σε φυλάκια του ΑΠΘ έξω από τη βιβλιοθήκη και προκαλεί φθορές. Σπάζονται μπάρες και ένα ATM τράπεζας στην πρυτανεία και κόβονται με τροχούς μεταλλικές πόρτες στη Φιλοσοφική καθώς και μπάρες στο ύψος της Αγ. Δημητρίου. Επίσης, γράφονται συνθήματα, πετιούνται τρικάκια και μοιράζονται κείμενα.

ΣΟΜΑΛΙΑ
Δημοσιοποιείται η επίθεση με όλμους των 120mm στο ποδοσφαιρικό στάδιο της ομάδας Tigre του Μογκαντίσου.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Η κυβέρνηση παραβιάζει την ανακωχή που είχε συνάψει με τους Ταλιμπάν, το Μάιο, στην περιοχή Swat Valley.

Πέμπτη 12 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ
Πυρπολούνται ένα όχημα και η φωτεινή επιγραφή της αντιπροσωπείας της HYUNDAI στο Νέο Ψυχικό, το κατάστημα αθλητικών ειδών Interspor στο Χαλάνδρι, τα Goody's στο Κερατσίνι, προκαλούνται ζημιές στην τράπεζα Πειραιώς επί της εθνικής οδού στην Κηφισιά, ενώ μιάμιση ώρα αργότερα καταστρέφεται ολοσχερώς από εμπρησμό ένα ακόμη όχημα σε αντιπροσωπεία της HYUNDAI στην Αχαρνών 258 στα Πατήσια.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ανάμεσα στις 4:40 και 5:10 το πρωί, **γίνονται επιθέσεις** σ' ένα κατάστημα της Vodafone στην Τούμπα, στο Goody's στην Αγίας Σοφίας (κέντρο), σ' ένα ακόμη Goody's στην Επτάλοφο, κι σ' ένα υποκατάστημα της τράπεζας Πειραιώς στην Αντιγονιδών 17 (κέντρο).

προφυλακισμένο Β. Μποτζατζή και τους 3 διωκόμενους καλεί στην Καμάρα η «κατάληψη Terra Incognita». Καλεί, επίσης, και σε συγκέντρωση στα δικαστήρια την επόμενη μέρα, όπου συζητείται η παράταση ή μη της προφυλάκισής του. Το βράδυ γίνεται μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στις φυλακές Διαβατών.

Τετάρτη 28 Μαΐου
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Τσουραπά-Κοντορεβυθάκη γίνεται στο Εφετείο της Αθήνας, όπου συζητείται η παράταση ή μη της προφυλάκισής τους.

Παρασκευή 30 Μαΐου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εμπρησμός σε τράπεζα Millenium στη διασταύρωση Αιγαίου και Πόντου στην Καλαμαριά και σε τράπεζα Eurobank στη διασταύρωση Όλγας με Μαρτίου.

τίας.

Τέρμα στη ζωή του, πηδώντας από ύψος 10 μέτρων, από το δεύτερο όροφο των φυλακών Κορυδαλλού, βάζει ακόμη ένας κρατούμενος, που είχε προφυλακιστεί την προηγούμενη βάσει εντάλματος.

Πραγματοποιείται μικροφωνική αλληλεγγύης στους μετανάστες, πλανόδιους μικροπωλητές, στην πλ. Κοτζιά απέναντι από το δημαρχείο Αθηνών. Στο σημείο συγκεντρώνονται περίπου 60-70 μετανάστες και πολλοί αλληλέγγυοι. Μοιράζονται και διαβάζονται δυο κείμενα. Η αποχώρηση γίνεται με πορεία, η οποία κατευθύνεται από την οδό Αθηνάς προς τα ΕΜΜΕ.

ΙΟΥΝΙΟΣ
Κυριακή 1 Ιουνίου
ΥΕΜΕΝΗ
Οι «Στρατιώτες των Ταξιαρχιών της Υεμένης» πραγματοποιούν βομβιστική επίθεση σε στρατόπεδο στην περιφέρεια Zanjabaar.

Δευτέρα 2 Ιουνίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Έκρηξη σημειώνεται έξω από την πρεσβεία της Δανίας στην πρωτεύουσα του Πακιστάν με τουλάχιστον έξι νεκρούς και δεκάδες τραυματίες. Τα πακιστανικά μέσα ενημέρωσης κάνουν λόγο για επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο αυτοκίνητο.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συζήτηση για τον πρόσφατη δίκη των 7 και κυρίως η απόφαση αυτής.
Η ιστορία ξεκινάει στη Θεσσαλονίκη τον Ιούνιο του 2003, στη σύνοδο κορυφής της Ε.Ε. Σε μια πόλη μετετραμμένη σε φρούριο, πέρα από το πανηγύρι των ειρηνικών «αντί»διαδηλώσεων, υπάρχει και ένα κομμάτι στο δρόμο που με αξιοπρέπεια επιλέγει την επίθεση σε κεφάλαιο και κράτος. Το τελευταίο, έχοντας πιστούς φίλους μαζί του τα Μ.Μ.Ε., για αντίποινα κατασκευάζει ενόχους και φυλακίζει 7 άτομα. Ύστερα από ένα κύμα αλληλεγγύης προς το πρόσωπό τους και την απεργία πείνας 5 εξ αυτών, οι 7 αποφυλακίζονται τον Νοέμβριο του 2003. Στις 28 Μαΐου του 2008, τους όποιους ανοιχτούς λογαριασμούς είχε αφήσει τότε η «δημοκρατική παράταξη» έρχονται να κλείσουν οι «επανιδρυτές του κράτους».
Μετά από μια πολυήμερη δίκη, η δικαστική δράκα μαζί με τους φιλήσυχους πολίτες-μαριονέτες στο ρόλο των ενόρκων, καταδικάζει 4 συντρόφους με 6,5,7 και 8 χρόνια. Επειδή όμως όπως φαίνεται ούτε για αυτούς οι αστείες καταθέσεις των οποιοδήποτε μπάτσων αρκούν, επιλέγεται η μέση οδός, αυτή του ανασταλτικού χαρακτήρα των ποινών για να μετριάσουν την ξεφτίλα. Στην ουσία όμως, οι πολύχρονες ποινές που επιβλήθηκαν είναι σαφές ότι επιχειρούν να θέσουν σε ομηρία τους συγκεκριμένους συντρόφους, αλλά και να παραδειγματίσουν όσους μάχονται ενάντια στις προσταγές της εξουσίας.
Το μόνο που καταφέρνει το δημοκρατικό καθεστώς με τις αποφάσεις του είναι να φουντώνει την οργή μας για την καταστροφή αυτού του σάπιου κόσμου. Αλληλεγγύη στους 4 συντρόφους»

Με απόφαση του συμβουλίου πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης συνεχίζεται η προφυλάκιση του Β. Μποτζατζή.

Παρασκευή 6 Ιουνίου
ΚΡΗΤΗ
Τριήμερο εκδηλώσεων πραγματοποιείται για τα 6 χρόνια της κατάληψης Ευαγγελισμού, στο Ηράκλειο.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ξεκινά το διήμερο εκδηλώσεων της Αναρχικής Αρχειοθήκης.

Σάββατο 7 Ιουνίου
ΑΡΤΑ
Μικροφωνική στήνεται στην κεντρική πλατεία της Άρτας και αναρτώνται πανό αλληλεγγύης στους κατοίκους της Λευκίμμης

Κυριακή 8 Ιουνίου
ΑΛΓΕΡΙΑ
Γίνεται έκρηξη βόμβας με στόχο γάλλους και σκοτώνονται 2 απ' αυτούς και 8 άλλα άτομα. Όλες τις τελευταίες επιθέσεις αναλαμβάνει η Αλ-Κάιντα στη χώρα της Ισλαμικής Δύσης (Αλγερία).

Δευτέρα 9 Ιουνίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Επίθεση δέχεται όχημα στο οποίο επιβαίνουν μπάτσοι κοντά στην πόλη Πεσαβάρ. Σκοτώνονται 4 απ' αυτούς.

Τρίτη 10 Ιουνίου
ΣΟΜΑΛΙΑ
Αντάρτες επιτίθενται σε αστυνομικό τμήμα στο Μογκαντίσου και σκοτώνουν 5 μπάτσους.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Γίνεται επίθεση σε συνεργάτη των κατοχικών στην Καμπαρντινο-Μπαλκαρία-Καρατσάι, ο οποίος τραυματίζεται.

Τετάρτη 11 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Δολοφονούνται 5 άτομα μετά από εισβολή της ρωσικής συμμορίας FSB σε σπίτι μουσουλμάνων στο Καρμαπουλάκ.

φεται ολοσχερώς από εμπρησμό ένα ακόμη όχημα σε αντιπροσωπεία της HYUNDAI στην Αχαρνών 258 στα Πατήσια.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Ανάμεσα στις 4:40 και 5:10 το πρωί, **γίνονται επιθέσεις** σ' ένα κατάστημα της Vodafone στην Τούμπα, στο Goody's στην Αγίας Σοφίας (κέντρο), σ' ένα ακόμη Goody's στην Επτάλοφο, κι σ' ένα υποκατάστημα της τράπεζας Πειραιώς στην Αντιγονιδών 17 (κέντρο).
Την ευθύνη και για τις επιθέσεις στις δύο πόλεις αναλαμβάνει η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Νεκροί μεταφέρονται στη βάση τους στο χωριό Staraya Sunzha 12 ρώσοι κατοχικοί. Στο χωριό Benoi της περιφέρειας Nozhai-Yurt αντάρτες πραγματοποιούν έφοδο και σκοτώνουν 13 ντόπιους συνεργάτες των κατοχικών. Οι αρχές, όπως και άλλες φορές, μιλούν για δολοφονίες πολιτών από «τρομοκράτες»!

Παρασκευή 13 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Προβολή για το Γιάννη Ταμτάκο και συναυλία γίνεται στην κατάληψη «Φάμπρικα Υφανέτ».

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Δημοσιοποιείται ο θάνατος του αντάρτη Saipudin Ibrahimov, στο χωριό Bairamaul, μετά από συμπλοκή με κατοχικούς της FSB. Μαζί του πεθαίνει και η 17χρονη Jamila Ibrahimova που συμμετέχει στη συμπλοκή στο πλευρό του αντάρτη. Τα δύο άτομα αυτο-ανατινάζονται όταν τους τελειώνουν τα πυρομαχικά.

Σάββατο 14 Ιουνίου
ΑΘΗΝΑ
Ομάδες ατόμων αφαιρούν από τα Σούπερ Μάρκετ DIA και Βερόπου-

λος στον Αγ. Παντελεήμονα Αχαρνών στην Αθήνα και τα μοιράζουν στον κόσμο που βρίσκεται στη λαϊκή αγορά της οδού Μ. Βόδα.
Στο σουπερμάρκετ Βερόπουλος μοιράζεται το ακόλουθο κείμενο:
«Χιλιάδες σουπερμάρκετ γεμάτα πράγματα, γιατί δεν τα βουτάμε για τα γεράματα! (Ν. Άσιμος)
Επιτέλους! Οι μεγαλοκαρχαρίες των σούπερ μάρκετ και των εταιρειών τροφίμων πάγωσαν τις τιμές των προϊόντων τους! Κάποιοι μάλι-

κό προξενείο, σε ένδειξη αλληλεγγύης σε κρατούμενους στη Γαλλία.

Κυριακή 15 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Γίνεται επίθεση ανταρτών σε κομβόι ρώσων κατοχικών κοντά στην πόλη Vedeno και σκοτώνονται 15 απ' αυτούς.

Δευτέρα 16 Ιουνίου
ΠΕΡΟΥ
Άγριες συγκρούσεις σημειώνονται ανάμεσα σε μπάτσους και κατοί-

παραλία της πόλης, με τραπεζάκι και μοίρασμα έντυπου υλικού.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
Προκαλούνται φθορές σε αστυνομικό όχημα στο κέντρο της πόλης. Την ευθύνη αναλαμβάνουν με προκήρυξη οι «Αναρχικοί/ές, Αντιεξουσιαστές/στριες».

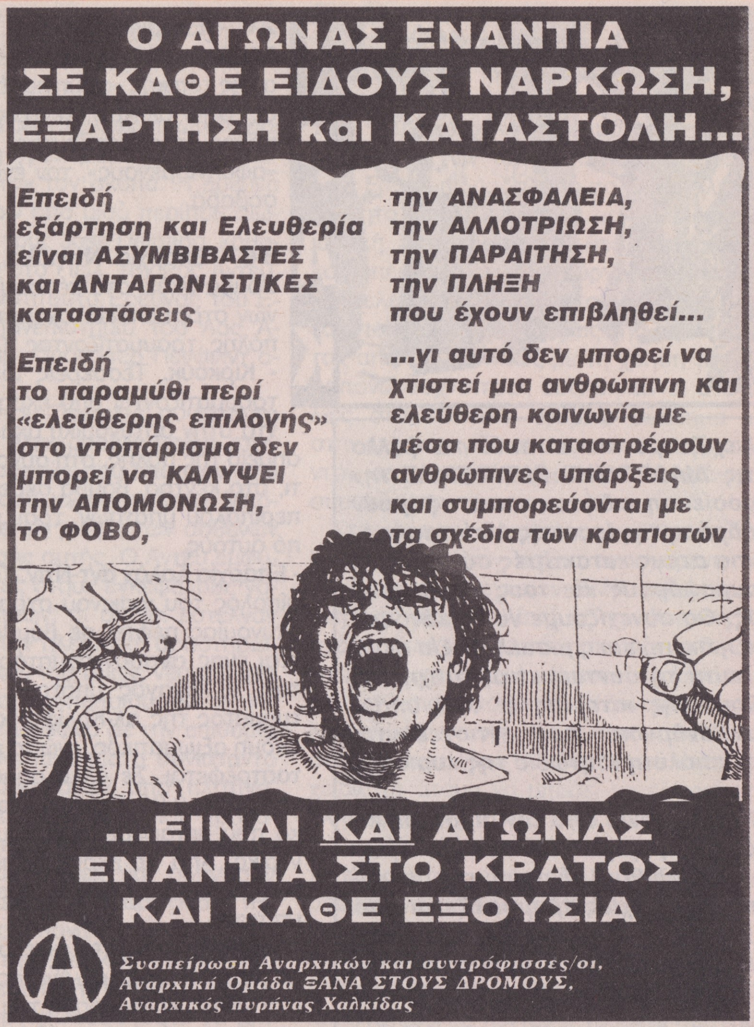
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Αντιφασιστική συγκέντρωση καλούν «Αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και αυτόνομοι» ενάντια στη συγκέντρωση κατά της ακρίβειας, που καλεί ο Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή. Κατά την προσέλευση του στη αντιφασιστική συγκέντρωση συλλαμβάνεται ένα άτομο κατηγορούμενο για οπλοκατοχή.

Κυριακή 22 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Αντάρτες επιτίθενται σε κομβόι που μεταφέρει στρατηγό του υπουργείου εσωτερικών. Πολλοί ρώσοι εισβολείς σκοτώνονται ενώ ο στρατηγός τραυματίζεται σοβαρά. Σε άλλες 2 επιθέσεις σε περιοχές του Καυκάσου τραυματίζονται μπάτσοι της FSB.

Δευτέρα 23 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Επίθεση με χειροβομβίδες δέχονται πράκτορες της FSB σε διαμέρισμα σε περιοχή της Καμπαρντινο - Μπαλκαρίας - Καρατσάι.

Τρίτη 24 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Νεκρός από πυροβολισμούς βρίσκεται μέσα στο αμάξι του διοικητής των μπάτσων στην πόλη Buinaksk στο Νταγκεστάν.

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ
Με αφορμή το θάνατο του φοιτητή Maftuh Mauzi πριν από λίγες μέρες, οργισμένοι διαδηλωτές συγκρούο-

πορεία πλησιάζει το αστυνομικό τμήμα δέχεται επίθεση με δακρυγόνα. Η πορεία υποχωρεί στη Χαμοστέρνας όπου τα ΜΑΤ ρίχνουν και πάλι δακρυγόνα. Η πορεία καταλήγει στο στέκι με την έντονη παρουσία των μπάτσων.

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
το επόμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΥΘΕΡΙΑΣ θα κυκλοφορήσει στις αρχές Σεπτεμβρίου
Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

λος στον Αγ. Παντελεήμονα Αχαρνών στην Αθήνα και τα μοιράζουν στον κόσμο που βρίσκεται στη λαϊκή αγορά της οδού Μ. Βόδα.
Στο σουπερμάρκετ Βερόπουλος μοιράζεται το ακόλουθο κείμενο:
«Χιλιάδες σουπερμάρκετ γεμάτα πράγματα, γιατί δεν τα βουτάμε για τα γεράματα! (Ν. Άσιμος)
Επιτέλους! Οι μεγαλοκαρχαρίες των σούπερ μάρκετ και των εταιρειών τροφίμων πάγωσαν τις τιμές των προϊόντων τους! Κάποιοι μάλιστα φάνηκαν πιο γαλαντόμοι και μείωσαν τις τιμές τους, προκειμένου να αυξηθεί η «αγοραστική δύναμη» των καταναλωτών. Με πιο απλά λόγια: να κονομάνε περισσότερα! Επειδή ξέρουμε ότι κανένας δεν παίρνει στα σοβαρά όλες αυτές τις μπούρδες για δήθεν μειώσεις τιμών, εφαρμόζουμε και πάλι στην πράξη, την δική μας «δέσμη μέτρων» κατά της ακρίβειας, με απαλλοτρίωση τροφίμων και άλλων ειδών πρώτης ανάγκης από μεγάλο σουπερ μάρκετ. Υ.Γ. Όσον αφορά τα καλυμμένα μας πρόσωπα, έχουμε να πούμε τα εξής: Κατανοώντας πως η κοινωνία είναι ακόμα ανέτοιμη και αμήχανη να αφουγκραστεί και να στηρίξει τέτοια γεγονότα, κρίνουμε σκόπιμο να πάρουμε τα στοιχειώδη μέτρα για την ασφάλειά μας, απέναντι στα συστήματα ασφαλείας και τους μηχανισμούς καταστολής, προκειμένου να συνεχίσουμε να ζούμε και να δρούμε ελεύθεροι. ΤΟ ΜΟΝΟ ΜΕΤΡΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ
ΜΑΖΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΑ ΣΟΥΠΕΡ ΜΑΡΚΕΤ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΟΛΑ ΟΣΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ.

Οργισμένοι αναρχικοί ενάντια στην ακρίβεια»

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνεται παρέμβαση αναρχικών κι αντιεξουσιαστών έξω από το γαλλικό προξενείο, σε ένδειξη αλληλεγγύης σε κρατούμενους στη Γαλλία.

Κυριακή 15 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Γίνεται επίθεση ανταρτών σε κομβόι ρώσων κατοχικών κοντά στην πόλη Vedeno και σκοτώνονται 15 απ' αυτούς.

Δευτέρα 16 Ιουνίου
ΠΕΡΟΥ
Άγριες συγκρούσεις σημειώνονται ανάμεσα σε μπάτσους και κατοίκους της πόλης Μοκέγκουα, στο νότιο τμήμα της χώρας, που διαμαρτύρονται για την καταλήστευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ομάδα ανταρτών επιτίθεται στο αρχηγείο των μπάτσων στην πρωτεύουσα της Ινγκουσετίας Nazran. Σε άλλο περιστατικό κοντά στο χωριό Chishki, στήνεται ενέδρα με στόχο κομβόι της ρωσικής FSB και σκοτώνονται 3 μέλη της και άλλα 5 τραυματίζονται σοβαρά. Στο Νταγκεστάν και στην Ιτσκερία ξεσπούν σφοδρές μάχες ανάμεσα σε αντάρτες και στους κατακτητές και τα ανδρεικελά τους.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Σκοτώνονται 12 μπάτσοι και άλλοι 20 τραυματίζονται σε έκρηξη με στόχο αστυνομικό τμήμα στην πόλη Βαβουνίγια.

ΚΕΡΚΥΡΑ
Κάτοικοι της Λευκίμμης επιτίθενται με πέτρες στους μπάτσους που φυλάνε το ΧΥΤΑ και τραυματίζουν 3 απ' αυτούς.

Τετάρτη 18 Ιουνίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Παρέμβαση της Αναρχικής Αρχειοθήκης Θεσσαλονίκης πραγματοποιείται στο Φεστιβάλ Βιβλίου στην

νται πράκτορες της FSB σε διαμέρισμα σε περιοχή της Καμπαρντίνο - Μπαλκαρίας - Καρατσάι.

Τρίτη 24 Ιουνίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Νεκρός από πυροβολισμούς βρίσκεται μέσα στο αμάξι του διοικητής των μπάτσων στην πόλη Buinaksk στο Νταγκεστάν.

ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ
Με αφορμή το θάνατο του φοιτητή Maftuh Mauzi πριν από λίγες μέρες, οργισμένοι διαδηλωτές συγκρούονται με τους μπάτσους έξω από το κοινοβούλιο, στήνουν φλεγόμενα οδοφράγματα και προσπαθούν να πυρπολήσουν ένα περιπολικό. Συλλαμβάνονται 5 άτομα. Ο φοιτητής είχε πεθάνει μετά τη σύλληψή του σε διαδήλωση ενάντια στην αύξηση της τιμής των καυσίμων.

Τετάρτη 25 Ιουνίου
Έκρηξη μηχανισμού στην εταιρία Bayer στο Μαρούσι.

Παρασκευή 27 Ιουνίου
Ξεκινά το τριήμερο του Θερσίτη στον Πευκώνα των Αγίων Αναργύρων.

Σάββατο 28 Ιουνίου
Εμπρηστική επίθεση σε υποκατάστημα της αλυσίδας πολυκαταστημάτων σπρίντερ, στη Λυκόβρυση. την ευθύνη αναλαμβάνουν οι Συμμορίες Συνείδησης.

Δευτέρα 30 Ιουνίου
Στις 7 το απόγευμα, ομάδα ατόμων της εθνικιστικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή, πραγματοποιούν επίθεση στο αναρχικό - αντιεξουσιαστικό στέκι «Αντίπνοια» στα κάτω Πετράλωνα και τραυματίζουν με μαχαίρια δύο συντρόφους. Αποχωρούν αφού φωνάζουν συνθήματα.
Από τους συγκεντρωμένους αλληλέγγυους-ες πραγματοποιείται, γύρω στις 11 το βράδυ πορεία στους δρόμους των Πετραλώνων. Όταν η πορεία πλησιάζει το αστυνομικό τμήμα δέχεται επίθεση με δακρυγόνα. Η πορεία υποχωρεί στη Χαμοστέρνας όπου τα ΜΑΤ ρίχνουν και πάλι δακρυγόνα. Η πορεία καταλήγει στο στέκι με την έντονη παρουσία των μπάτσων.

Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
το επόμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΥΘΕΡΙΑΣ θα κυκλοφορήσει στις αρχές Σεπτεμβρίου
Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

Τη Δευτέρα 30 Ιουνίου στις 12:30 πραγματοποιείται αφαίρεση προϊόντων από το super market Μαρινόπουλος στην οδό Ευδόξου στο Νέο Κόσμο και διανομή τους στον κόσμο. Ο κόσμος ενθαρρύνει και υποστηρίζει. Στην παρακείμενη λαϊκή αγορά μοιράστηκε το παρακάτω κείμενο:

Καθημερινά βιώνουμε έντονα τις συνέπειες της αυξανόμενης ανόδου των τιμών που προωθεί το κεφάλαιο στην κοινωνία, τη στιγμή που οι μισθοί και οι συντάξεις παραμένουν στα ίδια πενιχρά επίπεδα, οδηγώντας μας κάτω από τα όρια της επιβίωσης.
Παράλληλα οι κάθε λογής υπεύθυνοι και ειδικοί, ωρύονται για τη συνεχόμενη άνοδο των τιμών με προτάσεις τύπου «μποϊκοτάζ» που οδηγούν την ψευδαίσθηση μιας ισχυρής αντίδρασης-απάντησης στο πρόβλημα.
Επιλέγουμε να αντιδράσουμε αφαιρώντας προϊόντα πρώτης ανάγκης από ράφια μεγάλων αλυσίδων super market και διανέμοντάς τα ελεύθερα σε αυτούς που τους ανήκουν.
Δεν θεωρούμε την πράξη μας κλοπή, γιατί τα προϊόντα αυτά αποτελούν καρπό κάθε δική μας εκμεταλλευόμενης εργασίας και ανήκουν σε όλους μας.
Η κίνησή μας αυτή δεν έχει αλτρουιστικό χαρακτήρα, αντ' αυτού αποτελεί ένα συμβολισμό με σκοπό την προτροπή του κοινωνικού συνόλου στην αβίαστη, ελεύθερη διακίνηση και χρήση των αγαθών και τη νοητή διαγραφή των ταμείων ξεπερνώντας τα νόμιμα όρια. Για την εξάπλωση της αμφισβήτησης του κράτους και του κεφαλαίου.
Η επιλογή μας να δράσουμε με τα πρόσωπά μας καλυμμένα δεν αποσκοπεί σε καμία περίπτωση στον εκφοβισμό του κόσμου, αλλά στην προσωπική μας ασφάλεια απέναντι σε αυτούς που θεωρούν την πράξη μας καταδικαστέα.

Πρωτοβουλία αναρχικών για την ελεύθερη διακίνηση αγαθών

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

Συνεχίζουμε και σ' αυτό το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ την δημοσίευση ειδήσεων που αφορούν την δράση της Ιρακινής Αντίστασης ενάντια στους κατακτητές σύγχρονους σταυροφόρους και τους συμμάχους τους. Θα συνεχίζουμε να το κάνουμε όσο η σιωπή και η μισαλλοδοξία σκιάζει αυτή τη συνταρακτική πτυχή της ανθρώπινης ιστορίας κι όσο υπάρχουν άνθρωποι που αντιστέκονται στην απόλυτη κτηνωδία της κυριαρχίας.

Πέντε χρόνια από την αιματηρή εισβολή στη χώρα των δύο ποταμών και ο υπ' αριθμ. 1 γίγαντας της παγκόσμιας κυριαρχίας τραμπαλίζεται από τα συνεχή χτυπήματα που του καταφέρουν οι ξυπόλυτοι, οι «κατώτεροι», οι «φανατισμένοι», οι αντάρτες του Ιράκ.

Πολλοί είναι αυτοί που με διάφορα προσχήματα γυρίζουν την πλάτη σ' αυτό που αποτελεί μια έμπρακτη έκφραση της ανθρωπινότητας. Προβάλλουν ισχυρισμούς, που δίνουν ιδεολογικά άλλοθι για την απραξία τους, όπως τον θρησκευτικό φανατισμό, «ξεχνώντας» ότι πίσω από τις κρούστες και τα περιτυλίγματα, υπάρχει η ουσία.

Ευτυχώς που στο Ιράκ, (όπως και αλλού) υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που μας θυμίζουν, με τον τρόπο

2-6 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπαακούμπα. Βόμβα εκρήγνυται στα κεντρικά γραφεία της τοπικής «αφυπνισμένης» αστυνομίας, στην αλ-Αμιν, κεντρική συνοικία της πόλης, τραυματίζοντας τουλάχιστον 3 «αφυπνισμένους», τον έναν από αυτούς σοβαρά.

3-6 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπαακούμπα. Βόμβα σκάει στο πέρασμα κομβόι ιρακινών στρατιωτικών οχημάτων βόρεια της πόλης, τραυματίζοντας 10 από αυτούς.
- Κιρκούκ. Τέσσερεις ιρακινοί μπάτσοι τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας κοντά στην αστυνομική ακαδημία. Σε άλλο σημείο της πόλης, στη συνοικία αλ-Γουαζίτι, στο κέντρο, βόμβα σκάει στο πέρασμα περιπόλου μπάτσων, τραυματίζοντας 9 από αυτούς.
- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Μικτή περίπολος του ιρακινού στρατού και της αστυνομίας πέφτει σε βόμβα. Τραυματίζονται ένας αντισυνταγματάρχης του στρατού, ο λοχαγός μπάτσος διοικητής του τμήματος της αλ-Καλίφα, καθώς και ένας ακόμη αξιωματικός, ενώ το όχημά τους καταστρέφεται. Σε άλλο σημείο της πόλης, το βράδυ, 2 βόμβες έχουν στόχο περιπολικό που μεταφέρει κρατουμένους στα κεντρικά. Από τις εκρήξεις σκοτώνεται ο ένας κρατούμενος και τραυματίζονται 9 μπάτσοι.
- Βαγδάτη. Αντάρτες εκτελούν τον συνταγματάρχη Νταφίρ αλ-Ανί, που υπηρετούσε στη γενική επιθεώρηση του υπουργείου εσωτερικών. Από την επίθεση τραυματίζεται ο αδελφός του.

4-6 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο ιρακινών μπάτσων στην ανατολική συνοικία αλ-Καραμά, σκοτώνοντας 6 από αυτούς και τραυματίζοντας άλλους 4.
- Κιρκούκ. Χαβίγια. Αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανική περίπολο με ελαφρά όπλα και σκοτώνουν 3 συμμορίτες.
- Βαγδάτη. Έκρηξη βόμβας τραυματίζει 8 αμερικανούς κατοχικούς στο βορειοανατο-

αζ-Ζουχούρ και αλ-Τζαμίγια, έχουν στόχο περιπόλους ιρακινών μπάτσων. Καταστρέφονται αρκετά οχήματα μπάτσων, ενώ σκοτώνεται ή τραυματίζεται αδιευκρίνιστος αριθμός από αυτούς.

9-6 - Μοσούλη. Αντάρτες επιτίθενται σε πεζή περίπολο ιρακινών μπάτσων στο δυτικό τμήμα της πόλης και σκοτώνουν 1 από αυτούς.

11-6 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι ένας ακόμη στρατιώτης τους πρόλαβε να «απελευθερωθεί» πριν την απελευθέρωση του Ιράκ.
- Κουτ. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου εκρήγνυται τη στιγμή που περνά περίπολος ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 2 από αυτούς.
- Κιρκούκ. Περίπολος μπάτσων πέφτει σε βόμβα στο κέντρο της πόλης. Τραυματίζονται 4 από αυτούς.

12-6 - Βορειοανατολική Βαγδάτη. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη της οδού Palestine, τραυματίζει 9 μπατσοκομμάντο. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, δυτικά, αντάρτες επιτίθενται με χειροβομβίδες εναντίον σημείο ελέγχου του ιρακινού στρατού, τραυματίζοντας 6 στρατιώτες. Τέλος, πάλι δυτικά, αμερικανική περίπολος πέφτει σε βόμβα και σκοτώνεται ένας μισθοφόρος.

13-6 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά ιρακινή στρατιωτική περίπολος από την περιοχή

της πρωτεύουσας και παίρνει μαζί του 4 από αυτούς. Σε άλλο σημείο, νοτιοανατολικά της πρωτεύουσας, βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου, εκρήγνυται στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων, τραυματίζοντας 3 από αυτούς.
- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια ενός ακόμη μισθοφόρου των πολυεθνικών «σωτήρων» του Ιράκ από έκρηξη βόμβας στην πόλη Χήλα.
- Κουτ. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου αναχαιτίζει αποτελεσματικά την καταδίωξη ανταρτών από μπάτσους. Πιο συγκεκριμένα, σκοτώνεται 1 συνταγματάρχης μπάτσος, 2 σωματοφύλακές του και τραυματίζονται 4 μπάτσοι.
- Μπαακούμπα. Βόμβα, τοποθετημένη έξω από το αρχηγείο της αστυνομίας στο κέντρο της πόλης, σκοτώνει ένα μπάτσο και τραυματίζει 20 άτομα, στην πλειοψηφία τους μπάτσους.

18-6 - Κιρκούκ. Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε βόμβα στο κέντρο της πόλης. Τραυματίζονται 3 μπάτσοι.

22-6 -Βαγδάτη. Αντάρτισσα καμικάζι ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένη μπροστά από κυβερνητικό κτίριο και παίρνει μαζί της τουλάχιστον 15 άτομα, στην πλειοψηφία τους μπάτσους, μεταξύ των οποίων και ένα λοχαγό.

24-6 - Βαγδάτη. Αντάρτης καμικάζι παρεισφρύει σε συνάντηση εκλογών συμβουλίου στο δημαρχιακό κτίριο του πρόαστιου Σαντρ Σίτι. Εκεί, ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που κουβαλάει πάνω του και παίρνει μαζί του 1 αμερικανό διπλωμάτη, 2 αμερικανούς του υπουργείου άμυνας, 2 ακόμη αμερικανούς φερόμενους ως πολίτες, 6 ιρακινούς και 1 ιταλό. Τραυματίζονται, επίσης, τουλάχιστον 3 μέλη του συμβουλίου και 7 άλλοι ιρακινοί.
- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπαακούμπα. Αντάρτισσα καμικάζι πλησιάζει ομάδα μπάτσων έξω από δικαστικό κτίριο στο κέντρο της πόλης και ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα

οι «φανατισμένοι», οι αντάρτες του Ιράκ.

Πολλοί είναι αυτοί που με διάφορα προσχήματα γυρίζουν την πλάτη σ' αυτό που αποτελεί μια έμπρακτη έκφραση της ανθρωπινότητας. Προβάλλουν ισχυρισμούς, που δίνουν ιδεολογικά άλλοθι για την απραξία τους, όπως τον θρησκευτικό φανατισμό, «ξεχνώντας» ότι πίσω από τις κρούστες και τα περιτυλίγματα, υπάρχει η ουσία.

Ευτυχώς που στο Ιράκ, (όπως και αλλού) υπάρχουν ακόμη άνθρωποι που μας θυμίζουν, με τον τρόπο τους, πως στον πλανήτη αυτό, «η ζωή και ο θάνατος είναι προσωρινά, αλλά Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΗ».

26-5 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό 2 συμμοριτών τους και τον τραυματισμό άλλων 4 σε δύο διαφορετικές βομβιστικές επιθέσεις στην επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν και στην επαρχία Καντισίγια.

27-5 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στην βόρεια περιοχή Αζιμίγια, σκοτώνοντας 1 αμερικανό κατοχικό.

29-5 - Βόρειο Ιράκ. Αντάρτης καμικάζι ανακατεύεται με υποψήφιους μπάτσους, έξω από κέντρο στρατολόγησης στην πόλη Σινγιάρ και ανατινάζει τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος, παίρνοντας μαζί του 16 από αυτούς, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 18.

31-5 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Χίτ. Αντάρτης καμικάζι ανατινάζει τα εκρηκτικά που κουβαλάει τη στιγμή που περνά από σημείο ελέγχου της πόλης και παίρνει μαζί του 9 μπάτσους, τραυματίζοντας άλλους 7.

1-6 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια ενός ακόμη παλικαριού τους από έκρηξη βόμβας σε βορειοανατολική συνοικία της πρωτεύουσας. Επίσης, ανακοινώνουν τη συντριβή ελικοπτέρου τους νότια της πρωτεύουσας και τον τραυματισμό 2 επιβαινόντων παλικαριών τους.

στη γενική επιθεώρηση του υπουργείου εσωτερικών. Από την επίθεση τραυματίζεται ο αδελφός του.

4-6 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο ιρακινών μπάτσων στην ανατολική συνοικία αλ-Καραμά, σκοτώνοντας 6 από αυτούς και τραυματίζοντας άλλους 4.

- Κιρκούκ. Χαβίγια. Αντάρτες επιτίθενται σε αμερικανική περίπολο με ελαφρά όπλα και σκοτώνουν 3 συμμορίτες.

- Βαγδάτη. Έκρηξη βόμβας τραυματίζει 8 αμερικανούς κατοχικούς στο βορειοανατολικό μέρος της πρωτεύουσας. Σε νότιο σημείο της πρωτεύουσας, αντάρτες επιτίθενται με ελαφρά όπλα σε αμερικανική περίπολο και σκοτώνουν έναν από αυτούς.

7-6 - Μοσούλη. Αντάρτης ανατινάζει τα εκρηκτικά που έχει πάνω του τη στιγμή που περνά από σημείο ελέγχου στην περιοχή Μπάατζ, τραυματίζοντας 3 μπάτσους.

8-6 - Βαγδάτη. Αντάρτες εκτοξεύουν βλήμα όλμου, εναντίον του υπουργείου άμυνας, που βρίσκεται μέσα στην λεγόμενη πράσινη ζώνη. Σκοτώνονται 3 άτομα και τραυματίζονται άλλα 7. Ακόμη, σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, ανατολικά, κομβόι οχημάτων αμερικανικής περιπόλου πέφτει σε βόμβα. Σκοτώνεται ένας συμμορίτης.

- Κιρκούκ. Αντάρτης καμικάζι ανατινάζει το αυτοκίνητό του δίπλα σε οχήματα μικτής περιπόλου αμερικανικών και ιρακινών δυνάμεων και παίρνει μαζί του 1 αμερικανό στρατιώτη, ενώ τραυματίζονται άλλοι 17, καθώς και 7 ιρακινοί στρατιώτες. Εξ άλλου, άλλος αντάρτης καμικάζι ανατινάζει το όχημά του δίπλα σε δύο αμερικανοϊρακινές βάσεις στην περιοχή **αλ-Νουρ** του προάστιου **αλ-Ρασάντ**, νοτιοδυτικά της πόλης. Τραυματίζονται 5 άτομα, ενώ αδιευκρίνιστες είναι οι απώλειες των αμερικανών.

-Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Τουλάχιστον 10 πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στην κατειλημμένη από τους βρετανούς κατοχικούς βάση του διεθνούς αεροδρομίου της πόλης.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Τρεις αυτοσχέδιες βόμβες, τοποθετημένες σε διαφορετικά σημεία της πόλης, στις συνοικίες

13-6 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά ιρακινή στρατιωτική περίπολος από την περιοχή

αλ-Μπου Σλεμπί, 20 χλμ. ανατολικά της Ντελόγια, σκοτώνοντας 1 στρατιώτη και 1 υπολοχαγό, ενώ τραυματίζεται άλλος 1στρατιώτης.

15-6 - Επαρχία Νίνγια. Αντάρτης καμικάζι πλησιάζει με αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά τον αστυνομικό περιφερειακό αρχηγό της πόλης Ταλκίφ, Μπασίμ Γιακόμπ, στην αστυνομική διεύθυνση της πόλης, βόρεια της Μοσούλης, γίνεται, όμως, αντιληπτός από τους μπάτσους φρουρούς του κτιρίου και πυροβολείται, με αποτέλεσμα να πυροδοτηθούν πρόωρα τα εκρηκτικά. Τραυματίζονται 4 μπάτσοι.

- Ντουλουίγια. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη δρόμου, σκάει τη στιγμή που περνά περίπολος ιρακινών μπάτσων, τραυματίζοντας 6 από αυτούς.

16-6 - Ένας ακόμη μισθοφόρος, μέλος της πολυεθνικής δύναμης κατοχής του Ιράκ, σκοτώνεται από έκρηξη βόμβας νοτιοανατολικά της πόλης Χήλα.

- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Το κατειλημμένο από τις βρετανικές δυνάμεις διεθνές αεροδρόμιο της πόλης αναστέλλει τη λειτουργία του για αρκετές ώρες, μετά από σφοδρό βομβαρδισμό ανταρτών με πυραύλους κατιούσα.

17-6 - Βαγδάτη. Αντάρτης, ζωσμένος με εκρηκτικά, πλησιάζει με μοτοσικλέτα σημείο ελέγχου «αφυπνισμένων» μπάτσων κοντά στην πλατεία **αλ-Ταμπκάζλι**, στα βόρεια

σφρύει σε συνάντηση εκλογών συμβουλίου στο δημαρχιακό κτίριο του προάστιου Σαντρ Σίτι. Εκεί, ενεργοποιεί τα εκρηκτικά που κουβαλάει πάνω του και παίρνει μαζί του 1 αμερικανό διπλωμάτη, 2 αμερικανούς του υπουργείου άμυνας, 2 ακόμη αμερικανούς φερόμενους ως πολίτες, 6 ιρακινούς και 1 ιταλό. Τραυματίζονται, επίσης, τουλάχιστον 3 μέλη του συμβουλίου και 7 άλλοι ιρακινοί.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Μπαακούμπα. Αντάρτισσα καμικάζι πλησιάζει ομάδα μπάτσων έξω από δικαστικό κτίριο στο κέντρο της πόλης και ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένη, παίρνοντας μαζί της 18 και τραυματίζοντας άλλους 38.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν την απώλεια 3 μισθοφόρων τους και του ιρακινού μεταφραστή τους από έκρηξη βόμβας μες τη νυχτιά κάπου στη βόρεια επαρχία Νινεβί.

25-6 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπαακούμπα. Ένας ιρακινός στρατιώτης σκοτώνεται από έκρηξη βόμβας σε παγιδευμένο σπίτι, ενώ άλλοι 3 τραυματίζονται.

26-6 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλλούτζα. Αντάρτης καμικάζι παρεισφρύει σε συνάντηση Συμβούλων «αφύπνισης» στο ανατολικό προάστιο Καράμα και παίρνει μαζί του τουλάχιστον 20, συμπεριλαμβανομένου και 1 μέλους του συμβουλίου, ενώ τραυματίζονται άλλοι 12. Αξίζει να σημειωθεί ότι η επαρχία αλ-Ανμπάρ είναι η πρώτη σουνιτική επαρχία της οποίας την ευθύνη για την τήρηση της ασφάλειας οι αμερικανικές δυνάμεις προτίθενται να παραδώσουν στις ιρακινές το Σάββατο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

3/6: Κατοχικός στρατιώτης δέχεται πυρά από τις Ταξιαρχίες Qassam και τραυματίζεται την ώρα που περιπολεί στο Καν

Γουνίς. Εκτοξεύονται 5 ρουκέτες Quds εναντίον των δυνάμεων κατοχής στη δυτική Negev. Οι Ταξιαρχίες Qassam ε-

Qassam σκοτώνονται από κατοχικούς στη Γάζα, ενώ τραυματίζονται και 5 άμαχοι.

11/6: Δολοφονείται 60χρονος παλαιστίνιος μαζί με μαχητή της Ισλαμικής Τζιχάντ και άλλα δύο άτομα τραυματίζονται σε επιδρομή των κατοχικών στη Τζαμπαλία. Μαχητής των Ταξιαρχιών Qassam δολοφονείται, μαζί με 6χρονο παιδί, κατά τη διάρκεια εισβολής στην Καράρα.

12/6: Σκοτώνονται δύο μαχητές ανατολικά της Μπεϊτ Λαχία, σε συγκρούσεις ανάμεσα στους κατοχικούς και τις Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Άκσα και τις Ταξιαρχίες Εθνικής Αντίστασης. Οι τελευταίες πυροδοτούν βόμβα εναντίον ισραηλινού τζιπ, τραυματίζοντας κάποιους από τους επιβαίνοντες.

15/5: Οι Ταξιαρχίες των Μαρτύρων του Αλ Άκσα αποδοκιμάζουν τη συνάντηση του πρωθυπουργού της "παράνομης" κυβέρνησης της Φατάχ με την Κοντολίζα Ράις, που στόχο έχει, σύμφωνα με την ανακοίνωσή τους, να αποδυναμώσει την αντίσταση.

16/6: Πυροδοτείται, από αντάρτες, εκρηκτικός μηχανισμός με στόχο ισραηλινό τζιπ, ανατολικά της πόλης Khuza'a και τρία μέλη των Ταξιαρχιών σκοτώνονται από πυροβολισμούς των κατοχικών. Οι Ταξιαρχίες Qassam επιτίθενται σε κατοχικούς που περιπολούν πεζή. Η Ισλαμική Τζιχάντ εκτοξεύει πυραύλους Quds σε εγκαταστάσεις των υπηρεσιών πληροφοριών του Ισραήλ ανατολικά του Deir Al-Balah. Γίνεται επίθεση με 2 ρουκέτες Quds στο Sderot. Αμέσως μετά σκοτώνεται μαχητής των Ταξιαρχιών Quds από πύραυλο εδάφους-εδάφους, που εκτοξεύουν κα-

συνέχεια από τη σελ. 7

ντρωσης. Η εφημερίδα Boston Globe έγραψε πως ο πρέσβης των ΗΠΑ, όχι μόνο ανέπτυξε μια ασθένεια στο αίμα τύπου λευχαιμίας, αλλά μάτωναν τα μάτια του και είχε χρόνιους πονοκεφάλους. Η CIA, κατά την έρευνά της έβαλε μαϊμούδες μέσα στην πρεσβεία οι οποίες από την έκθεση στα κύματα των σοβιετικών ανέπτυξαν ανωμαλίες στη σύνθεση του αίματος και στα χρωμοσώματα. Το υπαλληλικό προσωπικό της πρεσβείας είχε 40% περισσότερα λευκά αιμοσφαίρια από τον μέσο όρο. Ενώ το σχέδιο Πανδώρα βρίσκονταν σε εξέλιξη, οι υπάλληλοι εργάζονταν κανονικά χωρίς να ενημερωθούν για το τι τους συνέβαινε. Ενημερώθηκαν μια δεκαετία αργότερα, λαμβάνοντας 20% επιπλέον αποζημίωση λόγω ανθυγιεινής εργασίας και η CIA συνέλεξε όλες τις πληροφορίες σχετικά με τις ψυχολογικές και βιολογικές επιπτώσεις των κυμάτων αυτών.

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ άρχισε να εξετάζει τις επιπτώσεις. Η έρευνα έγινε από την DARPA (Γραφείο Ερευνητικών Προγραμμάτων για θέματα Αμύνης), που κατασκευάζει ηλεκτρομαγνητικά όπλα. Κάποιος Τζακ Βερόνα, επικεφαλής του προγράμματος, θεωρούνταν τόσο σημαντικός ώστε απόφευγε ακόμη και τον ίδιο τον Πρόεδρο Μπους (πατέρα) στο τηλέφωνο.

Τα σχέδια του στρατού, σχετικά με την ανάπτυξη ηλεκτρομαγνητικών όπλων, έγιναν γνωστά το 1982, όταν έγιναν κάποιες αποκαλύψεις σε ένα τεχνικό περιοδικό της πολεμικής αεροπορίας, όπου γραφόταν: *«Ειδική ακτινοβολία με ραδιοκύματα* (RFR - radio-frequency radiation) *μπορεί να προκαλέσει ισχυρή και ανατρεπτική κατεύθυνση της προσωπικότητας του στρατιωτικού προσωπικού»*. Το άρθρο δήλωνε πως είναι πολύ εύκολο να χρησιμοποιήσει κανείς ηλεκτρομαγνητικά πεδία για να αναστατώσει τον ανθρώπινο εγκέφαλο, καθώς αυτός είναι ένα όργανο που λειτουργεί ηλεκτρικά. Υπήρχε ο ισχυρισμός πως τα ραδιοκύματα θα μπορούσαν να αποχαυνώσουν ή να σκοτώσουν στρατιώτες σε μεγάλη ακτίνα και ποια θα ήταν η κατασκευή μιας τέτοιας συσκευής.

Ο Δρ Πωλ Ε. Τέιλορ, υπεύθυνος για το Εργαστήριο Ακτινοβολίας του Πολεμικού

Διαταράσσεται η μνήμη και η αίσθηση του χρόνου.

Κατά τον Λίνκολν Λώρενς, το EDOM έχει μπει σε εφαρμογή σε διάφορες επιχειρήσεις.

«Είναι ήδη σε χρήση μια μικροσκοπική συσκευή (EDOM) που λειτουργεί ως γεννήτρια - πομποδέκτης και μπορεί να ενσωματωθεί στο ανθρώπινο σώμα. Η επαφή με τον άνθρωπο πάνω στον οποίο είναι ενσωματωμένο, μέσω χειραψίας ή ακόμα και ενός αγγίγματος μεταφέρει ένα μικροσκοπικό ηλεκτρονικό φορτίο και έναν ηχητικό τόνο ενός σήματος, το οποίο διαταράσσει για λίγο την αντίληψη του ατόμου για το χρόνο. Μπορεί να αποτελέσει ένα δραστικό όπλο για τα στοιχεία που προκύπτουν στη διάρκεια της έρευνας ενός εγκλήματος και που προκαλούν σύγχυση».

Πριν τριάντα χρόνια, ο Allen Frey ανακάλυψε ότι μικροκύματα της τάξης των 300 με 3.000 megahertz μπορούν να γίνουν αντιληπτά ακόμα και από κωφούς, αρκεί η συχνότητά τους να έχει σταθερό ρυθμό. Ο ήχος φαινόταν να προέρχεται από το πίσω μέρος του κεφαλιού και μπορεί να είναι ο ήχος «μπουμ», «κλικ», συριγμός ή βοή ανάλογα με την συχνότητα. Μετέπειτα έρευνα έχει δείξει ότι τα κύματα γίνονται αντιληπτά μόλις φτάσουν μπροστά από τα αυτιά. Τα μικροκύματα προκαλούν κύματα πίεσης στον ίδιο τον εγκέφαλο και εξ αιτίας του φαινόμενου αυτού δονείται ο υποδοχέας ήχων στο εσωτερικό του αυτιού, δια μέσου της οστεϊκής δομής του. Μερικά μικροκύματα είναι ικανά να διεγείρουν απευθείας τα νευρικά κύτταρα μέσω της ακουστικής οδού. Αυτό επιβεβαιώνεται από πειράματα που έχουν γίνει σε ποντίκια, στα οποία ο ήχος αναλογεί με 120 decibels (ο ήχος ενός jet που απογειώνεται σε κοντινή απόσταση).

Εκτός από το γεγονός ότι έχει την ικανότητα να προκαλεί πόνο και να εμποδίζει την ακουστική επικοινωνία, μια πιο υπόγεια επίδραση αποδείχθηκε στο Ίδρυμα Ερευνών Walter Reed Army, από τον Dr. Joseph C. Sharp. Ο Sharp ήταν ο ίδιος το υποκείμενο ενός πειράματος στο οποίο οπτικογράμματα παλμικών μικροκυμάτων ή η αναλογία των μικροκυμάτων των παλμικών κινήσεων που προκαλούσαν οι λέξεις που ειπώθηκαν, μεταφέρθηκαν με τέτοιο τρόπο στον εγκέ-

Quds

Γουνίς. Εκτοξεύονται 5 ρουκέτες Quds εναντίον των δυνάμεων κατοχής στη δυτική Negev. ● Οι Ταξιαρχίες Qassam εκτοξεύουν 6 όλμους εναντίον θέσης κατοχικών στο Kissufim και επιτίθενται με πυρά σε ελικόπτερα των κατοχικών, που πετούν πάνω από τη Ράφα. ● Το βράδυ τραυματίζονται 2 μαχητές των Ταξιαρχιών Quds από ισραηλινό πύραυλο ανατολικά του Καν Γουνίς.

4/6: Γίνεται γνωστός ο θάνατος 53χρονου παλαιστινίου, μετά από βασανιστήρια από συμμορίτες της ΠΑ (Παλαιστινιακής Αρχής), στη Δυτική Όχθη. Ο 53χρονος είχε απαχθεί και φυλακιστεί πριν από 2 εβδομάδες,

5/5: Γίνεται επίθεση με ρουκέτες στο κιμπούτζ Νιρ Οζ και σκοτώνεται ένας ισραηλινός ενώ τραυματίζονται άλλοι 3.

6/6: Ένας παλαιστίνιος δολοφονείται κατά τη διάρκεια επιδρομής ισραηλινών στη Λωρίδα της Γάζας.

9/6: Κουκουλοφόροι έποικοι με την αρωγή του στρατού επιτίθενται σε παλαιστίνιους στο Αλ Καλίλ. ΜΜαχητές των Ταξιαρχιών Qassam δέχονται επίθεση κατά τη διάρκεια επιδρομής στη Μπέιτ Χανούν. ● Τετρακόσια μέλη της Φατάχ, πιστά στον υπεύθυνο για τις σφαγές παλαιστινίων βουλευτή της ΠΑ Μοχάμεντ Νταχλάν, κρατούνται στην Αίγυπτο και αρνούνται να επιστρέψουν στη Λωρίδα της Γάζας, φοβούμενοι μήπως δικαστούν για τα εγκλήματα που διέπραξαν εκεί. Πολλοί έχουν εκδοθεί στη Δυτική Όχθη μετά τις κατηγορίες από τις αιγυπτιακές αρχές ότι εμπλέκονται σε εμπόριο ναρκωτικών και απάτες.

10/6: Τρεις μαχητές των Ταξιαρχιών της πόλης Khuza'a και τρία μέλη των Ταξιαρχιών σκοτώνονται από πυροβολισμούς των κατοχικών. ● Οι Ταξιαρχίες Qassam επιτίθενται σε κατοχικούς που περιπολούν πεζή. ● Η Ισλαμική Τζιχάντ εκτοξεύει πυραύλους Quds σε εγκαταστάσεις των υπηρεσιών πληροφοριών του Ισραήλ ανατολικά του Deir Al-Balah. ● Γίνεται επίθεση με 2 ρουκέτες Quds στο Sderot. Αμέσως μετά σκοτώνεται μαχητής των Ταξιαρχιών Quds από πύραυλο εδάφους-εδάφους, που εκτοξεύουν κατοχικοί στην Τζαμπαλία.

17/6: Σκοτώνονται πέντε παλαιστίνιοι, οι οποίοι σχετίζονται με το Στρατό του Ισλάμ, και άλλοι 5 τραυματίζονται σε αεροπορική επιδρομή στη νότια και κεντρική Λωρίδα της Γάζας. ● Απαγάγεται οικογένεια παλαιστινίων από κατοχικούς στην παλιά πόλη της Ναμπλούς.

20/6: Η Χαμάς απορρίπτει την ιδέα ανάπτυξης πολυεθνικής αραβικής δύναμης στη Λωρίδα της Γάζας.

21/6: Οι Ταξιαρχίες Quds, ένοπλη πτέρυγα του Ισλαμικού Τζιχάντ ανακοινώνουν ότι από την Ιντιφάντα του Σεπτεμβρίου 2000, έχουν δολοφονηθεί 185 μαχητές τους, ενώ έχουν πραγματοποιήσει 96 επιχειρήσεις εναντίον των κατοχικών εισβολέων.

22/6: Εκπρόσωπος της Χαμάς δηλώνει ότι δεν θα απελευθερωθεί ο ισραηλινός αιχμάλωτος Gilad Shalit αν δεν ικανοποιηθούν όλα τα αιτήματα τους.

24/6: Δύο παλαιστίνιοι δολοφονούνται στη Ναμπλούς από κατοχικούς. Ρουκέτα εκτοξεύεται στο Sderot.

κή ακτινοβολία με ραδιοκύματα (RFR - radio-frequency radiation) *μπορεί να προκαλέσει ισχυρή και ανατρεπτική κατεύθυνση της προσωπικότητας του στρατιωτικού προσωπικού»*. Το άρθρο δήλωνε πως είναι πολύ εύκολο να χρησιμοποιήσει κανείς ηλεκτρομαγνητικά πεδία για να αναστατώσει τον ανθρώπινο εγκέφαλο, καθώς αυτός είναι ένα όργανο που λειτουργεί ηλεκτρικά. Υπήρχε ο ισχυρισμός πως τα ραδιοκύματα θα μπορούσαν να αποχαυνώσουν ή να σκοτώσουν στρατιώτες σε μεγάλη ακτίνα και ποια θα ήταν η κατασκευή μιας τέτοιας συσκευής.

Ο Δρ Πωλ Ε. Τέιλορ, υπεύθυνος για το Εργαστήριο Ακτινοβολίας του Πολεμικού Ναυτικού και μελετητής των επιπτώσεων της ακτινοβολίας στους ανθρώπους, έγραψε στη μελέτη του: η ικανότητα των ατόμων να λειτουργήσουν σαν στρατιώτες θα μπορούσε να μειωθεί στο ...τίποτα, δηλαδή να γίνουν ανίκανοι για πόλεμο. Το σύστημα που είχε υπόψη του θα μπορούσε να μεταφερθεί με φορτηγό και θα χρησιμοποιούσε μικροκύματα και χιλιομικροκύματα.

Το Lawrence Livermor National Laboratory, στο Σάουθ Μπέυ, έκανε έρευνες για την κατασκευή μιας «βόμβας ενάντια στον εγκέφαλο», η οποία πέφτοντας στο πεδίο της μάχης δημιουργεί μικροκύματα που θα κάνουν τους στρατιώτες ανίκανους. Ανάλογες ανακοινώσεις έχουν γίνει πρόσφατα για την «βόμβα» που θα μπορεί να μετατρέπει τους στρατιώτες του αντίπαλου στρατοπέδου σε φιλικούς και η οποία επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί ενάντια στους ιρακινούς αντάρτες.

Οι εφαρμογές της τεχνολογίας των μικροκυμάτων στη κατασκοπεία υπάρχουν για περισσότερο από 40 χρόνια.

Σε μια συνάντηση της Αμερικάνικης ένωσης για την Εξέλιξη της Επιστήμης το 1965, στο Μπέρκλεϊ, ο καθηγητής Τζ. Άντονυ Ντόιτς, του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης είπε πως ο εγκέφαλος είναι ένας πομποδέκτης. Αν λάβει πολύ μεγάλο όγκο πληροφοριών σταματά τη μετάδοση. Η μεγάλη αύξηση μιας ουσίας στον εγκέφαλο, της acetyl choline, εμποδίζει την μνήμη. Η ουσία αυτή μπορεί να παραχθεί τεχνικά με ναρκωτικά και χρήση ραδιοκυμάτων EDOM. Σαν αποτέλεσμα το άτομο χάνει την συνείδησή του για όσο διαρκεί η εκπομπή των κυμάτων.

τό επιβεβαιώνεται από πειράματα που έχουν γίνει σε ποντίκια, στα οποία ο ήχος αναλογεί με 120 decibels (ο ήχος ενός jet που απογειώνεται σε κοντινή απόσταση).

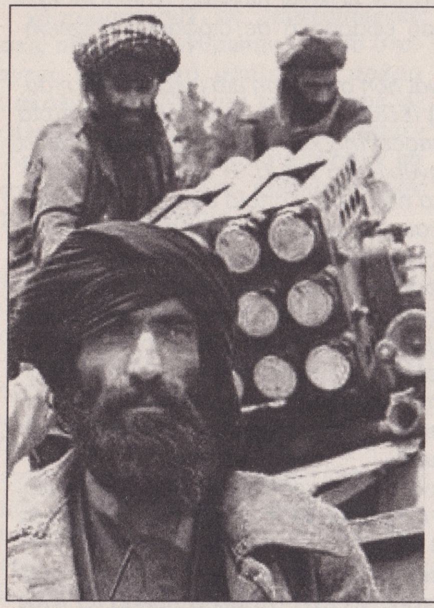
Εκτός από το γεγονός ότι έχει την ικανότητα να προκαλεί πόνο και να εμποδίζει την ακουστική επικοινωνία, μια πιο υπόγεια επίδραση αποδείχθηκε στο Ίδρυμα Ερευνών Walter Reed Army, από τον Dr. Joseph C. Sharp. Ο Sharp ήταν ο ίδιος το υποκείμενο ενός πειράματος στο οποίο οπτικογράμματα παλμικών μικροκυμάτων ή η αναλογία των μικροκυμάτων των παλμικών κινήσεων που προκαλούσαν οι λέξεις που ειπώθηκαν, μεταφέρθηκαν με τέτοιο τρόπο στον εγκέφαλο του, με αποτέλεσμα να καταλάβει τις συγκεκριμένες λέξεις. Η χρήση μιας τέτοιας συσκευής για στρατιωτικές και μυστικές χρήσεις μπορεί να οδηγήσει κάποιον στην τρέλα, μέσω των εσωτερικών φωνών, με σκοπό την καταρράκωση του ατόμου. Επίσης μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την μεταβίβαση μη διακριτών πληροφοριών, που να οδηγήσουν στη διάπραξη μιας προγραμματισμένης δολοφονίας.

Αλλά η τεχνολογία έχει προχωρήσει ένα βήμα παραπέρα. Έχει αποδειχθεί από τον Dr. Ross Adey, ότι μικροκύματα μπορούν να χρησιμοποιηθούν άμεσα προκειμένου να επιφέρουν αλλαγές στους ηλεκτρικούς τύπους των διαφόρων τμημάτων του εγκεφάλου. Με τα πειράματά του απέδειξε ότι μπορεί να πετύχει τον ίδιο έλεγχο του εγκεφάλου σε ζώα, όπως ο Delgado στον ταύρο. Ο Delgado χρησιμοποίησε εγκεφαλικά εμφυτεύματα στα ζώα του και ο Adey χρησιμοποίησε συσκευές μικροκυμάτων χωρίς προηγούμενη ετοιμασία, με αποτέλεσμα να κάνει τα ζώα να μοιάζουν και να δρουν σαν ηλεκτρονικά παιχνίδια.

Έχει κανείς αμφιβολία για την εγκληματικότητα των επιστημών και των επιστημόνων;

Ακόμη και στην περίπτωση που δεχτούμε πως κάποια επιτεύγματα μπορούν να ωφελήσουν τους ανθρώπους, αυτά δεν θα χρησιμοποιηθούν για να βοηθήσουν τα δισεκατομμύρια ανθρώπων που κοσμούν τον πλανήτη, αλλά για να συντηρήσουν μερικές εκατοντάδες χιλιάδες έχιδνες που τον δηλητηριάζουν...

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ • ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό οι επιθέσεις των ανταρτών, στο Αφγανιστάν, εναντίον των συμμαχικών δυνάμεων, που πριν από 6,5 χρόνια εισέβαλλαν και κατέλαβαν τη χώρα. Μπροστά στο σκοτεινό πέπλο σιωπής και παραπληροφόρησης που έχει απλωθεί από την Κυριαρχία παραθέτουμε ένα περιληπτικό χρονικό των μαχών.

Επαρχία Baghlan
Σε επιθέσεις **από τις 4-6 έως τις 13-6** σκοτώνονται 8 ανδρείκελα του στρατού και 9 κατοχικοί.

Επαρχία Balkh
31-5: Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό όχημα και σκοτώνονται 5 κατοχικοί.

Επαρχία Farah
28-5: Ανατινάζονται 4 κατοχικά άρματα και 2 άλλα οχήματα. Σκοτώνονται 15 άμαχοι σε βομβαρδισμό αμερικανών σε χωριά της περιφέρειας Bala Bolok. **7-6**: Ο καμικάζι Abdul Wahid ανατινάζεται κοντά σε αμερικανικό κομβόι και παίρνει μαζί του 8 αμερικανούς. 8-6: Γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση. Στήνεται ενέδρα σε αμερικανικό κομβόι, καταστρέφεται ένα τανκ και όλοι οι επιβαί-τες. Σε άλλη επίθεση σκοτώνονται 10 στρατιώτες. **1-6**: Ανατινάζεται βρετανικό τανκ και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται. Εκτελείται αξιωματούχος των μπάτσων. **2-6**: Σκοτώνονται 3 μπάτσοι. **3-6**: Σκοτώνονται 16 άμαχοι σε βομβαρδισμούς των αμερικανών στην περιφέρεια Desho. **8-6**: Ο καμικάζι Rahmatullah πυρόδοτεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος δίπλα σε βρετανική περίπολο και σκοτώνει 16 βρετανούς. **10-6**: Ο καμικάζι Abdulhadi πυροδοτεί τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος δίπλα σε βρετανική περίπολο και παίρνει μαζί του 15 κατοχικούς. **Σε 6 επιθέσεις, από τις 11-6 ως τις 19-6**, σκοτώνονται 20 ανδρείκελα του στρατού και 9 βρετανοί. **21-6**: Ο καμικάζι Muhammad Abdullah ανατινάζεται έξω από αμερικανική βάση και παίρνει μαζί του 8 κατοχικούς. **23-6**: Σκοτώνονται 43 συνολικά κατοχικοί και στρατιώτες σε συμπλοκές με αντάρτες.

Επαρχία Herat
1-6: Σκοτώνονται 3 μπάτσοι σε επίθεση εναντίον 2 φυλακίων στην περιοχή Chahr Dakhti. **2-6**: Ο καμικάζι Mulla Zobair οδηγεί παγιδευμένο όχημα σε αμερικανικό κομβόι και παίρνει μαζί του 8 κατοχικούς. **23-6**: Ο καμικάζι Amanuallah οδηγεί παγιδευμένο όχημα σε αρμενικό κομβόι και παίρνει μαζί του 12 κατοχικούς.

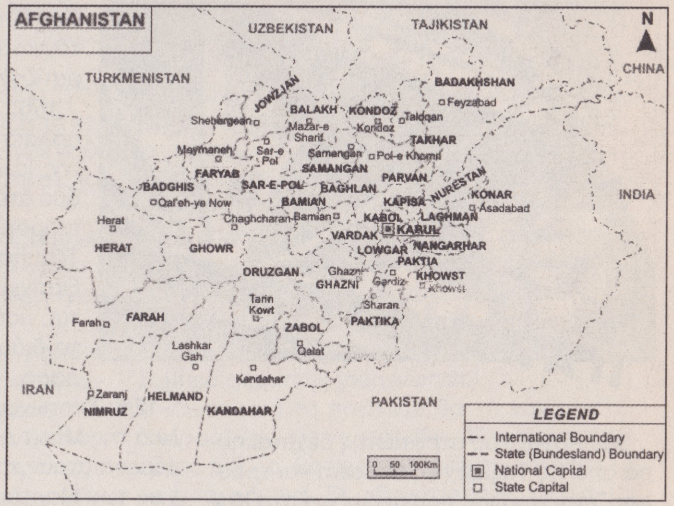

Επαρχία Kabul
29-5: Ο καμικάζι Zobir Ahmad οδηγεί παγιδευμένο αυτοκίνητο σε κομβόι των αμερι-κανών μουτζαχεντίν συμμετέχουν στην επιχείρηση αυτή, απλωμένοι σε 4 διαφορετικές κατευθύνσεις. Ανάμεσα στους κρατούμενους βρίσκονταν 400 μουτζαχεντίν. **Από τις 17-6 μέχρι τις 24-6**: σκοτώνονται 38 μπάτσοι, 18 καναδοί και 8 αμερικανοί κατοχικοί και 34 στρατιώτες σε διάφορες επιθέσεις που πραγματοποιούν οι μουτζαχεντίν.

Επαρχία Kapisa
3-6: Αντάρτες χτυπούν το σπίτι του βουλευτή Iqbal. **15-6**: Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό άρμα.

Επαρχία Khost
28-5: Καμικάζι οδηγεί παγιδευμένο αυτοκίνητο στο αρχηγείο της περιφέρειας Gorbaz και σκοτώνονται 7 αμερικανοί και 10 μπάτσοι. **29-5**: Καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο και σκοτώνονται 10 επιβαίνοντες. **30-5**: Σκοτώνονται 10 αμερικανοί σε επίθεση του καμικάζι Allah Noor σε κομβόι κοντά στο αεροδρόμιο Sahar Bagh. **2-6**: Σκοτώνεται πράκτορας των υπηρεσιών ασφαλείας. **4-6**: Τουλάχιστον 50 αμερικανοί και ντόπιοι σκοτώνονται σε επίθεση αυτοκτονίας του καμικάζι Aziz ul Rahman στο αρχηγείο της περιφέρειας Zazi Medan. **6-6**: Γίνεται επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο της Κοστ. **Σε 3 επιθέσεις στις 6-6, 10-6 και 18-6** σκοτώνονται 5 μπάτσοι, ο διοικητής τους και 14 στρατιώτες.

Επαρχία Kunar
27-5: Αμερικανοί βομβαρδίζουν την κοιλάδα Kalaigal και σκοτώνουν 15 άμαχους, τραυματίζουν παιδιά και καταστρέφουν σπίτια. Στην περιφέρεια Dangam γίνεται επίθεση με 20 όλμους ΒΜ σε φυλάκιο του στρατού που στήθηκε για την επίσκεψη Σαρκοζί. **Από τις 30-5 ως τις 7-6** σκοτώνονται 3 στρατιώτες σε 2 επιθέσεις. **10-6**: Γίνεται επίθεση με 6 όλμους στο αρχηγείο της

Επαρχία Nemroz
31-5: Ανατινάζεται όχημα ινδικής εταιρίας και σκοτώνονται 5 σεκιουριτάδες.

Επαρχία Noristan
Από τις 14-6 έως τις 22-6 καταρρίπτονται 3 αμερικανικά ελικόπτερα ενώ οι σκοτώνονται 22 αμερικανοί σε επίθεση με όλμους σε βάση τους.

Επαρχία Paktia
Σε διάφορες επιχειρήσεις των ανταρτών από τις 28-5 έως τις 24-6 σκοτώνονται 31 κατοχικοί, δεκάδες ντόπιοι συνεργάτες τους (μπάτσοι και στρατιώτες), καθώς και 4 κατάσκοποι. Απαλλοτριώνονται, επίσης, πολλά όπλα και οχήματα.

Επαρχία Paktika
31-5: Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Wamna και σκοτώνονται 3 στρατιώτες, 3 αιχμαλωτίζονται και απαλλοτριώνονται μερικά οχήματα και 30 όπλα. **Από τις 2-6 έως τις 22-6** σκοτώνονται 13 κατοχικοί, 31 στρατιώτες και 6 μπάτσοι, και αιχμαλωτίζεται ένας διοικητής τους.

Επαρχία Parwan
14-6: Αφαιρείται μεγάλη ποσότητα οπλισμού από το αρχηγείο της περιφέρειας Shenwro.

κατοχικοί.

Επαρχία Balkh

31-5: Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό όχημα και σκοτώνονται 5 κατοχικοί.

Επαρχία Farah

28-5: Ανατινάζονται 4 κατοχικά άρματα και 2 άλλα οχήματα. Σκοτώνονται 15 άμαχοι σε βομβαρδισμό αμερικανών σε χωριά της περιφέρειας Bala Bolok. **7-6**: Ο καμικάζι Abdul Wahid ανατινάζεται κοντά σε αμερικανικό κομβόι και παίρνει μαζί του 8 αμερικανούς. **8-6**: Γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση. Στήνεται ενέδρα σε αμερικανικό κομβόι, καταστρέφεται ένα τανκ και όλοι οι επιβαίνοντες εξοντώνονται. **18-6**: Ο καμικάζι Muhammad Umar οδηγεί παγιδευμένο όχημα σε κομβόι ΝΑΤΟικών και παίρνει μαζί του στο θάνατο 14 κατοχικούς. **Από τις 20-6 ως τις 22-6** σε επιχειρήσεις των ανταρτών σκοτώνονται 6 ΝΑΤΟικοί και 7 μπάτσοι.

Επαρχία Ghazni

Σε διάφορες επιχειρήσεις των ανταρτών **από τις 28-5 έως τις 12-6** σκοτώνονται συνολικά 41 αμερικανοί, 6 βρετανοί, 69 στρατιώτες και 17 μπάτσοι. Επίσης, εκτελούνται 2 κατάσκοποι και αιχμαλωτίζονται 4 μπάτσοι. **13-6**: Μουτζαχεντίν παγιδεύουν σπίτι που χρησιμοποιούσαν ως βάση, όταν αμερικανοί πάνε σ' αυτό για έρευνα. Σκοτώνονται 20 απ' αυτούς μέσα κι έξω από το σπίτι. Σκοτώνονται 6 στρατιώτες και 4 μπάτσοι σε άλλες 2 επιθέσεις. Από τις 14-6 ως τις 22-6 σκοτώνονται 9 κατοχικοί, 64 στρατιώτες, 10 μπάτσοι και 14 άμαχοι από πυρά του στρατού.

Επαρχία Ghor

8-6: Σκοτώνονται 4 στρατιώτες στην περιοχή Sopak. **22-6**: Σκοτώνονται 10 μπάτσοι και ο διοικητής τους στην περιοχή As Maardan.

Επαρχία Helmand

28-5: Καμικάζι ανατινάζεται μέσα σε εγκαταστάσεις υπηρεσιών ασφαλείας παίρνοντας μαζί του τουλάχιστον 10 πράκτορες. Σε άλλη επίθεση σκοτώνονται 10 στρατιώτες. **Από τις 29-5 έως τις 30-5** σκοτώνονται σε επιχειρήσεις των ανταρτών 22 μπάτσοι και 2 μουτζαχεντίν. **31-5**: Ο καμικάζι Abdul Malik ανατινάζεται σε βρετανική βάση και παίρνει μαζί του 24 κατοχικούς τρομοκρά-

Επαρχία Kabul

29-5: Ο καμικάζι Zobir Ahmad οδηγεί παγιδευμένο αυτοκίνητο σε κομβόι των αμερικανών και σκοτώνει 9 κατοχικούς τρομοκράτες. Στο δρόμο Kabul-Jalalabad καταστρέφονται 3 οχήματα και μερικοί μπάτσοι σκοτώνονται και τραυματίζονται. **1-6**: Ανατινάζεται λεωφορείο της στρατιωτικής ακαδημίας στην πρωτεύουσα και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται ή τραυματίζονται. Ρίχνονται 2 όλμοι ΒΜ στην κεντρική στρατιωτική διοίκηση της πρωτεύουσας. **23-6**: Σκοτώνονται 4 ανδρείκελα του στρατού και εκτοξεύονται όλμοι εναντίον του ξενοδοχείου Intercontinental.

Επαρχία Kandahar

Σε διάφορες επιχειρήσεις των ανταρτών **από τις 28-5 έως τις 3-6** σκοτώνονται συνολικά 42 καναδοί, 19 στρατιώτες και 13 μπάτσοι, ενώ σκοτώνεται και 1 μουτζαχεντίν. **3-6**: Επίθεση με όλμους γίνεται στην αμερικανική βάση της πόλης Κανταχάρ. **4-6**: Ο καμικάζι Muhammad Siddiqi οδηγεί το παγιδευμένο αυτοκίνητό του σε καναδικό κομβόι και σκοτώνονται 10 κατοχικοί. **Από τις 9/6 έως τις 12/6** σκοτώνονται 6 μπάτσοι και 6 στρατιώτες μετά από επιθέσεις ανταρτών. **Στις 13/6 πραγματοποιείται η απελευθέρωση 1400 κρατουμένων από τις φυλακές Sarpsa στην πόλη Κανταχάρ.** Οι μουτζαχεντίν παρκάρουν ένα βυτιοφόρο με 1800 κιλά εκρηκτικών έξω από την κεντρική είσοδο της φυλακής και στη συνέχεια το ανατινάζουν με ρουκέτα RPG-7. Η είσοδος και οι τοίχοι δίπλα σ' αυτήν καταστρέφονται ολοσχερώς και οι αντάρτες εισβάλλουν μέσα πυροβολώντας. Οι φύλακες τρέχουν για να σωθούν. Οι αντάρτες ενημερώνουν για την επιχείρηση ώστε να μην προκληθεί πανικός. Συνολικά πάνω από 300

ση με όλμους στο αεροδρόμιο της Κοστ. **Σε 3 επιθέσεις στις 6-6, 10-6 και 18-6** σκοτώνονται 5 μπάτσοι, ο διοικητής τους και 14 στρατιώτες.

Επαρχία Kunar

27-5: Αμερικανοί βομβαρδίζουν την κοιλάδα Kalaigal και σκοτώνουν 15 άμαχους, τραυματίζουν παιδιά και καταστρέφουν σπίτια. Στην περιφέρεια Dangam γίνεται επίθεση με 20 όλμους ΒΜ σε φυλάκιο του στρατού που στήθηκε για την επίσκεψη Σαρκοζί. **Από τις 30-5 ως τις 7-6** σκοτώνονται 3 στρατιώτες σε 2 επιθέσεις. **10-6**: Γίνεται επίθεση με 6 όλμους στο αρχηγείο της περιφέρειας Dangam. Σκοτώνονται 21 αμερικανοί και 11 μουτζαχεντίν σε σφοδρή μάχη στην περιοχή Nanga. **Στις 20-6 και 23-6** σκοτώνονται 9 ανδρείκελα του στρατού, 6 αμερικανοί και 2 μουτζαχεντίν.

Επαρχία Kunduz

30-5: Εκτελείται κατάσκοπος των γερμανών. **6-6**: Γίνεται επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο της Κουντούζ. **12-6**: Εκτελείται κατάσκοπος των γερμανών.

Επαρχία Laghman

11-6: Στήνεται ενέδρα σε κομβόι του στρατού στην περιοχή Mashai. Καταστρέφονται 3 οχήματα και σκοτώνονται πολλοί στρατιώτες.

Επαρχία Logar

3-6: Σκοτώνονται 5 στρατιώτες σε επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Barki Barak. **14-6**: Ανατινάζεται ΝΑΤΟικό τανκ στην περιοχή Ali Khan Kala και σκοτώνονται ή τραυματίζονται όλοι οι επιβαίνοντες. **Στις 15-6 και 22-6** σκοτώνονται συνολικά 7 ανδρείκελα του στρατού και 2 μπάτσοι.

Επαρχία Nangarhar

31-5: Καμικάζι οδηγεί παγιδευμένο αυτοκίνητο σε κομβόι αμερικανών προκαλώντας τον όλεθρο. 3-6: Γίνεται επίθεση με όλμους σε αμερικανική βάση. **13-6**: Ο καμικάζι Hafiz Ibrahem οδηγεί παγιδευμένο όχημα σε αρμένιους κατοχικούς και σκοτώνει 9 απ' αυτούς. **15-6**: Γίνεται επίθεση σε αμερικανική βάση στην περιφέρεια Achin. **Σε 2 επιθέσεις στις 16-6 και 23-6** σκοτώνονται 10 ΝΑΤΟικοί και 4 μπάτσοι ενώ απαλλοτριώνονται όπλα.

λα όπλα και οχήματα.

Επαρχία Paktika

31-5: Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο της περιφέρειας Wamna και σκοτώνονται 3 στρατιώτες, 3 αιχμαλωτίζονται και απαλλοτριώνονται μερικά οχήματα και 30 όπλα. **Από τις 2-6 έως τις 22-6** σκοτώνονται 13 κατοχικοί, 31 στρατιώτες και 6 μπάτσοι, και αιχμαλωτίζεται ένας διοικητής τους.

Επαρχία Parwan

14-6: Αφαιρείται μεγάλη ποσότητα οπλισμού από το αρχηγείο της περιφέρειας Shenwro.

Επαρχία Sangan

6-5: Γίνεται επίθεση με 7 όλμους σε κτίριο αμερικανικής ΜΚΟ στην παλιά πόλη Sangan.

Επαρχία Uruzgan

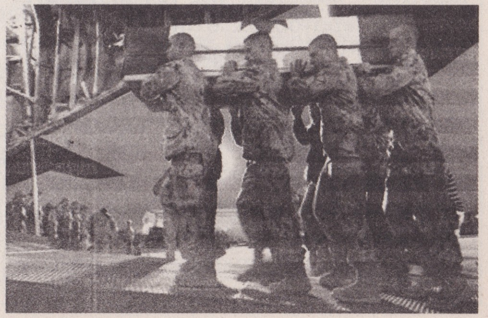
13-6: Ανατινάζονται 2 αμερικανικά τανκς και σκοτώνονται 10 κατοχικοί.

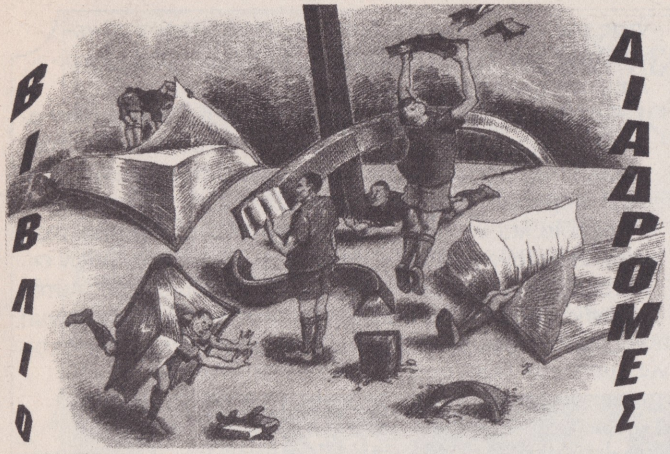
Επαρχία Wardak

Από τις 29-5 έως τις 21-6, σε διάφορες επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 7 μπάτσοι, 49 αμερικανοί, 36 στρατιώτες και 3 μουτζαχεντίν. Επίσης αιχμαλωτίζονται 4 μπάτσοι.

Επαρχία Zabul

Από τις 28/5 ως τις 29/5 σκοτώνονται 10 στρατιώτες και ανατινάζονται 2 αμερικανικά τανκς και 1 άρμα του στρατού. **30-5**: Σκοτώνεται ο διοικητής της περιφέρειας Mizana και ο φύλακάς του. **Από την 1-6 έως τη 8-6** σε διαφορετικές επιχειρήσεις σκοτώνονται 45 στρατιώτες και 10 αμερικανοί κατοχικοί ενώ καταστρέφονται 2 οχήματα. **Από τις 13-6 ως τις 22-6** σκοτώνονται 22 κατοχικοί και 15 στρατιώτες, σε 4 διαφορετικές επιθέσεις.

ΜΑΞ ΝΕΤΤΛΑΟΥ

Ελιζέ Ρεκλύ

Ένας αναρχικός και λόγιος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Τροπή

σελ. 367

«Γι'αυτό ακόμα πάντα, και σήμερα περισσότερο από ποτέ, η εξέταση της ζωής αυτών που διαποτίζονται με τις πιο καθαρές μορφές ελευθερίας και ανθρώπινης αξιοπρέπειας και τις πραγματοποιούν αν είναι δυνατό στην ίδια τους την ζωή έχει ιστορικό και υποδειγματικό ενδιαφέρον και δεν πρέπει να θεωρείται καθόλου ως προσωπολατρία. Αφηγούμενος εδώ τη ζωή του Ελιζέ Ρεκλύ με πολλές λεπτομέρειες, και το κάνω αυτό με ειλικρινή θαυμασμό και σεβασμό γι' αυτόν τον σπάνιο άνθρωπο, θα ήθελα με αυτό επίσης να υποδεικνύω συνεχώς τις δυνατότητες ανάπτυξης και δράσης, οι οποίες βρίσκονται μέσα σ' όλους μας και τις οποίες θα έπρεπε να αφυπνίσουμε, όπως κατάφερε να το κάνει ο Ρεκλύ ο οποίος, ελευθερωνόμενος πνευματικά από πολύ στενές συνθήκες, δημιούργησε γύρω του μια ατμόσφαιρα ελευθερίας και ανθρώπινης καλοσύνης και αλληλεγγύης. Αυτό μπορούμε να το κάνουμε όλοι, ο καθένας με τον τρόπο του, αρκεί μονάχα να το θέλουμε· κανένας θεός και κανένα κόμμα δεν μπορεί να το κάνει αυτό για μας, και όταν εμείς παραλείπουμε αυτού του είδους τις ιδιαίτερες προσπάθειες, μετά από λίγο αναπολούμε μια

Το δεύτερο και το τρίτο κεφάλαιο ασχολείται με τα σχολικά χρόνια Ελιζέ Ρεκλύ στο Νώυβιντ, όπου έμαθε γρήγορα γερμανικά, και στο Saint-foy-la-Grande, με τις πανεπιστημιακές σπουδές στο Μοντωμπάν (1842-1849), για να βρεθεί και πάλι στο Νώυβιντ ως δάσκαλος και αργότερα στο Βερολίνο ως φοιτητής, όπου γοητεύεται ιδιαίτερα από τις παραδόσεις γεωγραφίας του καθηγητή Καρλ Ρίτερ (1779-1859).

Στο τέταρτο κεφάλαιο βρίσκουμε αποσπάσματα από το παλαιότερο αναρχικό χειρόγραφο του Ελιζέ Ρεκλύ περί Ανάπτυξης της Ελευθερίας μέσα στον κόσμο και ενώ βρισκόμαστε πια στο φθινόπωρο του 1851: «Τώρα, καθώς τα αδέρφια μας εγκατέλειπαν τα νικηφόρα οδοφράγματα, και φωνάζοντας: ζήτω η Δημοκρατία! βάδιζαν προς τον εγκαταλελειμμένο ήδη από το βασιλιά τους κήπο του Κεραμεικού, ήξεραν τον στόχο τους· οι ιδέες τους βρίσκονταν στο ύψος της φήμης τους και μες στις καρδιές τους, όπως και πάνω στις σημαίες τους, ήταν με περηφάνια γραμμένα τα λόγια «ελευθερία και αδερφοσύνη».

Στα τρία επόμενα κεφάλαια ο Ελιζέ Ρεκλύ βρίσκεται στο Ορτέζ απ' όπου φυγαδεύεται μαζί με τον αδερφό από την

«αιώνια στιγματισμένους» άντρες βρίσκονται οι πιο πολύτιμοι φίλοι μου, αυτοί που εγώ σέβομαι πιο πολύ, αυτοί που η εκτίμησή τους είναι το πιο αγαπημένο μου αγαθό. Η υπόθεσή τους είναι πάντα και δική μου, η τιμή τους είναι και δική μου και κάθε προσβολή που προστίθεται σε αυτούς με πληγώνει κατάκαρδα».

Στο επόμενο κεφάλαιο ο Nettlau διανύει τα τελευταία χρόνια στο Clarens και περιγράφει τα μεγάλα ταξίδια αυτής της εποχής (1883-1890).

Στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο ο Nettlau περιγράφει τη ζωή του Ρεκλύ από το φθινόπωρο του 1890 μέχρι τις αρχές του 1894 στο Παρίσι, αναφέρεται στην διευρυμένη διατύπωση της μπροσούρας Εξέλιξη και Επανάσταση το 1891 και στα τελευταία μεγάλα ταξίδια του Ρεκλύ και στην αποπεράτωση της Γεωγραφίας. Λίγους μήνες μετά τις παρισινές εκρήξεις από τον Ραβασόλ στις 11, 18 και 27 Μαρτίου του 1892, ο Ρεκλύ έγραφε: «...**Θαυμάζω σίγουρα τον υψηλό χαρακτήρα του Ραβασόλ, όπως αυτός αποκαλύφθηκε κατά την διάρκεια των συζητήσεων με την αστυνομία. Εννοείται, ότι εγώ θεωρώ καλή και δίκαιη πράξη κάθε εξέγερση ενάντια στην καταπίεση. Ενάντια στην αδικία η απαίτηση εκδίκησης είναι αιώνια. Όμως να λέμε ότι τα βίαια μέσα είναι τα μοναδικά σοβαρά μέσα, ω όχι! Αυτό θα ήταν σαν κάποιος να έλεγε ότι η οργή είναι το πιο σοβαρό επιχείρημα σε μια συζήτηση! Η οργή έχει το δικαίωμα της, την μέρα και την στιγμή της, όμως η αργή επικράτηση της σκέψης μέσω του λόγου και της συμπάθειας έχει μια εντελώς άλλη δύναμη. Σύμφωνα με τον ορισμό της η παρορμητική βία βλέπει βέβαια μόνο τον στόχο, εφορμά στην δικαιοσύνη μέσω της αδικίας, βλέπει μόνο «κόκκινο», αυτό σημαίνει ότι το μάτι έχει χάσει την διαύγειά του. Αυτό με κανένα τρόπο δεν εμποδίζει ώστε η προσωπικότητα του Ραβασόλ, όπως τη βλέπω εγώ και θα την φανταστεί ο θρύλος, να εκφράζει μια πολύ μεγάλη μορφή...»**

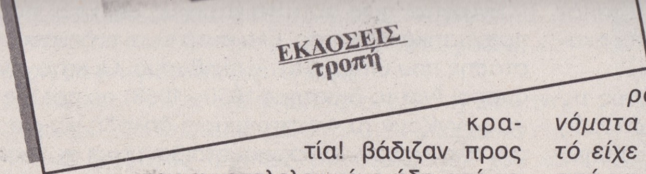
Ο ίδιος ο Max Nettlau σημειώνει ότι: *«αυτά τα χρόνια το αναρχικό κίνημα στη Γαλλία δεν προσέλαβε μόνο εκείνες τις μορφές για παράδειγμα, οι οποίες χαρακτηρίζονται από τα ονόματα των Ραβασόλ, Βαγιάν και Εμίλ Ανρί, αλλά αυτό είχε μια ευρεία, γενική βάση, η οποία εκτεινόταν από τα μικρά αγωνιστικά συνδικάτα εκείνων των χρόνων διαμέσου των αναρίθμητων ρητόρων και προπαγανδιστών που υπεράσπιζαν σταθερά γενικές ιδέες (είτε αυτές βρίσκονταν πιο κοντά ως προς τις λεπτομέρειες τους στον Κροπότκιν και τον Γκραβ είτε στον Ρεκλύ ή σε άλλους) μέχρι την λογοτεχνία και την τέχνη, οι νεαροί εκπρόσωποι των οποίων τότε κατά μεγάλες ομάδες έκλιναν πρόσκαιρα προς την αναρχία.*

Αφηγούμενος εδώ τη ζωή του Ελιζέ Ρεκλύ με πολλές λεπτομέρειες, και το κάνω αυτό με ειλικρινή θαυμασμό και σεβασμό γι' αυτόν τον σπάνιο άνθρωπο, θα ήθελα με αυτό επίσης να υποδεικνύω συνεχώς τις δυνατότητες ανάπτυξης και δράσης, οι οποίες βρίσκονται μέσα σ' όλους μας και τις οποίες θα έπρεπε να αφυπνίσουμε, όπως κατάφερε να το κάνει ο Ρεκλύ ο οποίος, ελευθερωνόμενος πνευματικά από πολύ στενές συνθήκες, δημιούργησε γύρω του μια ατμόσφαιρα ελευθερίας και ανθρώπινης καλοσύνης και αλληλεγγύης. Αυτό μπορούμε να το κάνουμε όλοι, ο καθένας με τον τρόπο του, αρκεί μονάχα να το θέλουμε· κανένας θεός και κανένα κόμμα δεν μπορεί να το κάνει αυτό για μας, και όταν εμείς παραλείπουμε αυτού του είδους τις ιδιαίτερες προσπάθειες, μετά από λίγο αναπολούμε μια ζωή παραμελημένων ευκαιριών και παραμένουμε αλυσοδεμένοι στο άψυχο και πνιγηρό εξουσιαστικό περιβάλλον που μας περιστοιχίζει».

Μ'αυτά τα λόγια ξεκινώντας ξεκαθαρίζει τις διαθέσεις του ο Max Nettlau, αλλά και την πεποίθησή του για την ριζωμένη ανάγκη του ανθρώπου για ελευθερία, η οποία θεωρεί ότι εφόσον αφυπνιστεί με πλήρη δύναμη σε περισσότερους ανθρώπους θα βρει εκείνες τις μορφές κοινωνικής πραγμάτωσης τις οποίες «εμείς σήμερα δηλώνουμε με το γενικό όνομα Αναρχία». Ο Max Nettlau επισημαίνει ακόμη στην αρχή του βιβλίου την ύπαρξη συνεχώς καινούργιων συσσωρευμένων εμποδίων όπως ο θρη-σκευτικός φανατισμός, η άγνοια των προηγούμενων αιώνων και οι φρούδες ελπίδες που γέννησε ο σοσιαλισμός και οι στιγμιαίες επιτυχίες του, προτού ασχοληθεί με την «απόκτηση εξουσίας στο σημερινό κράτος ή με την εγκαθίδρυση της δικιάς του δικτατορίας, κάτι που είχε ως αποτέλεσμα μια γενική καθίζηση του ανθρώπινου επιπέδου, η οποία παντού αποδίδεται επαρκώς με τη λέξη φασισμός».

Ο Ελιζέ Ρεκλύ γεννήθηκε στις 15 Μαρτίου 1830 στο Sainte-Foy-la-Grande, μια παλιά μικρή πόλη στην Δορδώνη, στη Ζιρόντ της νοτιοδυτικής Γαλλίας. Τόσο αυτός όσο και ο αδελφός του Ελί μεγάλωσαν μέσα σ'ένα αυστηρό θρησκευτικό περιβάλλον καθώς ο πατέρας τους ήταν πάστορας. Ο Max Nettlau δίνει ιδιαίτερη σημασία στην προσπάθεια των δύο αδελφών να απελευθερωθούν από τις θρησκευτικές παραστάσεις, αλλά και να ερευνήσουν και να κατανοήσουν την προέλευση των δεσμών και του γενικότερου καταναγκασμού που ασκούν.

Στην συνέχεια ο Max Nettlau μας ταξιδεύει μέσα από περιγραφές των ίδιων των Ελιζέ και Ελί Ρεκλύ στις μεγάλες περιοχές ιβηρικών και γαλλικών πληθυσμών της νοτιοδυτικής Γαλλίας βουτώντας στο χρόνο για να ανασύρει αναμνήσεις από μια γαλλική προβηγκιανή-καταλανική κοινότητα λαών, αναζητώντας τις κοινωνικές συνήθειες στην εποχή του φεουδαλισμού, των εισβολών από το Βορρά, των πολέμων γενικότερα, τις επιδράσεις των αράβων, αλλά και τις ρίζες μιας αποστροφής των νότιων πληθυσμών για την κεντρική κυβέρνηση σε ένα βάθος εκατοντάδων ετών.

κρατία! βάδιζαν προς τον εγκαταλελειμμένο ήδη από το βασιλιά τους κήπο του Κεραμεικού, ήξεραν τον στόχο τους· οι ιδέες τους βρίσκονταν στο ύψος της φήμης τους και μες στις καρδιές τους, όπως και πάνω στις σημαίες τους, ήταν με περηφάνια γραμμένα τα λόγια «ελευθερία και αδερφοσύνη».

Στα τρία επόμενα κεφάλαια ο Ελιζέ Ρεκλύ βρίσκεται στο Ορτέζ απ' όπου φυγαδεύεται μαζί με τον αδερφό από την Γαλλία μετά από το πραξικόπημα της 2ας Δεκεμβρίου για να βρουν καταφύγιο στο Λονδίνο και αργότερα στην Ιρλανδία, όπου ασχολήθηκε με την έρευνα των συνθηκών της γεωργίας και την βελτίωση της καλλιέργειας. Από την Ιρλανδία ο Ρεκλύ ταξιδεύει πλέον και αποβιβάζεται στην Ν. Ορλεάνη, όπου θα καταπιαστεί με γεωγραφικές μελέτες και εργασίες και από εκεί θα βρεθεί στον Ισθμό του Παναμά και στην Sierra Nevada de Santa Marta την άνοιξη του 1856 μέχρι το καλοκαίρι του 1857, όπου ταξίδεψε μέσω Κούβας, όπως περιγράφει στο βιβλίο που εξέδωσε το 1861.

Στο όγδοο κεφάλαιο ο Ρεκλύ επιστρέφει στο Παρίσι και ο Max Nettlau τον «ακολουθεί» από το 1857 έως το 1862 και στα τότε ταξίδια του, ενώ στο επόμενο κεφάλαιο περνάει στο διάστημα από το 1863 μέχρι το 1868 και στις σχέσεις του με τον Μπακούνιν και το Συνέδριο της Λίγκας για την Ειρήνη και την Ελευθερία στην Βέρνη.

Τα επόμενα κεφάλαια πραγματεύονται την ζωή του Ελιζέ Ρεκλύ από τον Οκτώβριο του 1868 μέχρι το καλοκαίρι του 1870 και την έναρξη του γαλλοπρωσικού πολέμου, αλλά και κατά την διάρκεια και μετά την πολιορκία του Παρισιού, την δράση του κατά την διάρκεια της Κομμούνας, την φυλάκισή του και την δεκαετή του απέλαση από την Γαλλία. Στην συνέχεια ο Ρεκλύ θα βρεθεί στην Ζυρίχη, στο Λουγκάνο, στην λίμνη της Γενεύης, στο La Tour de Peilz και το Βεβέ από το Ιούλιο του 1874 μέχρι το τέλος του 1876, ενώ τα επόμενα χρόνια θα ακολουθήσουν οι πρώτες συναντήσεις με τον Κροπότκιν.

Το δέκατο έκτο κεφάλαιο τιτλοφορείται *Τα χρόνια 1879 στο Clarens· ο Κροπότκιν και ο Revolte [Εξεγερμένος] στην Γενεύη* και ξεκινάει μ'ένα απόσπασμα από επιστολή του Ρεκλύ σχετικά με την μερική αμνηστία που δόθηκε το 1879 σε κομμουνάρους. Ο Ρεκλύ παρ' ότι ήταν μεταξύ αυτών που τους συμπεριελάμβανε αρνιόταν να την αποδεχτεί εάν δεν ήταν γενική: «*Θα ήμουν αξιολύπητος άνθρωπος, αν ο πρώτος λόγος μου δεν ήταν λόγος αλληλεγγύης, σεβασμού και αγάπης για τους εξόριστους συντρόφους μου και γι' αυτούς που έχουν πληγεί σκληρότερα απ' ότι εγώ, οι οποίοι είναι ακόμη στη φυλακή ή στο Bagno της Νέας Καληδονίας. Ανάμεσα σ'αυτούς τους*

Ο ίδιος ο Max Nettlau σημειώνει ότι: «*αυτά τα χρόνια το αναρχικό κίνημα στη Γαλλία δεν προσέλαβε μόνο εκείνες τις μορφές για παράδειγμα, οι οποίες χαρακτηρίζονται από τα ονόματα των Ραβασόλ, Βαγιάν και Εμίλ Ανρί, αλλά αυτό είχε μια ευρεία, γενική βάση, η οποία εκτεινόταν από τα μικρά αγωνιστικά συνδικάτα εκείνων των χρόνων διαμέσου των αναρίθμητων ρητόρων και προπαγανδιστών που υπεράσπιζαν σταθερά γενικές ιδέες (είτε αυτές βρίσκονταν πιο κοντά ως προς τις λεπτομέρειες τους στον Κροπότκιν και τον Γκραβ είτε στον Ρεκλύ ή σε άλλους) μέχρι την λογοτεχνία και την τέχνη, οι νεαροί εκπρόσωποι των οποίων τότε κατά μεγάλες ομάδες έκλιναν πρόσκαιρα προς την αναρχία. Απ' αυτή τη γενική άνοδο αυτής της αφθονίας, από τον πλούτο των χαρούμενων για δράση δυνάμεων, προήρθαν επίσης οι αναφερθείσες πράξεις βίας, οι οποίες είτε μπόρεσαν να καρποφορήσουν λόγω της συμπάθειας πάρα πολλών είτε οι εκτελεστές τους μπόρεσαν τουλάχιστον, έχοντας τη συνείδηση της εκτεταμένης συμμετοχής τόσο πολλών, να εμφανιστούν στο δικαστήριο ως κατήγοροι, όπως ο Georges Etievant, και έτσι ανέβηκαν το ικρίωμα ή υπέμεναν μια πολύχρονη εξορία. Ότι τα βίαια μέσα του κράτους θα αναχαίτιζαν επίσης ακόμη μια φορά αυτή την άνοδο και ότι σε πιο νεφελώδεις εποχές πολλοί θα αποσύρονταν ξανά, αυτό ήταν προβλεπόμενο*».

Φθάνουμε στο δέκατο ένατο και στο εικοστό κεφάλαιο με τους τελευταίους μήνες του Ρεκλύ στο Παρίσι, τις διώξεις των αναρχικών και την πρώτη του πανεπιστημιακή παράδοση στις Βρυξέλλες (Δεκέμβρης 1893-Μάρτιος 1894).

Στα επόμενα τρία κεφάλαια ο Nettlau μας περιγράφει την σχέση του Ρεκλύ με τα αναρχική δραστηριοποίηση στα χρόνια 1894-1902, για να προχωρήσει στα τελευταία χρόνια της ζωής του και στο θάνατό του στις **4 Ιουλίου 1905**.

Στο τελευταίο κεφάλαιο προστίθενται δημοσιεύσεις γραμμάτων και βιογραφικά γραπτά για τον Ρεκλύ, ανασκόπηση και συμπέρασμα.

Θα κλείσουμε με κάποια λόγια του Πέτρου Κροπότκιν για τον Ελιζέ: «*Ο Ρεκλύ ήταν αναρχικός έως τα βάθη του πνεύματός του, έως και την μικρότερη ίνα του σώματός του. Ξηρό ψωμί θα του έφτανε για να περάσει μια επαναστατική κρίση και για να εργαστεί για την εγκαθίδρυση ενός μέλλοντος ευημερίας για όλους. Μπορούσε να παραμείνει φτωχός, απολύτως φτωχός, παρά την επιτυχία των ωραίων του βιβλίων. Η ιδέα να εξουσιάσει οποιονδήποτε φαίνεται ότι δεν του πέρασε ποτέ από το μυαλό: μισούσε το παραμικρό ίχνος εξουσιαστικού πνεύματος*».

Συσπείρωση Αναρχικών

«ΙΟΥΛΙΑΝΑ» Μια συκοφαντημένη Εξέγερση

Όπως ήδη έχουμε αναφερθεί σε προηγούμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ το χρονικό διάστημα που περιλαμβάνει την δεκαετία του 1960 συνδέεται με μια σειρά από ανακατατάξεις σε παγκόσμιο επίπεδο. Όλη αυτή η παγκόσμια κινητικότητα σχετίζεται με τους επαναπροσδιορισμούς των στόχων της κυριαρχίας.

Ως εκ τούτου έχει ιδιαίτερη σημασία αυτή η περίοδος, επειδή μέσα από την ανάλυση και κατανόησή της μπορούμε να αντιληφθούμε πραγματικότητες και καταστάσεις, που έχουν οδηγήσει στις σημερινές συνθήκες. Γιατί υπάρχει μια αλληλουχία γεγονότων και καταστάσεων, αιτίων και αποτελεσμάτων που είναι δυνατό να εξηγήσει την πορεία της κυριαρχίας, αλλά και τη σημασία των κοινωνικών απελευθερωτικών αγώνων.

Αυτές οι ανακατατάξεις ήταν προϊόντα διεργασιών και ανταγωνισμών μέσα στους κόλπους της παγκόσμιας κυριαρχίας, που όντας διασπασμένη σε δύο βασικά τμήματα, το «δυτικό» και το «ανατολικό», έχει αποδυθεί σε μια έντονη προσπάθεια ελέγχου και αύξησης των ζωνών επιρροής τους στον πλανήτη.

Οι πόλεμοι και οι επαναστάσεις από τη μια πλευρά και τα στρατιωτικά πραξικοπήματα και οι επεμβάσεις από την άλλη, συνιστούν συνήθεις εκφράσεις αυτής της προσπάθειας, που δεν υπολογίζει κόστος σε ανθρώπους και ακόμα περισσότερο σε μέσα και μεγέθη καταστροφής.

Βασικός συντελεστής και καταλύτης σ' όλες αυτές τις συνθήκες είναι οπωσδήποτε ο κοινωνικός ανταγωνισμός (στο βαθμό που δε μεταστράφηκε και δεν αξιοποιήθηκε για την επίτευξη των σχεδιασμών της μιας ή της άλλης μερίδας της κυριαρχίας), ο οποίος αδιαμφισβήτητα έπαιξε σε κάθε περίπτωση καθοριστικό ρόλο για τις αποφάσεις και τους ρυθμούς με τους οποίους πραγματοποιήθηκαν οι μετασχηματισμοί σε οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο.

Η καταλυτική επίδραση του κοινωνικού ανταγωνισμού είναι που κονιορτοποιεί τις όποιες τεχνικού τύπου αναλύ-

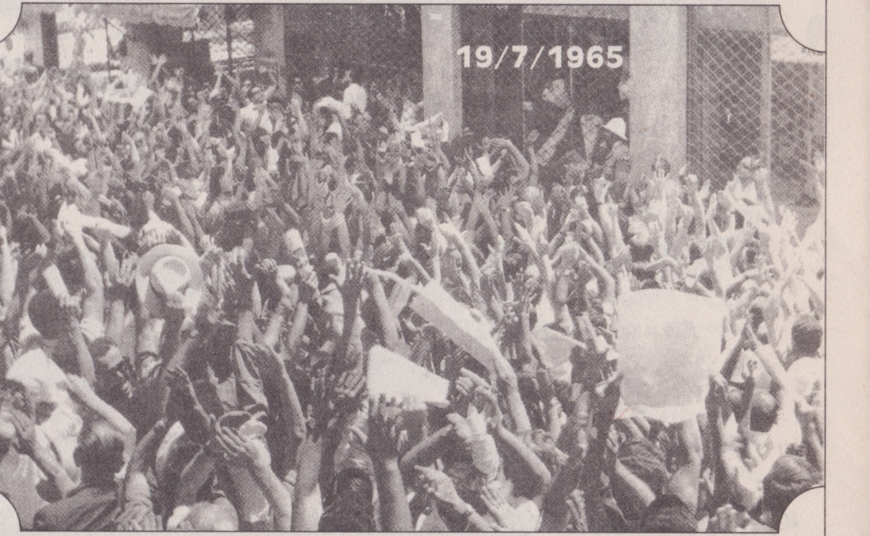
Σε αρκετές αναφορές στα γεγονότα που ξέσπασαν τον Ιούλιο του 1965 (που είναι γνωστά ως «Ιουλιανά») γίνεται μνεία σαν να πρόκειται για ένα ξαφνικό ξέσπασμα και μάλιστα σαν προϊόν μιας πολιτικής κρίσης που ξέσπασε ανάμεσα στον Παπανδρέου και το Παλάτι. Στην πραγματικότητα τα πράγματα είναι τελείως αντίθετα. Όχι μόνο δεν ήταν κάτι το ξαφνικό, αλλά και η πολιτική κρίση ήταν αποτέλεσμα της όξυνσης της κοινωνικής αντίθεσης προς το σύστημα καταπίεσης κι εκμετάλλευσης. Μία όξυνση που δεν προέκυψε μόνο από τις πραγματικές συνθήκες, που είχαν επιβληθεί, αλλά και από το γενικότερο πνεύμα ανυπακοής και αντίστασης στην εξουσία και τις επιλογές της.

Έχουν κάποια ιδιαίτερη σημασία τα επίσημα στοιχεία και οι στατιστικές αυτής της περιόδου γιατί βοηθούν, εν μέρει, στην κατανόηση, από τους νεώτερους σε ηλικία της πραγματικότητας που βίωναν οι καταπιεσμένοι του ελλαδικού χώρου.

Εννοείται πως αυτά τα στοιχεία απέχουν πολύ από τη πραγματικότητα, παρ' όλα αυτά είναι ενδεικτικά της κατάστασης που υπήρχε στον πληθυσμό. Οι καταγεγραμμένοι άποροι (για το διάστημα 1950 - 1958) σε πολλές περιπτώσεις εγγίζουν τα 4 εκατομμύρια δηλαδή, το μισό περίπου του πληθυσμού. Άνθρωποι στοιβαγμένοι σε μικρά φτωχόσπιτα, με την ανέχεια να τους ακολουθεί σε κάθε τους κίνηση. Οι άνεργοι και οι υποαπασχολούμενοι να ανέρχονται σε εκατοντάδες χιλιάδες. Αυτό σε πραγματικούς αριθμούς αντιστοιχούσε με το 25% του ικανού για εργασία πληθυσμού στα βιομηχανικά - αστικά κέντρα και την ύπαιθρο. Όλη αυτή η ανέχεια και η πανταχού παρούσα καταπίεση ευνοούσε την μετανάστευση. Χαρακτηριστικό πάντως είναι πως στο διάστημα 1960 - 1965 στην Ελλάδα, υπήρχε

ντας τον νέο ξεσηκωμό. Γιατί η «μετάφραση» των γεγονότων του 1944 - 1949 από τον κόσμο δεν συμπεριλάμβανε την λέξη υποταγή.

Αυτή η κοινωνική διάθεση και δυναμική είναι που δεν αναγνώρισε τις ήττες του πρώτου και του δεύτερου αντάρτικου. Ο κόσμος μπορεί να αναγνωρίσει τα αποτελέσματα των ενεργειών που πηγάζουν μέσα από την κοινωνική διεργασία και να τα ξεχωρίσει από εκείνα που προέρχονται από εξαναγκαστικές και απατηλές κινήσεις, όσων εκμεταλλεύονται τις διαθέσεις και τις επιθυμίες του. Αυτές οι κινήσεις όσο κι αν οδηγούν σε «ήττες», από την στιγμή που δεν κατοχυρώνονται σαν τέτοιες στην συνείδηση του

κόσμου, δεν είναι ικανές να φέρουν τα επιδιωκόμενα, για τους εξουσιαστές, αποτελέσματα.

Οι νωπές μνήμες μιας ατελέσφορης σύγκρουσης με την εξουσία δεν μπορούσαν να σβήσουν την αντίθεση προς τους εξουσιαστές. Η αίσθηση πως η κοινωνική επανάσταση θα μπορούσε να γίνει πραγματικότητα απλωνόταν στην ατμόσφαιρα και έκανε το κράτος να ενισχύει το προπαγανδιστικό και κατασταλτικό του έργο.

Σ' ένα τέτοιο κλίμα είναι επόμενο να υπάρξει αυτό που χαρακτηρίζεται ως «ανασύνταξη των κοινωνικών δυνάμεων» και μάλιστα **με τρόπο αναπάντεχο για τους εξουσιαστές της δεξιάς και της αριστεράς**.

Εδώ θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας πως η κοινωνική κατάσταση μετά την ήττα του δεύτερου αντάρτικου δεν μετρά με όρους που θα μπορούσαν να αντιστοιχίσουν σε παρόμοιες καταστάσεις που έχουν ισχύσει σε άλλες χώρες. Πράγματι, είναι δύσκολο να περιγράψει κανείς το

άλλη, συνιστούν συνήθεις εκφράσεις αυτής της προσπάθειας, που δεν υπολογίζει κόστος σε ανθρώπους και ακόμα περισσότερο σε μέσα και μεγέθη καταστροφής.

Βασικός συντελεστής και καταλύτης σ' όλες αυτές τις συνθήκες είναι οπωσδήποτε ο κοινωνικός ανταγωνισμός (στο βαθμό που δε μεταστράφηκε και δεν αξιοποιήθηκε για την επίτευξη των σχεδιασμών της μιας ή της άλλης μερίδας της κυριαρχίας), ο οποίος αδιαμφισβήτητα έπαιξε σε κάθε περίπτωση καθοριστικό ρόλο για τις αποφάσεις και τους ρυθμούς με τους οποίους πραγματοποιήθηκαν οι μετασχηματισμοί σε οικονομικό, πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο.

Η καταλυτική επίδραση του κοινωνικού ανταγωνισμού είναι που κονιορτοποιεί τις όποιες τεχνικού τύπου αναλύσεις γι' αυτή την περίοδο (όπως και για κάθε άλλη). Είναι αυτός που αποδιοργανώνει το εξουσιαστικό μοντέλο ανάλυσης του μαρξισμού και με τη δυναμική του αποκαλύπτει την ενότητα των συμφερόντων των διάφορων εξουσιαστικών μερίδων απέναντι στις εξεγερτικές διαθέσεις και πρακτικές των αγωνιζόμενων κομματιών της κοινωνίας, απέναντι στο πάθος και τις προσδοκίες για ελεύθερη ζωή.

Αυτή η ενότητα είναι μια διαρκής κατάσταση, που ισχύει σε κάθε περίπτωση. Ισχύει ακόμα και στις περιπτώσεις που τα διάφορα κομμάτια της εξουσίας βρίσκονται σε διαμάχη μεταξύ τους.

Αυτός ο «απροσδιόριστος» αλλά και τόσο χειροπιαστός (όταν στρέφεται ενάντια στο κράτος και τις εξουσιαστικές επιδιώξεις και δομές) κοινωνικός ανταγωνισμός, είναι που αποδεικνύει πως η δράση της κυριαρχίας δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τις μεμονωμένες στάσεις εξουσιαστών ή πολιτικών σχηματισμών, όπως συνήθως βολεύει να τα παρουσιάζουν οι ειδικοί και οι τεχνικοί της εξουσίας.

Εννοείται πως αυτά τα στοιχεία απέχουν πολύ από τη πραγματικότητα, παρ' όλα αυτά είναι ενδεικτικά της κατάστασης που υπήρχε στον πληθυσμό. Οι καταγεγραμμένοι άποροι (για το διάστημα 1950 - 1958) σε πολλές περιπτώσεις εγγίζουν τα 4 εκατομμύρια δηλαδή, το μισό περίπου του πληθυσμού. Άνθρωποι στοιβαγμένοι σε μικρά φτωχόσπιτα, με την ανέχεια να τους ακολουθεί σε κάθε τους κίνηση. Οι άνεργοι και οι υποαπασχολούμενοι να ανέρχονται σε εκατοντάδες χιλιάδες. Αυτό σε πραγματικούς αριθμούς αντιστοιχούσε με το 25% του ικανού για εργασία πληθυσμού στα βιομηχανικά - αστικά κέντρα και την ύπαιθρο. Όλη αυτή η ανέχεια και η πανταχού παρούσα καταπίεση ευνοούσε την μετανάστευση. Χαρακτηριστικό πάντως είναι πως στο διάστημα 1960 - 1965 στην Ελλάδα, υπήρχε η μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη σ' όλη την ΕΟΚ, την ίδια στιγμή που οι μόνιμοι μετανάστες έσπαζαν ρεκόρ το 1965 φτάνοντας τους 117.167! Ενώ αυτή η κατάσταση διευκόλυνε τους εκμεταλλευτές να συσσωρεύουν πλούτη στην ουσία δεν άμβλυνε την κοινωνική ένταση, συνολικά.

Η κατάσταση στην οποία βρέθηκε ο κόσμος των καταπιεσμένων, μετά το 1949, χαρακτηρίζεται από τις πλέον έντονες αντιθέσεις, που περιλαμβάνουν το ιδεολογικό, πολιτικό και κοινωνικό πεδίο.

Οι «νικητές» έχουν μετατρέψει τον ελλαδικό χώρο σε ένα τεράστιο στρατόπεδο συγκέντρωσης απαιτώντας υποταγή και συμπόρευση, χωρίς όμως ο κρατικός και ιδεολογικοπολιτικός τους εξοπλισμός να διαθέτει εκείνους τους «ευέλικτους» τρόπους για αφομοίωση ανθρώπων, κάτι που μπόρεσε να τεθεί σε εφαρμογή δύο δεκαετίες αργότερα.

Όπως είναι επόμενο, εκεί όπου λείπει η ικανότητα ήπιας καταστολής αναπληρώνεται από την ωμή βία. Οι εξουσιαστές δεν μπορούσαν να μεταδώσουν τη γλώσσα τους στην κοινωνία των καταπιεσμένων κι εκμεταλλευόμενων ή τουλάχιστον σ' ένα μέρος της. Από την άλλη, ο κόσμος επέμενε να μιλά τη δική του...

Αυτή τη γλώσσα δεν μπόρεσαν να αλλοιώσουν οι εθνικιστικές και πατριωτικές κινητοποιήσεις της δεκαετίας του 1950, σχετικά με τα γεγονότα στην Κύπρο. Εδώ έχουμε πραγματικά μια διαφορετική γλώσσα αφού ακόμα κι αυτές οι δραστηριοποιήσεις αλλιώς εννοούνταν από τους κυρίαρχους κι αλλιώς από τον κόσμο, που τις έβλεπε πάντα σαν έναν τρόπο εναντίωσης στους εξουσιαστές του.

Άλλωστε, στην ατμόσφαιρα υπήρχε ακόμη διάχυτη η μυρωδιά από τις εκρήξεις των αγγλικών βομβών και η μπόχα από τα καύσιμα των αρμάτων τους. Αυτές οι κινητοποιήσεις ήταν για πολλούς μια ευκαιρία να ξεθαρρέψουν και να παρακινήσουν σε δράση τούς υπόλοιπους, που υπέμεναν κι αυτοί την καταπίεση περιμένο-

εξουσία δεν μπορούσαν να ορίσουν την αντίθεση προς τους εξουσιαστές. Η αίσθηση πως η κοινωνική επανάσταση θα μπορούσε να γίνει πραγματικότητα απλωνόταν στην ατμόσφαιρα και έκανε το κράτος να ενισχύει το προπαγανδιστικό και κατασταλτικό του έργο.

Σ' ένα τέτοιο κλίμα είναι επόμενο να υπάρξει αυτό που χαρακτηρίζεται ως «ανασύνταξη των κοινωνικών δυνάμεων» και μάλιστα **με τρόπο αναπάντεχο για τους εξουσιαστές της δεξιάς και της αριστεράς**.

Εδώ θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας πως η κοινωνική κατάσταση μετά την ήττα του δεύτερου αντάρτικου δεν μετρά με όρους που θα μπορούσαν να αντιστοιχίσουν σε παρόμοιες καταστάσεις που έχουν ισχύσει σε άλλες χώρες. Πράγματι, είναι δύσκολο να περιγράψει κανείς το πόσο η κοινωνική δυναμική μπόρεσε μέσα από μια «ήττα» να ανορθώσει τόσο γρήγορα το ανάστημά της. Ακόμα και οι πλέον ειδικοί αναλυτές (όσοι τουλάχιστον ασχολήθηκαν με αυτή την περίοδο) δεν μπορούν να δώσουν μια πειστική απάντηση για το πώς μέσα σε 8 χρόνια ένα μέρος της κοινωνίας μπόρεσε να δώσει μια τόσο υψηλή κοινοβουλευτική δύναμη στην ΕΔΑ όπως αυτή του 24,4% των ψήφων και να την μετατρέψει από τη μια μέρα στην άλλη σε αξιωματική αντιπολίτευση.

Το πλέον σημαντικό σημείο και έκφραση αυτής της κοινωνικής δυναμικής αποτέλεσε η απεργία των οικοδόμων τη 1 Δεκέμβρη του 1960. Οι συγκρούσεις με τους μπάτσους και τις μηχανοκίνητες δυνάμεις της χωροφυλακής είναι το προανάκρουσμα των όσων πρόκειται να ακολουθήσουν.

Αυτό ακριβώς ήταν και το μήνυμα που έλαβαν οι πολιτικοί και συγκρότησαν το 1961 την Ένωση Κέντρου, ένα συνασπισμό μικρών κομμάτων με τον Γ. Παπανδρέου. Η ανάδειξη του σε πρώτο κόμμα, τρία χρόνια μετά, με την ανοιχτή υποστήριξη από την ΕΔΑ, ήταν ο προάγγελος αλλαγών που θα επιχειρούσαν να λειτουργήσουν αφομοιωτικά προς τον χώρο των καταπιεσμένων.

Ο κεντρικός αυτός στόχος συνδεόταν με τον έλεγχο του στρατού, ο οποίος αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για το σύνολο των υποθέσεων της κυριαρχίας. Η διατήρηση ελέγχου του στρατό από τη πολιτική και οικονομική εξουσία, που εκφραζόταν μέσα από το στέμμα με την παράλληλη διαχείριση από μία κεντρώα κυβέρνηση, που είχε τη στήριξη της αριστεράς ήταν το σχέδιο το οποίο αποδέχθηκε εξ αρχής ο Παπανδρέου.

Ήταν μια συνθήκη για τη διατήρηση μιας ισορροπίας που θα προσπαθούσε να επιβάλλει την θέλησή της και να κατευνάσει την κοινωνική ένταση που εγκυμονούσε καταστροφικό σεισμό. Η μετέπειτα υπαναχώρηση και η πολιτική κρίση είναι βέβαιο πως είχε σχέση με την διατήρηση ή ανατροπή ισορροπιών, που είχαν σχέση με όσα προαναφέραμε τόσο για το εσωτερικό του ελλαδικού χώρου όσο και ευρύτερα.

Ουσιαστικά και κυριολεκτικά τα Ιουλιανά εντασσό-

μενα μέσα στο Ευρωπαϊκό και παγκόσμιο πλέγμα σχέσεων και κινητοποιήσεων αποτελούν προάγγελο κι όχι συνέχεια των κινητοποιήσεων του 1968. Οι όποιες ομοιότητες έρχονται να παραμεριστούν από τις μεγάλες και έντονες διαφορές. Αυτό που, για πολλούς, εκφράζεται σαν «ιδιαιτερότητα» των ανθρώπων και των συνθηκών του ελλαδικού χώρου.

Γι' αυτό και δεν μπορούν αυτές να ενταχθούν σε μια μηχανιστική και γραμμική θέση σε σχέση με την Ευρώπη. Οι λογικές που υποστηρίζουν πως ανάλογα με την οικονομική κατάσταση και την βιομηχανική ανάπτυξη εξελίσσονται και οι κοινωνικές συγκρούσεις είναι μια καθαρά ιεραρχική και εξουσιαστική αντιμετώπιση της πραγματικότητας που ισχύει και υπάρχει σε διάφορες περιοχές και κοινωνίες. Σε μια τέτοια λογική εντάσσεται και η άποψη πως οι εξεγέρσεις στον ελλαδικό χώρο ακολουθούν εκείνες που ξεσπούν στις αναπτυγμένες χώρες. Αυτή η εκδοχή δεν ισχύει σε καμία περίπτωση σε σχέση με τα Ιουλιανά.

Δεν ήταν μια επανάσταση, **είχε**, όμως, **τα χαρακτηριστικά μιας παρατεταμένης εξεγερτικής πραγματικότητας, που οδηγούσε αναπόφευκτα σε επαναστατικές καταστάσεις**. Άλλωστε, τετρακόσιες μεγάλες συγκεντρώσεις για το διάστημα από 15 Ιουλίου έως 25 Αυγούστου 1965 (10 πολυπληθείς συγκεντρώσεις την ημέρα) είναι κάτι το ανεπανάληπτο για τα ελλαδικά δεδομένα. Η Γενική Απεργία της 27ης Ιούλη έκανε το κράτος να κατανοήσει, για μια ακόμη φορά, πως ο αυθορμητισμός του κόσμου και η οργάνωση στη δράση είναι σαφώς πιο επικίνδυνα από οργανωμένα κινήματα.

«Ο λαός (...) αντέδρασε με μια εξέγερση που πήρε, σε ορισμένες ώρες, ένα χαρακτήρα σχεδόν πάνδημο, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις. Για να μειωθεί η εντύπωση, ειπώθηκαν λόγια σκληρά και επικίνδυνα. Ο λαός ονομάστηκε «όχλος» κι οι Έλληνες πολίτες - οι φοιτητές, οι εργάτες, οι γεωργοί, οι άνθρωποι των γραφείων, οι τραυματίες των πολέμων - ονομάστηκαν «αλήτες». Οι άρχοντες μας δεν έχουν ζυγίσει καλά τη σημασία των λέξεων όταν εκφράζονται για τους αρχόμενους. Ειπώθηκε ακόμα, σ' όλους τους τόνους, πως γίνεται στην Ελλάδα «Λαϊκό

μονώσουν, να διαχωρίσουν και να καταγγείλουν αυτούς που, από τότε, δεν έχουν πάψει να αποκαλούν «ύποπτα στοιχεία» και προβοκάτορες. Κι όλα αυτά συνοδεύτηκαν από μια έντονη εκστρατεία εφησυχασμού των καταπιεσμένων κι εκμεταλλευόμενων ανθρώπων.

Σ' αυτό το πνεύμα, εντάσσεται και το πρωτοσέλιδο της ΑΥΓΗΣ της 21ης Απριλίου 1967 που βεβαίωνε πως δεν πρόκειται να γίνει δικτατορία!!!

Πως θα μπορούσαν, αυτοί που οδήγησαν μια ολόκληρη επαναστατική κοινωνική διεργασία στην στρατιωτική αποτυχία, να παραδεχτούν πως όλα όσα προκάλεσαν δεν έφεραν τα επιθυμητά για τους κυρίαρχους αποτελέσματα;

Πως θα μπορούσαν να παραδεχθούν πως ο σκοπός τους δεν ήταν η κοινωνική απελευθέρωση, αλλά ο έλεγχος και η εξάλειψη της επαναστατικής κι αντιεξουσιαστικής διάθεσης των ανθρώπων;

Οι πράξεις είναι πάντοτε ο καθρέπτης των προθέσεων και των σκοπών. Οι σφαγές των διαφωνούντων είναι τρανές αποδείξεις του τρόμου και του πανικού τους μπροστά στον ανυπότακτο κόσμο.

Έτσι, σε όλες τις μετέπειτα γενιές εκείνο που καθιερώθηκε ήταν η πάντοτε βολική για τους αριστερούς και του κομμουνιστές εξήγηση με αστυνομικούς όρους αυτών των συνταρακτικών γεγονότων. Πως δήθεν τα επεισόδια, που ξέσπασαν κατά τη διάρκεια των 70 και πλέον ημερών με διαδηλώσεις και πορείες, αποτελούσαν έργο προβοκατόρων και πως υπήρχε «σχέδιο ανωμαλίας» για την επιβολή της δικτατορίας.

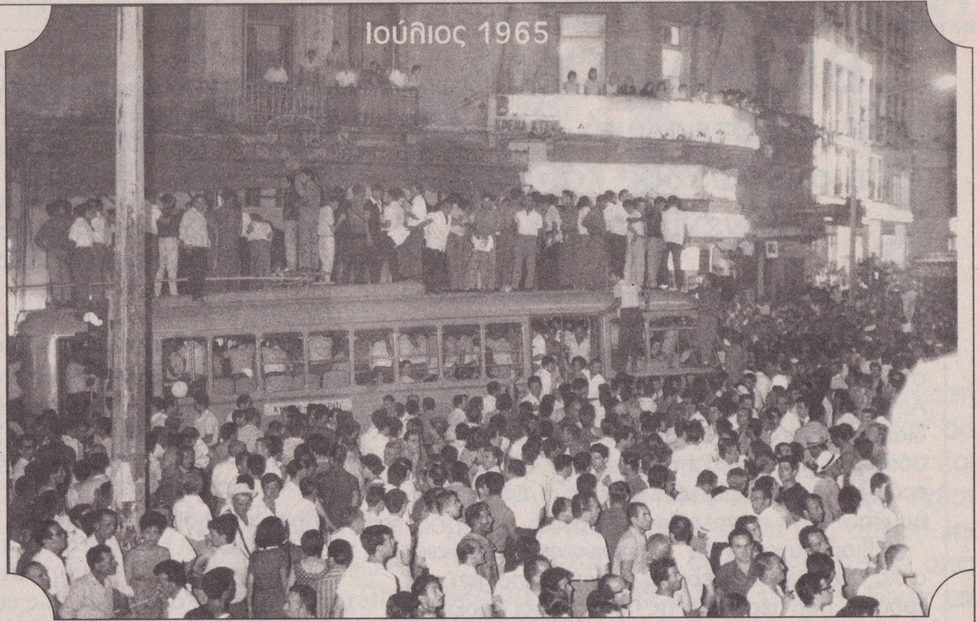
Μακριά απ' όλους αυτούς τα Ιουλιανά παραμένουν ένα σημαντικό σημείο κοινωνικής εξέγερσης τόσο για τα ελλαδικά δεδομένα όσο και για την παγκόσμια συγκυρία που εκδηλώθηκαν. Προηγήθηκαν κατά πολύ και αλυσοδέθηκαν χωρίς να νικηθούν.

Κι αυτό το τελευταίο έχει μεγάλη σημασία για τα περαιτέρω.

*** ***

ΣΥΝΤΟΜΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

Φεβρουάριος 1964. Η Ένωση Κέντρου κερ-

Ιούλιος 1965

Παπανδρέου προτείνει να αναλάβει ο ίδιος το υπουργείο Εθνικής Άμυνας αντί του Αντρέα Παπανδρέου, που ήταν η αρχική του πρόταση. Μεταξύ 8-14 Ιουλίου ανταλλάσσονται πέντε οξύτατες επιστολές μεταξύ του Κωνσταντίνου και του Παπανδρέου, σχετικά με την υπογραφή του διατάγματος για την αντικατάσταση του Γαρουφαλιά. Τελικά, ο Παπανδρέου παραιτείται και κηρύσσει τον Νέο Ανένδοτο.

15 Ιουλίου. Ορκίζεται κυβέρνηση με τον Γεώργιο Αθανασιάδη-Νόβα και την υποστήριξη 25 βουλευτών που αποσχίσθηκαν από την Ένωση Κέντρου.

Από την ημέρα αυτή και για περισσότερο από δύο μήνες ο κοινωνικός χώρος δονείται από τις συγκεντρώσεις, τις πορείες , τις διαδηλώσεις τις συγκρούσεις και τα πύρινα οδοφράγματα. Ο κόσμος βρίσκεται καθημερινά στους δρόμους. Η μεγαλύτερη αυθόρμητη και δυναμική κινητοποίηση των καταπιεσμένων από την εποχή του εμφυλίου προκαλεί φόβο στους κρατούντες που κινούνται πλέον με σταθερά βήματα στην εγκαθίδρυση της δικτατορίας. Χρειάζεται, βέβαια, να προηγηθεί η χειραγώγηση και η σιωπηλή συναίνεση των πολιτικών κομμάτων για την επιβολή του στρατιωτικού πραξικοπήματος.

22 Ιουλίου. Γίνεται η Κηδεία του δολοφονημένου φοιτητή με την συμμετοχή περισσότερων από εκατό χιλιάδων.

27 Ιουλίου Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις και οι συγκρούσεις στους δρόμους.

4 Αυγούστου. Γίνεται ψηφοφορία στη βουλή. Η κυβέρνηση των «αποστατών» δεν παίρνει ψήφο εμπιστοσύνης.

Μετά την παραίτηση Νόβα ο βασιλιάς δίνει εντολή σχηματισμού κυβέρνησης στον Στέφανο Στεφανόπουλο. Αυτός σε συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής ομάδας της Ε. Κ. στις 9 Αυγούστου του 1965 δηλώνει ότι δεν επιθυμεί να σχηματίσει κυβέρνηση χωρίς την έγκριση του κόμματος. Σε ψηφοφορία που ακολουθήσε από τους 139 παρόντες βουλευτές οι 113 ψήφισαν ότι μόνο κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου θα στήριζαν. Έτσι ο Στεφανόπουλος την άλλη μέρα κατέθεσε την εντολή στον βασιλιά χωρίς να σχηματίσει κυβέρνηση.

18 Αυγούστου. Την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης παίρνει ο Ηλίας Τσιριμώκος και η νέα κυβέρνηση ορκίζεται δύο μέρες αργότερα.

20 Αυγούστου. Συνεχίζονται οι ταραχές και οι συγκρούσεις στους δρόμους. Μετά την

πιο επικίνδυνα από οργανωμένα κινήματα.

«Ο λαός (...) αντέδρασε με μια εξέγερση που πήρε, σε ορισμένες ώρες, ένα χαρακτήρα σχεδόν πάνδημο, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις. Για να μειωθεί η εντύπωση, ειπώθηκαν λόγια σκληρά και επικίνδυνα. Ο λαός ονομάστηκε «όχλος» κι οι Έλληνες πολίτες - οι φοιτητές, οι εργάτες, οι γεωργοί, οι άνθρωποι των γραφείων, οι τραυματίες των πολέμων - ονομάστηκαν «αλήτες». Οι άρχοντες μας δεν έχουν ζυγίσει καλά τη σημασία των λέξεων όταν εκφράζονται για τους αρχόμενους. Ειπώθηκε ακόμα, σ' όλους τους τόνους, πως γίνεται στην Ελλάδα «Λαϊκό Μέτωπο», επειδή στις εκδηλώσεις έλαβε μέρος κι η Άκρα Αριστερά. Όταν όμως ξεσηκώνονται τα τρία τέταρτα τουλάχιστο του πληθυσμού, αυτό δε λέγεται πια ούτε «Λαϊκό» ούτε άλλου είδους «Μέτωπο». Αυτό λέγεται: το Έθνος. Γιατί αν τα τρία τέταρτα των Ελλήνων δεν είναι το Έθνος, τότε ποιος είναι;» (Θεοτοκάς 1966, «Που πάμε;», 8 Σεπτεμβρίου 1965)

Τα παραπάνω δεν είναι κρίσεις και απόψεις κάποιου επαναστάτη μαρξιστή, αλλά ενός αστού διανοούμενου. Την ίδια στιγμή οι αριστεροί και οι κομμουνιστές εξουσιαστές ετοίμαζαν την ταφόπλακα αυτής της μεγάλης εξέγερσης.

Τέθηκε σε εφαρμογή μια πολύπλευρη διαδικασία ούτως ώστε να υποταχτεί ο κόσμος και να εγκαταλείψει τους δρόμους. Βασικό μέρος ήταν η τεχνική της διάσπασης σε μικρές απεργιακές κινητοποιήσεις, που λειτούργησαν σαν μέσο διάλυσης της κοινωνικής σύνθεσης, που εκδηλώθηκε από τον Ιούλιο μέχρι και τον Σεπτέμβριο του 1965. Το στοιχείο της οργάνωσης τελικά χρησιμοποιήθηκε από τους αριστερούς σαν μέσο καταστολής των αυθόρμητων και δυναμικών κινητοποιήσεων όλων αυτών των ημερών. Είναι χαρακτηριστικό πως το 1966 οι απεργίες στον ελλαδικό χώρο είναι πρώτες σ' όλη την Ευρώπη (250% στο σύνολο της ΕΟΚ) και εγγίζουν το διπλάσιο αριθμό των απεργιών σε σχέση με αυτές που πραγματοποιήθηκαν το 1965. Από την άλλη οι συγκεντρώσεις περιορίστηκαν σε γήπεδα και θέατρα και επιστρατεύτηκαν οι πολιτικοί μηχανισμοί για να αναλάβουν τη διαχείριση της κατάστασης και να απομακρύνουν ... Μακριά απ' όλους αυτούς τα Ιουλιανά παραμένουν ένα σημαντικό σημείο κοινωνικής εξέγερσης τόσο για τα ελλαδικά δεδομένα όσο και για την παγκόσμια συγκυρία που εκδηλώθηκαν. Προηγήθηκαν κατά πολύ και αλυσοδέθηκαν χωρίς να νικηθούν.

Κι αυτό το τελευταίο έχει μεγάλη σημασία για τα περαιτέρω.

*** ***

ΣΥΝΤΟΜΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

Φεβρουάριος 1964. Η Ένωση Κέντρου κερδίζει τις εκλογές με ένα από τα υψηλότερα ποσοστά στην ιστορία των ελληνικών εκλογών (52,72%) και ο Γ. Παπανδρέου σχηματίζει για πρώτη φορά αυτοδύναμη κυβέρνηση με 171 βουλευτές.

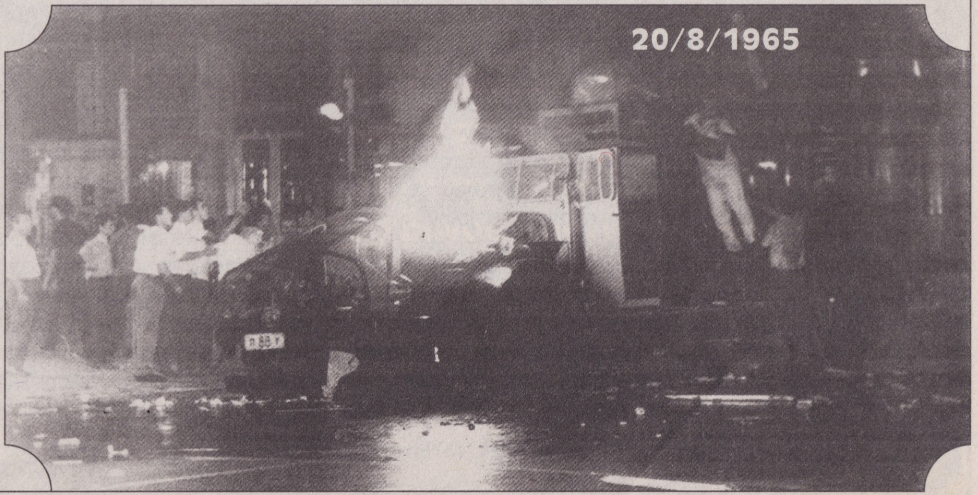
Στα μέσα Μαΐου του 1965 μετά από αναφορά του Γρίβα, έρχεται στο προσκήνιο η υπόθεση ΑΣΠΙΔΑ («Αξιωματικοί Σώσατε Πατρίδα, Ιδανικά, Δημοκρατίαν, Αξιοκρατίαν») μία μυστική οργάνωση μέσα στο στρατό στην οποία ενέχεται ο Ανδρέας Παπαντρέου ως καθοδηγητής. Ο βασιλιάς ζητά από τον Γ. Παπανδρέου να παραπέμψει την υπόθεση «ΑΣΠΙΔΑ» στο στρατοδικείο. Αυτός υπακούει στη βασιλική εντολή και αντεπιτίθεται παραπέμποντας και την υπόθεση «Περικλής» που αφορούσε την ανάμειξη του Στρατού στις εκλογές του 1961. Η δίκη για τον «ΑΣΠΙΔΑ» ξεκίνησε το 1966 και από τις 30 Ιανουαρίου 1967 διεξαγόταν κεκλεισμένων των θυρών. Συνήγορος υπεράσπισης στην δίκη ήταν ο Νικηφόρος Μανδηλαράς, ο οποίος δολοφονήθηκε από τους πραξικοπηματίες του 1967. Το βέβαιο είναι πως αυτή η οργάνωση υπήρξε, ανεξάρτητα από την εμβέλεια που είχε ή της αποδόθηκε.

9 Ιουνίου. Αποκαλύπτεται «δολιοφθορά» σε μονάδα στον Έβρο, διοικητής της οποίας είναι ο μετέπειτα δικτάτορας Παπαδόπουλος.

Ο βασιλιάς αρνείται να υπογράψει τα σχετικά διατάγματα, αποπομπής του υπουργού Αμύνης Π. Γαρουφαλιά, παρά το ότι διαγράφηκε από την Ε.Κ. Εν συνεχεία, ο Γ. ... από δύο μήνες ο κοινωνικός χώρος δονείται από τις συγκεντρώσεις, τις πορείες, τις διαδηλώσεις τις συγκρούσεις και τα πύρινα οδοφράγματα. Ο κόσμος βρίσκεται καθημερινά στους δρόμους. Η μεγαλύτερη αυθόρμητη και δυναμική κινητοποίηση των καταπιεσμένων από την εποχή του εμφυλίου προκαλεί φόβο στους κρατούντες που κινούνται πλέον με σταθερά βήματα στην εγκαθίδρυση της δικτατορίας. Χρειάζεται, βέβαια, να προηγηθεί η χειραγώγηση και η σιωπηλή συναίνεση των πολιτικών κομμάτων για την επιβολή του στρατιωτικού πραξικοπήματος.

19 Ιουλίου. Πραγματοποιείται τεράστια συγκέντρωση κόσμου (περισσότεροι από 100.000), που εκτείνεται από τη Λ. Αλεξάνδρας ως το κέντρο της Αθήνας, με αφορμή την κάθοδο του Παπανδρέου από το Καστρί.

21 Ιουλίου. Στη διάρκεια μιας από τις μεγάλες διαδηλώσεις εκείνων των ημερών, με τη συμμετοχή περισσότερων από 10.000 ανθρώπων ξεσπούν συγκρούσεις. Στις 10:00 το βράδυ, στη συμβολή των οδών Σταδίου και Χρήστου Λαδά, συλλαμβάνεται χτυπημένος από τους μπάτσους, ο φοιτητής της Ανωτάτης Εμπορικής, Σωτήρης Πέτρουλας. Η πρώτη καταγραφή του χτυπημένου Πέτρουλα αναφέρεται στις 03:00 το πρωί της 22ας Ιουλίου στο Σταθμό Α' Βοηθειών στην Γ' Σεπτεμβρίου, όπου και διαπιστώνεται ο θάνατός του.

χωρίς την έγκριση του κόμματος. Σε ψηφοφορία που ακολούθησε από τους 139 παρόντες βουλευτές οι 113 ψήφισαν ότι μόνο κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου θα στήριζαν. Έτσι ο Στεφανόπουλος την άλλη μέρα κατέθεσε την εντολή στον βασιλιά χωρίς να σχηματίσει κυβέρνηση.

18 Αυγούστου. Την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης παίρνει ο Ηλίας Τσιριμώκος και η νέα κυβέρνηση ορκίζεται δύο μέρες αργότερα.

20 Αυγούστου. Συνεχίζονται οι ταραχές και οι συγκρούσεις στους δρόμους. Μετά την ορκωμοσία της κυβέρνησης Τσιριμώκου, βίαιες συγκρούσεις ξεσπούν στο κέντρο της Αθήνας. Στήνονται πύρινα οδοφράγματα και οι διαδηλωτές συγκρούονται με τις δυνάμεις των μπάτσων. Πραγματοποιούνται δεκάδες συλλήψεις.

29 Αυγούστου. Γίνεται ψηφοφορία στη βουλή και η κυβέρνηση Τσιριμώκου καταψηφίζεται.

17 Σεπτεμβρίου 1965. Ορκίζεται πρωθυπουργός ο Στέφανος Στεφανόπουλος, έχοντας ήδη εξασφαλίσει τη στήριξη της ΕΡΕ, του κόμματος των Προοδευτικών του Μαρκεζίνη και ορισμένων βουλευτών της Ε.Κ.

24 Σεπτεμβρίου. Με 152 ψήφους υπέρ και 148 κατά, η τελευταία κυβέρνηση των «αποστατών» παίρνει ψήφο εμπιστοσύνης.

Η. Α.

ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΑ:

Η καταστροφική επίθεση σε ανθρώπους και φύση συνεχίζεται...

Όταν το περασμένο μήνα ξέσπασε το θέμα του ηλιελαίου που περιείχε ορυκτέλαιο, δεν ξέραμε εάν έπρεπε να το εντάξουμε στη θεματική των τροφίμων ή των βιοκαυσίμων. Αστειευόμαστε βέβαια αλλά απ' τη στιγμή που διαπραγματεύονται οι κάθε λογής «ειδικοί» τη ποσόστωση περιεκτικότητας τοξικών ουσιών στα τρόφιμα, τότε αντιλαμβανόμαστε τι πραγματικά συμβαίνει στη τεχνολογία τροφίμων.

Η βιομηχανοποίηση της κοινωνίας, σταδιακά αλλά σταθερά επέφερε τη βιομηχανοποίηση της τροφής, που πέρα από τις πλαστές και αποξενωμένες από τη φύση ανάγκες που δημιουργεί, αποτελεί βασικό επιβαρυντικό παράγοντα για την υγεία. Και εάν στις αποκαλούμενες αναπτυγμένες κοινωνίες, το άμεσο σχετικό κόστος της συγκεκριμένης βιομηχανοποίησης έχει συνέπειες στην υγεία των ανθρώπων στις «τρίτες» χώρες οι συνέπειες είναι συχνά θανατηφόρες. Όταν, οι μέχρι χτες αγρότες σε Κίνα, Ταϋλάνδη, Κένυα, Αϊτή κ.α. μετοίκησαν σε αστικές περιοχές **απώλεσαν και την άμεση επαφή τους με τη φύση και τα αγαθά της και από παραγωγοί της έγιναν ανήμποροι καταναλωτές.**

Η σχέση που συνδέει τα τρόφιμα με τα βιοκαύσιμα είναι άμεση και καταστρεπτική για τον άνθρωπο (έχουμε αναφερθεί αναλυτικά σε προηγούμενο φύλλο της Διαδρομής) αλλά το οξύμωρο είναι ότι με τα βιοκαύσιμα οι ισχυροί ήθελαν να «σώσουν» το πλανήτη αδιαφορώντας για το θάνατο ανθρώπων. Ασφαλώς το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η πράσινη επιχειρηματικότητα και τα κέρδη της που είναι τεράστια.

Μέσω των ΜΜΕ διοχετεύουν τον τρόμο και ταυτόχρονα προωθούν τη λύση της πράσινης κατανάλωσης, βιώσιμης ανάπτυξης κ.ά. Έτσι, κατασκευάζεται ένας νέος τύπος «ενεργού πολίτη» που προσέχει τι τρώει, μποϋκοτάρει ενίοτε ακριβά προϊόντα, μαζεύει υπογραφές, συμμετέχει σε παρατηρητήρια, κάνει αναδασώσεις...αλλά μέχρι εκεί.

Το σύστημα εξουσίας -οικονομικής και πολιτι-

Άλλοι, πρότειναν, ως λύση, τη μείωση των εμπορικών απαγορεύσεων στις εξαγωγές, που επιβάλλουν περίπου 40 χώρες. Υπολογίζεται ότι έτσι οι τιμές των σιτηρών παγκοσμίως θα μειωθούν μέχρι και 30%. Το Βιετνάμ έχει υποσχεθεί να επαναλάβει κάποιες από τις εξαγωγές ρυζιού· το Καζακστάν έκανε το ίδιο με το σιτάρι· η Ινδία ανακοίνωσε ότι θα ξαναρχίσει τις εξαγωγές ρυζιού σε ορισμένες αφρικανικές χώρες.

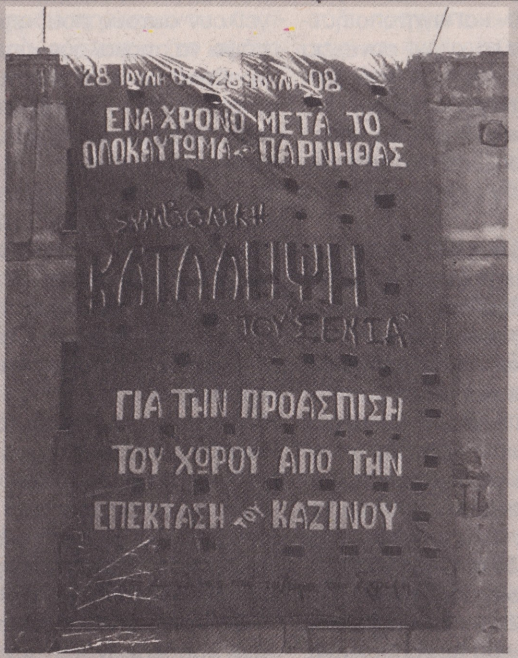
Ο Μπαν Κι Μουν, ο γ.γ. του ΟΗΕ, διατείνεται ότι η παγκόσμια παραγωγή τροφίμων πρέπει να αυξηθεί κατά το ήμισυ έως το 2030, για να ικανοποιηθεί η αυξημένη ζήτηση. Στο παρασκήνιο, δόθηκε το πράσινο φως για τη χρηματοδότηση της έρευνας σε νέους σπόρους —βλέπε μεταλλαγμένα— και τη περαιτέρω διάδοση της χρήσης λιπασμάτων —βλέπε Αφρική και Ασία.

Η Βραζιλία και οι Ηνωμένες Πολιτείες ως οι μεγαλύτεροι παραγωγοί αιθανόλης στον κόσμο, κατέχοντας το 70%, αντιδρούν στις κατηγορίες για τις συνέπειες της χρήσης βιοκαυσίμων. Η Βραζιλία παράγει αιθανόλη από ζαχαροκάλαμο, ενώ οι ΗΠΑ από καλαμπόκι, με το ζαχαροκάλαμο να έχει οκτώ φορές καλύτερη απόδοση από εκείνη του καλαμποκιού.

Ακόμη, οι ΗΠΑ επιδοτούν 54 σεντς το γαλόνι την καλλιέργεια αραβόσιτου, ενώ και οι δυο χώρες έχουν υπογράψει μνημόνιο συνεργασίας για την βιο-αιθανόλη. Έτσι παρατηρείται, τεράστιες εκτάσεις γης να καλλιεργούνται για ενεργειακούς (και όχι διατροφικούς) σκοπούς, που παράλληλα με την αύξηση της ζήτησης τροφής δημιουργεί μια εκρηκτική κατάσταση.

Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία του ανθρώπινου είδους που ο άνθρωπος καλλιεργεί τεράστιες εκτάσεις όχι για διατροφικούς αλλά ενεργειακούς σκοπούς, όχι για να φάει αλλά για να «ταϊστεί» το συγκεκριμένο σύστημα. Ένα επί πλέον αρνητικό γεγονός, γενικότερα, είναι το ότι μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες κυρίως της Ασίας, όπως της Κίνας και της Ινδίας, **μετασχηματίζουν τις ισόρροπες διατροφικές τους συνήθειες** σε δυτικές, με ολέθριες συνέπειες. Ας όψεται η δημιουργία της ασιατικής μεσαίας τάξης των εκατοντάδων εκατομμυρίων καταναλωτών...

Τα βιοκαύσιμα είναι καύσιμα των οποίων η πρώτη ύλη, που ονομάζεται βιομάζα, παράγεται από την επαναδιύλιση ελαίων, φυτών, μικροοργανισμών και απορριμμάτων. Υπάρχουν πολλά είδη βιοκαυσίμων αλλά η κατευθυνόμενη τεχνολογία έχει επικεντρωθεί στην βιοαιθανόλη και το βιο-

Με αφορμή την συμπλήρωση ενός χρόνου από τον εμπρησμό, οργανώθηκε διήμερο οδοιπορικό στην Πάρνηθα από την **ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΦΟ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ**. Την πρώτη μέρα 28 Ιούνη πραγματοποιήθηκε συμβολική κατάληψη του παλιού ΞΕΝΙΑ και ακολούθησε ενημέρωση. Την δεύτερη μέρα πραγματοποιήθηκε περιήγηση στα καμένα.

Σε κείμενο που κυκλοφόρησε από την Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέψη, μεταξύ άλλων αναφέρεται:

«Δεν είναι όμως μόνον οι πυρκαγιές που αφανίζουν το φυσικό περιβάλλον κι ολόκληρες κοινότητες ανθρώπων, αλλά και ένα πλήθος από μεγάλα κατασκευαστικά έργα που γίνονται στο όνομα της ανάπτυξης με σκοπό την μεγιστοποίηση της κερδοφορίας του κεφαλαίου και τον ασφυκτικότερο έλεγχο της κοινωνίας.

Διήμερο Οδοιπορικό στην Πάρνηθα και κατάληψη του «Ξενία»

Και ούτε βέβαια οι φωτιές που κατακαίνε τα δάση και τα βουνά ακόμη και τα χωριά και τους ανθρώπους, ανάβουν από μόνες τους ή από υποτιθέμενες «ασύμμετρες απειλές» που εφευρίσκουν οι επαγγελματίες ψεύτες, υπηρέτες του κράτους και του κεφάλαιου. Εκείνο που πυρπολεί τα δάση καίγοντας τη ζωή και το μέλλον μας είναι ολόκληρο το πολιτικο-οικονομικό σύστημα ιεραρχημένης οργάνωσης της κοινωνίας που είναι θεμελιωμένο επάνω στην στυγνή εκμετάλλευση και την πλήρη απαξίωση του ανθρώπου και της φύσης από τον «άνθρωπο» εξουσιαστή-καπιταλιστή, ένα σύστημα αδίστακτης κι οργανωμένης λεηλασίας και καταστροφής της φύσης και της κοινωνίας στο βωμό της διαρκούς γιγάντωσης του κέρδους και της εξουσίας.

ρο είναι ότι με τα βιοκαύσιμα οι ισχυροί ήθελαν να «σώσουν» το πλανήτη αδιαφορώντας για το θάνατο ανθρώπων. Ασφαλώς το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η πράσινη επιχειρηματικότητα και τα κέρδη της που είναι τεράστια.

Μέσω των ΜΜΕ διοχετεύουν τον τρόμο και ταυτόχρονα προωθούν τη λύση της πράσινης κατανάλωσης, βιώσιμης ανάπτυξης κ.ά. Έτσι, κατασκευάζεται ένας νέος τύπος «ενεργού πολίτη» που προσέχει τι τρώει, μποϋκοτάρει ενίοτε ακριβά προϊόντα, μαζεύει υπογραφές, συμμετέχει σε παρατηρητήρια, κάνει αναδασώσεις...αλλά μέχρι εκεί.

Το σύστημα εξουσίας -οικονομικής και πολιτικής- παραμένει επί της ουσίας στο απυρόβλητο και επί πλέον ζητείται και περισσότερο κράτος με την απαίτηση δημιουργίας υπουργείου περιβάλλοντος. Λες και η επιγραφή της μαρκίζας θα κάνει τη διαφορά...Ο αγώνας για την διάσωση του πλανήτη είναι αγώνας ενάντια σε κάθε εξουσία, διαφορετικά είναι φολκλορικός ακτιβισμός.

Αλλά το δυσάρεστο είναι ότι ακόμα και άτομα που αυτοπροσδιορίζονται σαν ελευθεριακοί/αντιεξουσιαστές εντάσσονται σε πράσινα κόμματα και μάλιστα με συμμετοχή σε ψηφοδέλτια επικρατείας κατά τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές (πριν από 25-30 χρόνια κάτι αντίστοιχο είχε συμβεί στη Γερμανία με ένα κομμάτι των Autonomen (Αυτόνομων) να οδεύει στους Πράσινους για να μεταλλαχθούν σταδιακά και να εμφανίσουν το γνωστό εξουσιαστικό τους πρόσωπο).

Στις αρχές Ιουνίου πραγματοποιήθηκε στη Ρώμη, υπό την αιγίδα του ΟΗΕ και συγκεκριμένα του Οργανισμού Γεωργίας και Τροφίμων (FAO), παγκόσμια σύνοδος για την κρίση στις διεθνείς αγορές τροφίμων. Σε έκθεσή του επισημαίνεται η ανάγκη αναθεώρησης των πολιτικών που ενθαρρύνουν την παραγωγή αιθανόλης και άλλων βιοκαυσίμων. Τονίζεται, επίσης, πως υπάρχουν 22 χώρες που είναι ιδιαίτερα ευάλωτες στις απότομες αυξήσεις των τιμών τροφίμων και καυσίμων διότι υποσιτίζεται μεγάλο μέρος του πληθυσμού τους, ενώ είναι μεγάλη η εξάρτηση στις εισαγωγές καυσίμων και, σε πολλές περιπτώσεις, σιτηρών.

Όπως ήταν αναμενόμενο μεγάλο κομμάτι της συνόδου ασχολήθηκε ακριβώς με αυτό το θέμα, την παραγωγή βιοκαυσίμου. Ορισμένες μη κυβερνητικές οργανώσεις επιμένουν στη θέσπιση «μορατόριουμ» στην παραγωγή αιθανόλης ενώ ο υπουργός Γεωργίας των ΗΠΑ, Εντ Σέφερ, εξ αρχής δήλωσε ότι η αιθανόλη ευθύνεται μόλις για το 3% της αύξησης στις παγκόσμιες τιμές τροφίμων(!).

γειακούς σκοπούς, όχι για να φάει αλλά για να «ταϊστεί» το συγκεκριμένο σύστημα. Ένα επί πλέον αρνητικό γεγονός, γενικότερα, είναι το ότι μεγάλες πληθυσμιακές ομάδες κυρίως της Ασίας, όπως της Κίνας και της Ινδίας, **μετασχηματίζουν τις ισόρροπες διατροφικές τους συνήθειες** σε δυτικές, με ολέθριες συνέπειες. Ας όψεται η δημιουργία της ασιατικής μεσαίας τάξης των εκατοντάδων εκατομμυρίων καταναλωτών...

Τα βιοκαύσιμα είναι καύσιμα των οποίων η πρώτη ύλη, που ονομάζεται βιομάζα, παράγεται από την επαναδιύλιση ελαίων, φυτών, μικροοργανισμών και απορριμμάτων. Υπάρχουν πολλά είδη βιοκαυσίμων αλλά η κατευθυνόμενη τεχνολογία έχει επικεντρωθεί στην βιοαιθανόλη και το βιοντήζελ.

Η βιοαιθανόλη παράγεται με αλκοολική ζύμωση από σακχαρούχα ή αμυλούχα φυτά ενώ το βιοντήζελ παράγεται από ελαιούχα φυτά, ζωικά λίπη και λιπαντικά. Παρ' ότι λοιπόν υπάρχουν λιγότερο επικίνδυνοι τρόποι παραγωγής βιοκαυσίμου (π.χ. απορρίμματα, λιπαντικά κ.α.) οι εξουσιαστές επιλέγουν τις χρήσεις εκείνες που ευνοούν τα επιχειρηματικά σχέδια.

Αλλά παρά τη πείνα που έχει επιφέρει σε χιλιάδες ανθρώπους η χρήση βιοκαυσίμων, οι επιστήμονες προτείνουν τώρα την προώθηση βιοκαυσίμων δεύτερης γενιάς από μη εδώδιμες καλλιέργειες, όπως «ζιζάνια», καλάμια κλπ. Αν όμως τα της πρώτης γενιάς είχαν άμεσες επιπτώσεις στην τροφή του ανθρώπου, τα της δεύτερης θα έχουν αρνητικές συνέπειες στη χλωρίδα και γενικότερα στο περιβάλλον.

Η εξελισσόμενη αποφυσικοποίηση κατασκευάζει συνειδήσεις που αγνοούν ή υποτιμούν τον λόγο ύπαρξης τού κάθε οργανισμού στη φύση (έτσι τα καλάμια θεωρούνται περιττά ή καλά μόνο για να κατασκευάζουμε τραπεζάκια και όχι για να καθαρίζονται με φυσικό τρόπο τα νερά σε υγροτόπους, ποτάμια, λίμνες κοκ).

Όταν για πρώτη φορά στη ιστορία του ανθρώπινου είδους, το συγκεκριμένο οικονομικο-εξουσιαστικό σύστημα παράγει τρόφιμα σχεδιασμένα για τις ενεργειακές ανάγκες του και όχι για να μας «θρέψει» και όταν τα πεπερασμένα ορυκτά μέσα δεν επαρκούν, επαναφέροντας στο προσκήνιο, σαν τελευταίο τους χαρτί το ζήτημα της πυρηνικής ενέργειας, τότε είναι εμφανές ότι το δικό τους ενεργειακό στερητικό σύνδρομο θα επέλθει μια ώρα αρχύτερα, μέσω της δικής μας ενεργητικής και πολύμορφης δράσης.

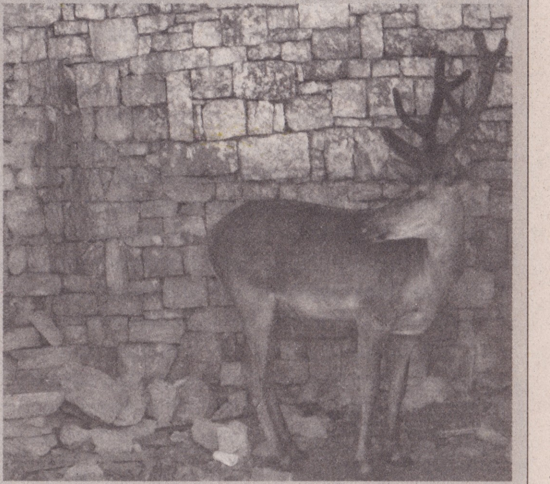
Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

του «Ξενία»

Και ούτε βέβαια οι φωτιές που κατακαίνε τα δάση και τα βουνά ακόμη και τα χωριά και τους ανθρώπους, ανάβουν από μόνες τους ή από υποτιθέμενες «ασύμμετρες απειλές» που εφευρίσκουν οι επαγγελματίες ψεύτες, υπηρέτες του κράτους και του κεφαλαίου. Εκείνο που πυρπολεί τα δάση καίγοντας τη ζωή και το μέλλον μας είναι ολόκληρο το πολιτικο-οικονομικό σύστημα ιεραρχημένης οργάνωσης της κοινωνίας που είναι θεμελιωμένο επάνω στην στυγνή εκμετάλλευση και την πλήρη απαξίωση του ανθρώπου και της φύσης από τον «άνθρωπο» εξουσιαστή-καπιταλιστή, ένα σύστημα αδίστακτης οργανωμένης λεηλασίας και καταστροφής της φύσης και της κοινωνίας στο βωμό της διαρκούς γιγάντωσης του κέρδους και της εξουσίας.

Δεν είναι λοιπόν από μόνες τους οι πυρκαγιές που καταστρέφουν, αλλά και τα αναπτυξιακά σχέδια, κρατικά ή ιδιωτικά, που προηγούνται των πυρκαγιών λειτουργώντας εμπρηστικά και δολοφονικά, καθώς επίσης και τα λεγόμενα έργα ανάπλασης και αξιοποίησης που ακολουθούν στις κατεστραμμένες από τη φωτιά περιοχές, δίνοντάς τους τη χαριστική βολή.

Γιατί, πριν ακόμα την πυρκαγιά καθώς και μετά από αυτήν, καταστροφή είναι η ίδια η οικονομική ανάπτυξη της εκμετάλλευσης των ανθρώπων, της γης και των φυσικών πόρων της με σκοπό ακόμη μεγαλύτερα κέρδη για το κεφάλαιο και τους καπιταλιστές, ακόμη περισσότερη εξουσία για το κράτος και τους λακέδες του.

Έτσι λοιπόν και η καταστροφή του υπέροχου ορεινού συγκροτήματος της Πάρνηθας, που τόσες χαρές και συγκινήσεις χάρισε στους φίλους του βουνού, του δάσους και της άγριας ζωής, δεν ξεκίνησε με την πυρκαγιά της 28ης Ιούνη 2007 ούτε δυστυχώς και τελείωσε με αυτήν.

Η καταστροφή της Πάρνηθας ξεκίνησε από παλιά και συνεχίζεται με όλο και πιο εντεινόμενο ρυθμό στο όνομα της ανάπτυξης και της αξιοποίησης του βουνού τόσο από το κράτος και τους μηχανισμούς του όσο και από ιδιώτες καπιταλιστές, επιχειρηματίες, κατασκευαστές και κερδοσκόπους της γης.

Αιχμή του δόρατος της ανάπτυξης για την ένταξη της Πάρνηθας στην οικονομία της καπιταλιστικής μητρόπολης και της συνακόλουθης καταστροφής του βουνού είναι η λειτουργία και η επέκταση του Καζίνου Μον Παρνές καθώς επίσης η διαρκής οικιστική πίεση της αθηναϊκής τερατούπολης γύρω από το βουνό και η επέκτασή της πάνω σε αυτό, μέσα από αστικές μονάδες όπως οι άνω Θρακομακεδόνες και η λεγόμενη «Ιπποκράτειος Πολιτεία».